

ਕਰਤਾਰਪੁਰੀ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ

ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ

ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

ਪੰਨਾ 111

ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰੀ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰੀ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ

ਭਾਈ ਜੋਧ ਸਿੰਘ

ਐਮ.ਏ., ਡੀ.ਲਿਟ.

ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਬਿਊਰੋ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

©

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ

SRI KARTARPURI BIR DE DARSHAN (*Punjabi*)

by

BHAI JODH SINGH

ISBN 81-7380-599-7

2000

ਤੀਜੀ ਵਾਰ : 1100

ਮੁੱਲ : 185-00 ਰੁਪਏ

ਡਾ. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ਿਤ
ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਛਪੀ

ਮੁਖਬੰਧ

ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਵਾਲੀ ਆਦਿ ਬੀੜ ਬਾਬਤ ਪਏ ਭੁਲੇਖਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭੁਲੇਖੇ ਭਾਈ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਭਾ ਦੀ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਤੋਂ ਪਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ੨੩ ਜਨਵਰੀ ੧੯੧੮ ਦੇ ‘ਪੰਥ ਸੇਵਕ’ ਵਿਚ ਛਪਵਾਈ। ਉਸ ਦੀ ਨਕਲ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਆਪ ਦੇ ੧੨ ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਪਰਚੇ ਵਿਚ, ‘ਭਾਈ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਗੁਪਤ ਚਿੱਠੀ’ ਨਾਮਕ ਸਿਰਨਾਵੇਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਇਬਾਰਤ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਚਿਠੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲੋਕ ਮੈਥੋਂ ਪੁਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ‘ਰਾਗਮਾਲਾ’ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ‘ਗੁਰਮਤ ਸੁਧਾਕਰ’ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਕਿਉਂ ਬਦਲੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਸ਼ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਿਹਲ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਾਂ, ਪਰ ਪਬਲਿਕ ਨੂੰ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਚਿਠੀ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ।

ਜਿਸ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ‘ਖਾਲਸਾ ਸਮਾਚਾਰ’ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਂ ਚੀਫ਼ ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਬੂ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ‘ਰਾਗਮਾਲਾ’ ਕਢ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਗਮਾਲਾ ਤਾਂ ਚਿਰ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਕਢੀ ਜਾ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਪੁਰਾਣੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਨ ਬਿਨਾਂ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।.....ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਇਤਨੀ ਦੁਖਦਾਈ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਕ ਬੁਰੇ ਲੇਖ ਕਈ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਂ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਤਿ ਆਦਿ।

ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਖੋਜ ਭਾਲ ਦਾ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸੁਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੁਰ ਯਕੀਨ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਯ ‘ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਕਸੋਟੀ’* ਵਿਚ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਪੋਥੀ ਮਸੰਦਾਂ ਤੇ ਬੁਰਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਉਪਦ੍ਰਵ ਤੇ ਭਯ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੇੜੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸਚੇ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਹਾਨੀ ਦੇ ਭਯ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਡਰਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਸੱਚ ਦੇ ਪਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਡਰ ਕੇਵਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ‘ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਕਸੋਟੀ’ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਅਨੇਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਪੁਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪੈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਜੰਗ ਛਿੜ ਪੈਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਨੇਕ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਮੁਆਮਲੇ ਪਿਛੇ ਪੈ ਜਾਣਗੇ, ਅਰ ਵਿਤੰਡਾ ਵਾਦ ਆਰੰਭ ਹੋ ਜਾਊ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਣ ਅਤੇ ਸਤਯ ਦੇ ਗ੍ਰਾਹਕ ਵਿਰਲੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਕੱਲ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ‘ਰਾਗ ਮਾਲਾ’ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੇਸੀਅਤ ‘ਖੋਜੀ’ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਐਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਦੇ ਖੰਡਣ ਦਾ ਇਕ ਵੱਜਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਜਣੋ ! ਜਰਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ, ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਜੋ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਉਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਹੇਠ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖ਼ਤਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅੱਖਰੀਂ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਾਂਕਿ ਦਸਤਖਤ ਹੋਣ ਪਿਛੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਾਰੀ ਸਤਰਾਂ ਨਾ ਵਧਾ ਸਕੇ। ਐਸੇ ਹੀ ਨੌਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅਹਿਦ ਤਕ ਇਹ ਰੀਤੀ ਰਹੀ ਕਿ ਜੋ ਕਾਪੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹੁੰਦੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਤਰਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤਤਕਰੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਤਤਕਰੇ ਦੇ ਅੰਤ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ —

“ਸੰਮਤ ੧੬੬੧ ਮਿਤੀ ਭਾਦੋਂ ਵਦੀ ੧ ਪੋਥੀ ਲਿਖਿ ਪਹੁੰਚੇ। ਸਾਰੇ ਪਤਰੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ੯੭੪।”

*ਭਾਈ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਚਿਤ ‘ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਰਤਨਾਕਰ’ (ਪਹਿਲੀ ਛਾਪ) ਦੇ ਪੰਨੇ ੧੨੫੪ ਪੁਰ ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ “ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਕਸੋਟੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰੂਪ ਘਸਵੱਟੀ” ਇਸ ਨਾਮ ਦਾ ਮੋਰਾ ਲਿਖਿਆ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਅਥਵਾ ਧਰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਘਸਵੱਟੀ ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਕਸੋਟੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਹਰ ਇਕ ਲੇਖ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪਰਖਣ ਤੋਂ ਯੋਗਯ ਅਥਵਾ ਅਯੋਗਯ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

(vi)

ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰੀ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ

‘ਪੋਥੀ ਲਿਖਿ ਪਹੁੰਚੇ’ ਏਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਤਾਂ ‘ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਕਸੋਟੀ’ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਏਸ ਥਾਂ ਪ੍ਰਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ੯੭੩ਵੇਂ ਪਤਰੇ ਪਰ ‘ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਹੈ, ਅਰ ੯੭੪ਵਾਂ ਪਤਰਾ (ਜਿਸ ਪਰ ਅੰਗ ੯੭੪ ਮੌਜੂਦ ਹੈ) ਕੋਰਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਏਸ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਤਰੇ ੯੭੪ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਉਹ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦਾ ਅੰਗ ਨਹੀਂ।

ਆਦਿ ਅੰਤ ਦੇ ਵਾਧੂ ਪਤਿਆਂ ਪਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕੇਵਲ ਰਾਗਮਾਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿੰਤੂ ਰਤਨਮਾਲਾ ਹੈ, ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਕੀ ਸਾਖੀ ਹੈ, ਅਰ ਐਸੇ ਲੇਖ ਭੀ ਹਨ :—

‘ਸੰਮਤ ੧੬੫੫ ਜਹਾਂਗੀਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੂੰ ਰਕਬਾ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਦਿਤਾ ਧਰਮਸਾਲ ਨੂੰ ੮੯੬੪ ਘੁਮਾਂ ਕਨਾਲ ੭ ਮਰਲੇ ੧੫।’

ਅਤੇ ਚਲਿਤ੍ਰ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਇਉਂ ਹੈ :—

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੰਮਤ ੧੫੯੬ ਅਸੂ ਵਦੀ ੧੦, ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮਾਣੇ।

ਸੰਮਤ ੧੬੦੬ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੪, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਮਾਣੇ।

ਸੰਮਤ ੧੬੩੧ ਭਾਦਉਂ ਸੁਦੀ ੩, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਸਮਾਣੇ।

ਸੰਮਤ ੧੬੩੮ ਭਾਦਉਂ ਸੁਦੀ ੩, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਸਮਾਣੇ।

ਸੰਮਤ ੧੬੬੩ ਜੇਠ ਸੁਦੀ ੪, ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮਾਣੇ।

ਸੰਮਤ ੧੬੯੫ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੧੦, ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਣੇ ਕੀਰਤਿਪੁਰ।

(ਭਾਵ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ। ਜੀ. ਬੀ. ਐਸ.)

ਸੰਮਤ ੧੭੦੧ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੫, ਐਤਵਾਰ ਨਉ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਜਾਂਦੀ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰੱਥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਮਾਣੇ ਕੀਰਤਿ ਪੁਰ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਾਧੂ ਪਤਰਿਆਂ ਵਿਚ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀ ਦੀ, ਜੋ ਧੀਰਮਲ ਜੀ ਦੇ ਪੜੋਤੇ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ....

“ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ, ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ, ਸੰਗਤ ਸਾਹਿਬ, ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਕਾ ਸਰੀਕ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਮੇਰਾ ਵਰ।”

ਏਸ ਤੋਂ ਛੁਟ ਅਨੇਕਾਂ ਤਾਰੀਖੀ ਬਾਤਾਂ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ :—

“੧੮੧੪—ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮੇਂ ਅੱਗ ਲਗੀ।”

“੧੮੮੮—ਫਾਗਨ ਮੇਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਇਆ।”

ਇਤਿਆਦਿ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਰਣ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਥੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।

ਅੰਤ ਵਿਚ ਕੌਮ ਦੇ ਦਰਦੀਆਂ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਜਮਾਨਾ ਪ੍ਰਸਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਉਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ, ਦੇਖੋ ਪੜੋਸੀ ਭਾਈ ਆਪਣੇ ਹਕਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਕੀਹ ਕੀਹ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਵਿਚ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਡੀ ‘ਰਾਗ ਮਾਲਾ’ ਦੀ ਆਰੋਹੀ ਤਾਨ ਕੰਨ ਪਈ ਸੁਣਨ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਤਰਸ ਕਰੋ, ਸ਼ਾਂਤਿ ਕਰੋ, ਧੀਰਜ ਕਰੋ, ਖੋਜੀ ਬਣ ਕੇ ਵਿਚਾਰੋ ਵਾਦੀ ਦੀ ਪਦਵੀ ਨਾ ਲਉ।

ਕਬਿਤ-ਕਰਤ ਸਮਾਜ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੈ.....

ਐਸੇ ਸਮੇਂ ਉਨਤੀ ਕੇ ਬੀਚ, ਗੁਰਸਿਖਨ ਕੇ,

ਯਮ ਫਾਸਿ ਹੈਕੇ ਗਲ ਪਰੀ ਰਾਗਮਾਲ ਹੈ।

ਪਾਠਕੋ ! ਮੇਰੀ ਏਸ ਚਿਠੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਜਣ ਪਤਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਖੋਚਲ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨੀਯਤ ਸਮੇਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਢ ਸਕਦਾ।

ਪੰਥ ਦਾ ਸੇਵਕ

ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ

ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਬਾਬਤ ਵਾਦ ਵਿਵਾਦ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਤੀਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਆ। ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ ੨੭ ਮਈ ੧੯੮੪ ਦੇ ਇਕ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰ ਸਜਣਾਂ ਦੀ ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜਾਕੇ ਸ੍ਰੀ ਆਦਿ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਟ ਦੇਵੇ। ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਟ ਹੇਠਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਵਿਦਵਾਨ ਖੋਜੀ ਨੇ ਇਹ ਚਿਠੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਦਿ ਬੀੜ ਵਿਚ ਸਭ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਵਾਂਗ ਪੰਨੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ, ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਤੇ ਅੰਕ ੯੭੪ ਜੋ ਖਾਲੀ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਹੈ, ਵਿਚ ਉਹ ਪੰਨਾ ਜਿਸ ਪੁਰ ਰਾਗਮਾਲਾ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਰਿਪੋਟ ਤੋਂ ਸਿੱਟਾ ਇਹੋ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗਮਾਲਾ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਬੀੜ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਉਦੋਂ ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖੀ ਗਈ। ਲਿਖਾਰੀ ਰਾਗਮਾਲਾ ਦਾ ਵੀ ਉਹੋ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਬੀੜ ਲਿਖਾਈ ਗਈ।

“ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ੨੭ ਮਈ ੧੯੮੪ ਦੇ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਚੋਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰ ੭ ਅਕਤੂਬਰ ੧੯੮੪ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਪੁਜੇ, ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਬਜੇ ਦੇਪਹਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੌਣੇ ਛੇ ਬਜੇ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਮੈਨੇਜਰ ਸਾਹਿਬ ਕੋਰਟ ਆਫ ਵਾਰਡ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਐਸਟੇਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜਾਂ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਉਣੇ ਜੋ ਅਸਲੀ ਆਦਿ ਬੀੜ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਬੀੜ ਇਥੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹੋ ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, ਇਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਗੀਰਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲੋਕੀ ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ ਆ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਸ ਬੀੜ ਦੇ ਅਸੀਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕਈ ਨੋਟ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਲਏ ਜੋ ਅਸੀਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਪਾਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟ ਇਹ ਗਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਸ ਬੀੜ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਰਾਗਮਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਸਤਖਤਾਂ ਤੇ ਉਸੇ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਗਮਾਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਸਫ਼ੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਤੇ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫, ੯੭੩ ਸਫ਼ੇ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਸਫ਼ਾ ਖਾਲੀ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਫ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਸਫ਼ਾ ਭੀ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅੰਕ ੯੭੪ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਫ਼ਾ ਭੀ ਸਾਰਾ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਸਫ਼ੇ ਉੱਤੇ ‘ਰਾਗਮਾਲਾ’ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਪ੍ਰੰਤ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਲਿਖਤ ਹੈ, ਜਿਹਾ ਕਿ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, “ਰਾਗਮਾਲਾ ਤਥਾ ਸਿੰਘਲ ਦੀਪ ਕੀ ਰਾਜੇ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਕੀ ਬਿਧਿ”। ਬੀੜ ਵਿਚ ਭੀ ਕਈ ਥਾਂ ਕਈ ਕਈ ਪਤਰੇ ਖਾਲੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਅੰਕ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਸ ਬੀੜ ਵਿਚ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗਲਾਂ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ :—

੧. ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਕੁਲ ਪਤਰੇ ੯੭੪। ੨. ਸਿਆਹੀ ਕੀ ਬਿਧਿ। ੩. ਹਕੀਕਤ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ। ੮. ਰਤਨਮਾਲਾ। ੫. ਸਲੋਕ ਬਾਇ ਆਤਿਸ਼ ਆਬ। ੬. ਜਿਤ ਦਰ ਲਖ ਮੁਹੰਮਦਾ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਤਰੇ ਪਰਤ ਕੇ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਤਰੇ ਦੇ ਅੰਕ ਲਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਇਹ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰੇ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਲਏ ਗਏ ਸਗੋਂ ਅੰਕ ਵਾਲਾ ਸਫ਼ਾ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਸਰੇ ਪਤਰੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੰਨਾ ਰਲਕੇ ਇਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜਤਾਲਿਆਂ ਤਤਕਰੇ ਅਤੇ ਬੀੜ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਅਣਮੇਲ ਲਭੇ ਹਨ।

“ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਣੇ ਕਾ ਚਲਿਤ੍ਰ” (ਜਿਸਦਾ ਪਤਰਾ-ਅੰਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ੪੧ ਹੈ, ਪਰ ਬੀੜ ਵਿਚ ੨੫ ਹੈ) “ਨੀਸਾਣ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਕੇ ਦਸਖ਼ਤ ਮ: ੫” (ਜਿਸ ਦਾ ਪਤਰਾ-ਅੰਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ੪੫ ਹੈ, ਪਰ ਬੀੜ ਵਿਚ ੨੯ ਹੈ), ਅਤੇ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਤਰਾ-ਅੰਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ੪੬ ਹੈ ਪਰ ਬੀੜ ਵਿਚ ੪੫ ਹੈ।

ਉਪਰ ਦਸੇ ਢੰਗ ਮੁਤਾਬਕ ਰਾਗਮਾਲਾ ਦਾ ਪਤਰਾ-ਅੰਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ੯੭੪ ਹੈ, ਤੇ ਬੀੜ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਅੰਕ ੯੭੪ ਹੈ। ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਅੰਕ ੯੭੪ ਤੇ ਰਾਗਮਾਲਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਇਉਂ ਹੈ :—

੯੭੪ ਰਾਗਮਾਲਾ ਤਥਾ ਸਿੰਘਲ ਦੀਪ ਕੀ ਰਾਜੇ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਕੀ ਬਿਧਿ।

ਗੰਗਾ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿਖ

ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕਾਲਜ,

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

11/10/45

ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ,

ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ,

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

11/10/45

ਜੋਧ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ

ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ,

ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ

11/10/45

ਜਨਵਰੀ ੧੯੪੪ ਵਿਚ ਸ. ਜੀ. ਬੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਛਪਵਾਈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬੀੜਾਂ' ਹੈ। ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਕੋਲੋਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਘੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਬੀੜ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ। ਉਸਦਾ ਪੂਰਨ ਉੱਤਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਗੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ "ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬੀੜਾਂ ਬਾਰੇ" ਜੋ ਲਾਹੌਰ ਬੁਕ ਸ਼ਾਪ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੇ ੧੯੪੭ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ, ਦੇ ਚੁਕਿਆ ਹਾਂ। ਉਸ ਉੱਤਰ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਦੋ ਵਾਰ ਫਿਰ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ। ਇਕ ੧੧ ਨਵੰਬਰ ੧੯੪੫ ਨੂੰ ਲਗਪਗ ਸਾਢੇ ੬ ਘੰਟੇ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ, ਮਾਸਟਰ ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਡਰਾਇੰਗ ਮਾਸਟਰ ਕਾਲਜੀਏਟ ਸਕੂਲ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੰਗਾਵਾਲੀਆ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਫਿਰ ਅਗਸਤ ੧੯੪੬ ਵਿਚ ਪੰਜ ਦਿਨ ਰਹ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਲਸਾ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਐਡੀਟਰ ਭਾਈ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਸਨ ਤੇ ਪਤਰੇ ਵਾਰ ਵੇਰਵਾ ਜੋ ਹੁਣ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼੍ਟੀ ਗੋਚਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਨਿਸਚਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਈਹੋ ਹੀ ਅਸਲ ਬੀੜ ਹੈ ਜੋ ਪੰਚਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ।

ਸ. ਜੀ. ਬੀ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਸਲ ਬੀੜ ਦੀਆਂ ਮਿਥੀਆਂ ਸਨ। ਇਕ ਇਹ ਕਿ ਅਸਲ ਬੀੜ ਵਿਚ ਜਪੁਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ 'ਜਪੁ ਨੀਸਾਣ' ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ "ਜਪੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀਉ ਕਿਆਂ ਦਸਖਤਾਂ ਕਾ ਨਕਲ"। ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜ ਉਸ ਤੋਂ ਨਕਲ ਹੋਈ ਉਸ ਵਿਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ "ਜਪੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀਉ ਕਿਆਂ ਦਸਖਤਾਂ ਕਾ ਨਕਲ ਕਾ ਨਕਲ" ਫਿਰ ਜੋ ਬੀੜ ਇਸ ਤੋਂ ਨਕਲ ਹੋਈ, ਉਸ ਵਿਚ 'ਕਾ ਨਕਲ' ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਵਾਰੀ ਹੋਰ ਵਧਾਏ ਗਏ। ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਵਿਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸ. ਜੀ. ਬੀ. ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਿਥੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਲਿਖੀ ਕਿ 'ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਉਣੇ ਕਾ ਚਲਿਤ' ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੇਠਾਂ ਜੋ ਸੰਮਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਉਹ ਪੰਜਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਤੀਕ ਤਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਲਿਖੇ। ਪਰੰਤੂ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਸੰਮਤ ਅਤੇ ਤਿਥੀ ਅਠਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਹਥੀਂ ਚੜ੍ਹੇ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਜੋ ਨਕਲ ਹੋਈਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਟਿਪਣੀ (Colophone) ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ "ਮਹਲਾ ੮ ਅਠਵੇਂ ਜੀ ਕਾ ਨਕਲ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਲਮ ਆਪਣੀ ਹਥੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ"। ਇਹ ਟਿਪਣੀ ਅਸਲ ਬੀੜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਵਿਚ ਇਹ ਲਿਖਤ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਦੇ ਸੰਮਤਾਂ ਬਾਬਤ ਮੋਜੂਦ ਹੈ। ਪਰ ਟਿਪਣੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ! ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਲਿਖਤ ਅਜੇਹੇ ਅਖ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਿਖੇ ਪੰਜਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੇ ਅਖਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਪਰ ਭਿੰਨ ਪਏ ਦਿਸਦੇ ਹਨ। ਤੀਜੀ ਗਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਲਿਖੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਭਾਈ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖੀ ਕਾਪੀ ਪੁਰ 'ਸੁਧੁ' ਜਾਂ 'ਸੁਧੁ ਕੀਚੈ' ਆਪਣੀ ਹਥੀਂ ਲਿਖ ਦੇਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਵਿਚ। ਜੇਕਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਅਸਲੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਹੋਵੇ, ਤਦ ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਦਸਤਖਤੀ, ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਦਰੁਸਤੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੇ ਹਥਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਉਸ ਬੀੜ ਵਿਚ ਮੋਜੂਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਸਭ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਾਪੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹ ਲਫਜ਼ ਮੋਜੂਦ ਹਨ। ਪਾਠਕ ਜਨ ਜਦੋਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਤਰੇ ਉਲਟਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗੇਗਾ ਕਿ 'ਸੁਧੁ' ਅਤੇ 'ਸੁਧੁ ਕੀਚੈ' ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਬੀੜ ਵਿਚ ਪੰਚਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਹਥਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਮੋਜੂਦ ਹਨ। ਇਹ ਪਦ ਜਿਥੇ ਵਾਰ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਸਫੇ ਦੀਆਂ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੇਠਲੇ ਉਤਲੇ ਦਾ 'ਜੇਹਾ ਕਿ ੨੨' ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਖਬਰੇ ਕਿਉਂ ਇਹ ਪਾਠ ਵਿਚ ਰਲਾ ਦਿਤੇ ਹਨ। ਨਿਰੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਕਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਇਕੁਰ ਹੀ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਪਾਠ ਵਿਚ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਸ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਆਪ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀਆਂ ਤਿੰਨੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਇਸ ਬੀੜ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਬੀੜ ਅਸਲੀ ਸਿੱਧ ਹੋਈ।

ਚੂੰਕਿ ਬਾਬਾ ਧੀਰ ਮਲ ਕੇ, ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇ ਜਾਂ ਅੱਠਵੇਂ, ਨਾਵੇਂ ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਮੰਨਦੇ ਇਸ ਲਈ ਨਾਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਇਸ ਬੀੜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੀ, ਨਾ ਥਾਂ ਪਰ ਥਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ, ਨਾ ਇਕੱਠੀ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਮਗਰੋਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਹੈ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਥਾਂ ਪਰ ਥਾਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਟਿਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਮਲੂਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਅੱਠਾਂ ਅੱਠਾਂ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਚੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਪਤਰੇ ਪੁਰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਖਿਚ ਲਈਆਂ। ਇਹ ਸੰਚੀਆਂ ਕੁਲ ੧੨੩ ਸਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਪਤਰੇ ਕੋਰੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਹਨ ਤੇ ਚਾਰ ਅੰਤ ਵਿਚ। ਕੁਝ ਅੰਕ ਦੇ ਵੇਰ ਲਗ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਕੁਝ ਲਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ

੧. ੪੨੭/੧ ਤੋਂ ੪੨੮/੧ ਦੇ ਪਤਰੇ ਪਰ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵਾਧੂ ਪਤਰਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਪੰਨੇ ਖਾਲੀ ਹਨ। ਅਗੇ ਅੰਕ ੪੨੮ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।
੨. ਅੰਕ ੬੮੪ ਕਿਸੇ ਪਤਰੇ ਪੁਰ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ।
੩. ੭੦੦/੨; ੭੦੧/੧ ਪਤਰੇ ਪੁਰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪਤਰਾ ਵਾਧੂ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਕ ਅਗੇ ਆ ਚੁਕਿਆ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਪੰਨੇ ਖਾਲੀ ਹਨ।
੪. ੭੪੨/੧, ੨ ਇਹ ਅੰਕ ਦੋ ਵੇਰੀ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਹਲੇ ਪੁਰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪੰਨੇ ਖਾਲੀ ਹਨ।
੫. ੭੪੮/੨ ਅਤੇ ੭੪੯/੧ ਦਾ ਇਕ ਵਾਧੂ ਪਤਰਾ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਪਰ ਫੋਲੀਓ ਵੀ ਨਹੀਂ।
੬. ੮੪੨/੨, ੮੪੩/੧ ਇਹ ਅੰਕ ਦੋ ਵੇਰ ਆਏ ਹਨ। ਵਾਧੂ ਪਤਰੇ ਪੁਰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਹੈ।
੭. ੯੫੮/੧, ੨; ੯੫੯/੧, ੨; ਇਹ ਚਾਰ ਸਫੇ ਨਹੀਂ। ਭਾਵ ੯੫੮ ਤੇ ੯੫੯ ਅੰਕ ਕਿਸੇ ਪਤਰੇ ਪੁਰ ਨਹੀਂ।
੮. ੯੬੫/੧, ੨ ਇਹ ਪੰਨੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪਤਰੇ ਪੁਰ ਨਹੀਂ। ਭਾਵ ੯੬੫ ਦੀ ਥਾਂ ਪਤਰਾ ਅੰਕ ੯੬੬ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਚਾਰ ਅੰਕ ੪੨੮, ੭੦੧, ੭੪੨, ੮੪੩ ਦੋ ਵਾਰ ਆਏ ਹਨ। ਚਾਰ ਅੰਕ ੬੮੪; ੯੫੮, ੯੫੯ ਅਤੇ ੯੫੨ ਆਏ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਭੁੱਲਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ੭੪੮ ਪਤਰਾ ਅੰਕ-ਹੀਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਪਤਰੇ ਪਹਲੇ ਅੰਕ ਖਾਲੀ ਤੇ ਚਾਰ ਮਗਰੋਂ ਅੰਕ ਖਾਲੀ ਰਲਾ ਕੇ ਕੁਲ ਗਿਣਤੀ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਦੀ ੯੮੨ ਹੋਈ। ਜੇ ਇਕ ਇਕ ਖਾਲੀ ਪਤਰਾ ਜਿਲਦ ਨਾਲ ਅੰਦਰਵਾਰ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਇਆ ਹੋਵੇ ਜੇਹਾ ਕਿ ਦਸਤੂਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਲ ਗਿਣਤੀ ੯੮੪ ਹੋ ਗਈ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਮਾਨੋ ੧੨੩ ਸੰਚੀਆਂ ਅੱਠਾਂ ਅੱਠਾਂ ਪੱਤ੍ਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੈ ਲਈਆਂ। ਪਹਲੀਆਂ ਅੱਠ ਸੰਚੀਆਂ ਤਤਕਰੇ ਲਈ ਰਖ ਲਈਆਂ। ਜੇ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਖੋਬ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਉਸਦਾ ਪਤਰਾ ਅੰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਪੰਨਾ ਉਸ ਦਾ ਭਾਗ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪੰਨਾ ਉਸੇ ਸੰਚੀ ਦਾ ਭਾਗ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਅਗਲੀ ਦਾ। ਜੇ ਕੁਝ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹੱਥੀ ਲਿਖੀ ਬੀੜ ਵਿਚ ਆਇਆ ਉਹ ਤਤਕਰੇ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿਚ ਆ ਗਇਆ। ਮਗਰੋਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਬੀੜ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੋਈਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ। ਭਾਵ ਪਾਰਾ ਮਾਰਨ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਏ ਬਾਬਤ ਵਸੀਅਤ। ਤਤਕਰਾ ਪਹਲਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ। ਇਕ 'ਤਤਕਰਾ ਤਤਕਰੇ' ਖਾਸ ਇਸ ਬੀੜ ਵਿਚ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਬੀੜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਾਧੂ ਤਤਕਰੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਰਾ ੨੦ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਇਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਤਰੇ ਖਾਲੀ ਰਹ ਗਏ। ਸੰਚੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਪਤਰਾ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਹ ਜੋ ਸੰਚੀ ਠਪ ਕੇ ਰਖ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਚੀ ਕਿਹੜੇ ਅੰਕ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅੰਕ ਠਪੀ ਹੋਈ ਸੰਚੀ ਦੇ ਪਹਲੇ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਇਆ। ਹੁਣ ਪਹਲੀਆਂ ਅੱਠਾਂ ਸੰਚੀਆਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਪਹਲੇ ਤਿੰਨ ਖਾਲੀ ਪਤਰੇ ਛੱਡ ਕੇ ੪੫ ਅੰਕ ਪੁਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਨਾਵੀਂ ਸੰਚੀ ੪੬ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਠਪੀ ਹੋਈ ਸੰਚੀ ਦਾ ਬਾਹਰਲਾ ਪੰਨਾ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਜੋ ਅੰਕ ੪੫ ਵਾਲੇ ਪਤਰੇ ਦਾ ਭਾਗ ਬਣਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਪੁਰ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਲਈ ਅੰਕ ੪੬ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਤਤਕਰਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿਚ 'ਜਪੁ' ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾ ਪਤਰਾ ੪੬ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ੪੫ ਅੰਕ ਦਾ ਸਜੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਪੰਨਾ ਉਸੇ ਪਤਰੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਭੁੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਈ।

ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਹਰ ਇਕ ਪਤਰੇ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਚੋਪੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਦੋਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਜਿਲਦ ਖੋਲੀ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ 'ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਉਣ' ਵਾਲਾ ਪੰਨਾ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ੪੧ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਸਿਰ ਨਾ ਰਖਿਆ ਗਇਆ ਤੇ ਚੋਪੀਆਂ ਲਗਣ ਕਾਰਨ ਮੁੜ ਪਤਰਾ ਅੰਕ ਲਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਪਤਰਾ ਅੰਕ ੨੫ ਹੋ ਗਇਆ। 'ਨੀਸ਼ਾਣ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਕੇ ਦਸਖਤ ਮ: ਪ' ਜਿਸ ਦਾ ਪਤਰਾ ਅੰਕ ੪੫ ਸੀ, ਉਹ ੨੬ ਹੋ ਗਇਆ। 'ਨੀਸ਼ਾਣ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਕੇ ਦਸਖਤ ਮ: ੬' ਉਲਟਾ ਕੇ ਲਗਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਇਕ ਅੰਕ ਦਾ ਤਤਕਰੇ ਦੇ ਅੰਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਭੁਲੇਖਾ ਪੈ ਗਇਆ। ਹੋਰ ਪਤਰਾ ਅੰਕ ਤਤਕਰੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤਤਕਰੇ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਛੇੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਚੋਪੀਆਂ ਕਾਰਨ ਜੋ ਪਤਰਾ ਅੰਕ ਹੇਠ ਆ ਗਏ, ਉਹ ਫਿਰ ਲਾਣ ਵਿਚ ਭੁੱਲਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਤੇ ਭੁਲੇਖੇ ਪੈ ਗਏ।

ਪਤਰੇ ਖਾਲੀ ਕਿਉਂ ਰਹ ਗਏ। ਪੰਚਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੂੰ ਜੋ ਬਾਣੀ ਮੋਹਨ ਜੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਉਸ ਵਿਚ ਪੰਦਰ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪਹਲੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਸੀ*। ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਜੈਤਸਰੀ, ਟੋਡੀ, ਬੈਰਾੜੀ, ਗੋਂਡ, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਾਲੀ

*ਦੇਖੋ ਅੰਤਕਾ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਤੀ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ।

ਗਉੜਾ, ਕੇਦਾਰਾ, ਕਾਨੜਾ, ਕਲਿਆਨ: ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਬਾਰਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਪਹਲੇ ਤਿੰਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਚੜ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਜੋ ਬਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਪੰਦਰ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਰਜ ਹੋਰ ਸੰਗਤਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਸ ਲਈ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸੰਚੀ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਪਹਲੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਘਰ ਆਦਿ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਉਹ ਲਿਖ ਦਿਤੇ ਤੇ ਇਸ ਆਸ ਵਿਚ ਕਿ ਮਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਆ ਜਾਵੇ, ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਛੱਡ ਦਿਤੀ। ਖਾਲੀ ਪਤਰੇ ਜਾਣ ਕੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ ਗਏ। ਉਹ ਰਹ ਗਏ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜ ਨਹੀਂ ਸਣੇ ਭਾਈ ਬੰਨੋ ਦੀ ਬੀੜ ਦੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਤਨੇ ਪਤਰੇ ਖਾਲੀ ਹੋਣ। ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜਾਂ ਦੇ ਉਤਾਰੇ ਤਦੋਂ ਅਰੰਭ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬੀੜ ਦਾ ਸੰਕਲਨ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਤਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰਾ ਮਸਾਲਾ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਮੋਜੂਦ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਰੇ ਖਾਲੀ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਪਾਠਕ ਜਨ ਵੇਖਣਗੇ ਕਿ ਕਈ ਥਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਲੇਖ ਜੇਹਾ ਕਿ 'ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫' ਇਸ ਆਸ ਵਿਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੋ ਨਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਅਗੋਂ ਆਵੇਗਾ ਇਥੇ ਲਿਖ ਦਿਆਂਗੇ। ਪਰ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਆਇਆ ਕੋਈ ਨਾ ਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੀ ਰਹ ਗਇਆ। ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ।

'ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜਾਂ' ਦੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਤਨਮਾਲਾ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਕ ਟਿਪਣੀ ਇਸ ਭਾਵ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਣੀ ਤੋਰਕੀ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰੋਖਤਾ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਤੋਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ੫੪੭੫ ਪਤਰਾ ਅੰਕ ੯੬੩ ਪੁਰ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਪਰ ਕਿਉਂਜੁ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਮੂਜਬ ਪੰਚਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਰਖ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਅਗੇ ਪਤਰਾ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਉਰਦੂ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਰਤਨਮਾਲਾ' ਲਿਖੀ ਵੀ ਹੈ; ਉਥੇ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਸਬੂਤ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ।

ਅਸਾਂ ਹਰ ਪਤਰੇ ਤੇ ਜੋ ਬਾਣੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਉਤਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਤਨੀ ਦੇਰ ਲਈ ਬੀੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਬਾਣੀ ਉਹੋ ਹੈ ਜੋ ਛਪੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਹਾਂ ਉਸ ਸਫੇ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਲ ਰਹ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਫਿਰ ਲਿਖੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੇਹਾਂ ਪਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹਾਸੀਏ ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਾਂ ਬੜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੂ-ਬ-ਹੂ ਤਸਵੀਰ ਉਸ ਬੀੜ ਦੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਪਰੰਤੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਉਕਾਈ ਰਹ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਜੇਹਾ ਕਿ ਕਿਤੇ ਮੰਗਲ ਦੇਣਾ ਰਹ ਗਇਆ ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ ਸਜਣ ਅਤੇ ਖੋਜੀ ਵਿਦਵਾਨ ਆਸ ਹੈ ਭੁਲ ਚੁਕ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਦੋ ਤਿੰਨ ਵੇਰ ਇਹ ਜਤਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਇਆ ਕਿ ਇਸ ਬੀੜ ਦੇ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਲੈ ਕੇ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਉੱਘੀਆਂ ਉੱਘੀਆਂ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ ਵਿਚ ਰਖੇ ਜਾਣ ਪਰ ਹਾਲਾਂ ਤੀਕ ਇਸ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਇਸ ਬੀੜ ਵਿਚ ੪੫੩ ਪੰਨੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਹਨ। ਕਈ ਪੰਨਿਆਂ ਤੇ ਉਪਰ ਜਾਂ ਹੇਠ ਕੁਝ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਜੋੜ ਲਾ ਕੇ ਜੋ ੨੪ ਪਾਲਾਂ ਦਾ ਇਕ ਪੰਨਾ ਮਿਥ ਲਈਏ ਤਾਂ ਕੁਲ ੧੩੩ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਹੋਰ ਖਾਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ ੯੭੪ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ੫੮੬/੨=੨੯੩ ਪਤਰੇ ਖਾਲੀ ਹਨ।

ਅਸਲੀ ਬੀੜ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ੫੯ ਛੇਦ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ। ਅਸਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ੫੯ ਛੇਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰੀ ਬੀੜ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ

ਆਦਿ ਬੀੜ ਦੇ ਸਾਬਤ ਪੰਨੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਚੌੜਾਈ $੧੩.੧/੪" \times ੯.੧/੪"$ ਹੈ, ਤੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੰਬਾਈ ਚੌੜਾਈ $੧੦.੭/੮" \times ੬.੧/੨"$ ਹੈ। ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿਚ ਲੰਮੇ ਦਾ ਦੋ-ਵੱਲੀ ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਲਕੀਰਾਂ ਹਨ, ਦੋ ਲਾਲ ਅੰਦਰਵਾਰ ਤੇ ਇਕ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀ ਬਾਹਰਵਾਰ।

ਕਾਗਜ਼ ਦੇਸੀ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਹੀ 'ਬੀੜ' ਦੇ ਪਹਲੇ ੩ ਪਤਰੇ ਖਾਲੀ ਹਨ। ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਲਕੀਰ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਨੀਲੀ ਤੇ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਲਾਲ, ਪਹਲੇ ਦੂਜੇ ਤੇ ਤੀਜੇ ਪਤਰੇ ਦੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਚੌਥੇ ਪਤਰੇ ਤੇ ਜਿਸ ਤੇ ਇਕ ਅੰਗ ਹੈ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਲਕੀਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। $੧/੧$, $੧/੨$ ਤੇ ਵੀ $੨/੧$ ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀ ਲਕੀਰ ਨਹੀਂ। $੨/੨$ ਤੇ ਦੋ ਲਕੀਰਾਂ ਅੰਦਰ ਲਾਲ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨੀਲੀ ਹੈ। ਚੌਥੇ ਪਤਰੇ ਦਾ ਪਹਲਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਪਤਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਅੰਕ ੧ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਭੀ ਸਾਰਾ ਪਤਰਾ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ 'ਬੀੜ' ਵਿਚ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਪਤਰਾ-ਅੰਕਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਰਾਗ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 'ਬੀੜ' ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਤਰਾ-ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਪਤਰਾ ਪਹਲੇ ਪਤਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪਤਰੇ ਦੇ ਪਹਲੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਰਲਾ ਕੇ ਅੰਕ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਪਤਰਾ ਮਿਥਿਆ ਗਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਬੀੜ ਵਿਚ ਜਿਤਨੇ ਭੀ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਪਤਰੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚੋ-ਤਰਫੀ ਹੋਰ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਨਵਾਂ ਹਾਸ਼ੀਆ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਕੋਰੇ ਪਤਰੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਹਾਸ਼ੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਲੇ ੩ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭੀ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਪਤਰਾ-ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਇਹ ਹਾਸ਼ੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਗੋਂ ਇਹ ਵੇਰਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਰੇ ਦੇ ਕਿਸ ਪੰਨੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਾਂਗੇ :

ਜੇ ਅਸੀਂ 'ਬੀੜ' ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਹ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਪਤਰੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਿਖ ਕੇ ਲਕੀਰ ਹੇਠਾਂ ਅੰਕ ੧ ਪਾਵਾਂਗੇ ਤੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਪੰਨੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪਤਰੇ ਦੀ ਉਹੋ ਗਿਣਤੀ ਉੱਪਰ ਦੇ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਅੰਕ ੨ ਪਾਵਾਂਗੇ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪਤਰੇ ਵਾਰ ਵੇਰਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। $੨/੧$ ਖਾਲੀ ਹੈ। $੨/੨$ ਉੱਤੇ ਸਫੇ ਦੇ ਦੋ ਕਾਲਮ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ : ਪਹਲੇ ਕਾਲਮ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :

੨/੨

ਸੂਚੀ ਪਤਰ ਪੋਥੀ ਕਾ ਤਤਕਰਾ ਰਾਗਾਂ ਕਾ
[ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੋਰ ਕਲਮ ਤੇ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:]

‘੪੧ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵਣੇ ਕਾ ਚਲਿਤ੍ਰ’

[ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਹਲੀ ਹੀ ਕਲਮ ਤੇ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ:]

ਸੰਮਤ ੧੬੬੧ ਮਿਤੀ ਭਾਦੋਂ ਵਦੀ ਏਕਮ ੧

ਪੋਥੀ ਲਿਖਿ ਪਹੁਚੇ

੪੫ ਨੀਸਾਣੁ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਕੇ ਦਸਖਤ ਮ: ੫

੪੬ ਜਪੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀਉ ਕਿਆ ਦਸਖਤਾ

ਕਾ ਨਕਲੁ

੫੦ ਸੇਦਰੁ ਪੰਚ ਸਬਦ

੫੨ ਸੋਹਿਲਾ ਆਰਤੀ ਪੰਚ ਸਬਦ

੫੩ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ

੧੨੬ ਮਾਝ

੧੬੨ ਗਉੜੀ

੨੮੧ ਆਸਾ

੩੮੧ ਗੁਜਰੀ

੪੧੨ ਦੇਵ ਰੰਧਾਰੀ

੪੨੩ ਬਿਹਾਗੜਾ

੪੩੫ ਵਡਹੰਸ

੪੬੧ ਸੋਰਠਿ

੪੬੯ ਧਨਾਸਰੀ

੫੨੦ ਜੈਤਸਰੀ

੫੨੮ ਟੋਡੀ

੫੩੩ ਬੈਰਾੜੀ

੫੩੪ ਤਿਲੰਗ

੫੪੦ ਨੀਸਾਣੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਕੇ

ਦਸਖਤ ਮਹਲਾ ੬

੫੪੧ ਸੂਹੀ

੫੬੩ ਬਿਲਾਵਲੁ

੬੫੪ ਰੋਡ

੬੬੫ ਰਾਮਕਲੀ

੭੩੬ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ

੭੪੨ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ

੭੪੫ ਮਾਰੂ

(ਨੋਟ : ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ)

੧੯ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿ-

ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੮੧੧ ਤੁਖਾਰੀ

੮੧੬ ਕੇਦਾਰਾ

੮੨੪ ਭੈਰਉ

੮੪੩ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ

੮੫੬ ਸਾਰੰਗ

੮੮੬ ਮਲਾਰ

੯੦੪ ਕਾਨੜਾ

੯੧੭ ਕਲਿਆਨ

੯੨੧ ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ

੯੩੪ ਸਲੋਕ ਸਹਸ ਕ੍ਰਿਤੀ

੯੩੭ ਗਾਥਾ

੯੩੮ ਫੁਨਹੇ

੯੩੯ ਚਉਬੇਲੇ

੯੪੦ ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ

੯੪੫ ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ

੯੪੭ ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ

੯੪੯ ਸਵਯੇ ਕਲ ਕੇ ਤਥਾ ਹੋਰਨਾ ਕੇ

੯੬੬ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ

੯੭੪ ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਤਥਾ ਸਿੰਘਲਦੀਪ

ਸਿਵਨਾਭ ਰਾਜੇ ਗੀ ਬਿਧਿ

[ਇਥੇ ਤੱਕ ਦਸਖਤ ਤੇ ਸਿਆਹੀ ਕਲਮ ਇੱਕੋ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਹੋਰ ਕਲਮ ਹੋਰ ਸਿਆਹੀ ਤੇ ਹੋਰ ਦਸਖਤਾਂ ਹੇਠ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:—]

ਤਤਕਰਾ ਤਤਕਰੇ

੩ ਸਿਰੀਰਾਗ ਤਥਾ ਮਾਝ ਤਥਾ ਗਉੜੀ

੬ ਆਸਾ ਤਥਾ ਗੁਜਰੀ ਦੇਵ ਰੰਧਾਰੀ

੯ ਬਿਹਾਗੜਾ ਵਡਹੰਸ ਸੋਰਠਿ

੧੦ ਧਨਾਸਰੀ ਜੈਤਸਰੀ ਟੋਡੀ ਬੈਰਾੜੀ ਤਿਲੰਗ

੧੨ ਸੂਹੀ ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਡ ਰਾਮਕਲੀ

੧੫ ਨਟ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਾਰੂ ਤੁਖਾਰੀ ਕੇਦਾਰਾ

੧੭ ਭੈਰਉ ਬਸੰਤ ਸਾਰੰਗ ਮਲਾਰ ਕਾਨੜਾ

੨੦ ਕਲਿਆਣ ਤਥਾ ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ

ਨੋਟ : ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਉੱਪਰ ਰਾਗਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਤਤਕਰਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦੋ ਕਾਲਮ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਤਤਕਰੇ ਦਾ ਛਪੀ ਹੋਈ ਬੀੜ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਫਰਕ ਨਿਕਲੇ ਹਨ।

੧. ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੩ ਸ਼ਬਦ ੧੨. ਆਦਿ ਬੀੜ ਦੇ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ “ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੇਡਿ ਕਾਹੇ ਲੋਭਾਨੇ” ਪਰ ਬੀੜ ਵਿਚ ਪਾਠ ਠੀਕ ਹੈ “ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੇਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾਨੇ”।
੨. ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੩ ਸ਼ਬਦ ੧੦ ਆਦਿ ਬੀੜ ਦੇ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ “ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਸਭ” ਪਰ ਬੀੜ ਵਿਚ ਠੀਕ ਪਾਠ ਹੈ “ਆਪੁ ਵਵਾਏ ਤਾ ਸਭ”।
੩. ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸ਼ਬਦ ੩੧ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ “ਹਮ ਭਗਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ” ਬੀੜ ਵਿਚ ਪਾਠ ਹੈ “ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ”।
੪. ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸ਼ਬਦ ੧੭੦ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ “ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀ” ਬੀੜ ਵਿਚ ਪਾਠ ਹੈ “ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ”।
੫. ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਨ: ੩ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ “ਜਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਰਾਮ”। ਬੀੜ ਵਿਚ ਪਾਠ ਹੈ “ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂੰ ਰਾਮ”।
੬. ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਨ: ੭ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ “ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵੇਲ”। ਬੀੜ ਵਿਚ ਪਾਠ ਹੈ “ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲ”। ਛਪੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਬੀੜ ਦੇ ਪਾਠ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ।
੭. ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨ: ੪੮ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ “ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ”। ਬੀੜ ਵਿਚ ਪਾਠ ਬੀ ਈਹੋ ਹੈ “ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ”। ਕਈ ਛਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਪਾਠ “ਆਗੈ” ਦੀ ਥਾਂ “ਨਾਮੈ” ਹੈ।
੮. ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨ: ੧੪੮ “ਏਕ ਸਿਮਰਿ”। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਠੀਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੩੧੭/੧ ਤੇ ਲਗ ਪਗ ਅੰਤ ਵਿਚ ਹੈ। ਅਗੇ “ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋਮੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ” ਹੀ ਪਾਠ ਹੈ।
੯. ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨ: ੧੫੩। ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ “ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗੜ੍ਹ ਤੋਰੈ” ਬੀੜ ਵਿਚ ਪਾਠ ਛਪੀ ਹੋਈ ਬੀੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ “ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ”।
੧੦. ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੬ ਨ: ੪ “ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ”। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਬੀੜ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਛੰਤ ਪਹਲਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਛੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਪੰਨਾ ੩੪੯/੨.
੧੧. ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨ: ੨੩ “ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ” ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼ਬਦ ਥਾਂ ਸਿਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੰਗ੍ਰਹ ਵਿਚ ਅਖੀਰਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੪੧੫/੨ ਪੁਰ ਹੈ ਤੇ ਹਾਸੀਏ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਹੀ ਹੈ”।
੧੨. ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦਾ “ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ”। ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਹਲੇ ੪ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਮਹਲੇ ੫ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿਚ ਹੈ। ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਠੀਕ ਆਪਣੀ ਛਪੀ ਹੋਈ ਬੀੜ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਪੁਰ ਹੈ। ੪੨੩/੧ ਇਹ ਪਹਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਪੰਨਾ ਖਾਲੀ ਹੈ।
੧੩. ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਨ: ੨ “ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ”। ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਿਚ ਛੰਤ ਦੀ ਤੁਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਲੋਕ ਜਿਸ ਨਾਲ ਛੰਤ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜਿਕਰ ਛਾਪੇ ਦੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਹੈ।
੧੪. ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੩ ਨ: ੬ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ “ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਾਖੀ ਬੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ”। ਪਾਠ ਬੀੜ ਵਿਚ ਠੀਕ ਹੈ “ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ”।
੧੫. ਰਾਗ ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫ ਨ: ੧੪ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ “ਧੂਪ ਦੀਪ ਪੂਜਾ ਗੋਪਾਲ”। ਬੀੜ ਵਿਚ ਠੀਕ ਪਾਠ ਹੈ “ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ”।
੧੬. ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫ ਨ: ੨੨ “ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ”। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਬੀੜ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਸਿਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਹੋਰ ਹੈ। ਸਫਾ ੬੫੯/੧ ਪੁਰ। ਇਸ ਸਫੇ ਪੁਰ ਈਹੋ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।
੧੭. ਤੇ ੧੮. ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨ: ੫੯ “ਨਰਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੰ” ਤੇ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨ: ੬੦ “ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਗੰਧ” ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹੋਰ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਠੀਕ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ੬੮੧/੨ ਪੁਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਲਿਖਤ ਵੱਖਰੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਨ: ੬੦ ਉਸ ਸਫੇ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ।
੧੯. ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਨ: ੪ “ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਿਤੀ”। ਇਹ ਤੁਕ ਸਲੋਕ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਛੰਤ ਤੋਂ ਪਹਲੇ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਛਪੀ ਹੋਈ ਬੀੜ ਵਿਚ ਹੈ। ਪਰ ਆਦਿ ਬੀੜ ਵਿਚ ਛੰਤ ਦੀ ਪਹਲੀ ਤੁਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ “ਪ੍ਰਭ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੈ”।
੨੦. ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ “ਰਣ ਝੁੰਝਨੜਾ ਗਾਉ”। ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਰੰਤੂ ਦੋਵੇਂ ਤੁਕਾਂ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ੭੦੩/੧ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਹੜਤਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਫੇਰੀ। ਅੱਗੇ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਕਲਮ ਹੋਰ ਹੈ ਪਰ ਲਿਖਤ ਉਹੋ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

੨੧. ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ “ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ” ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਛੰਤ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣੇ ਸਿਰ ਮੋਜੂਦ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਹੋਰ ਹੈ।
੨੨. ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਸੋਹਲੇ ਮਹਲਾ ੩ ਨ: ੨੩। “ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇ ਪਰਵਾਹੇ”। ਇਹ ਸੋਲਹਾ ਬੀੜ ਵਿਚ ਮਹਲੇ ੧ ਦੇ ਸੋਲਹਿਆਂ ਨਾਲ ਰਲਾ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਮਹਲੇ ੩ ਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਲੇਖ ਮਹਲਾ ੩ ਹੈ ਤੇ ਮਹਲੇ ੧ ਦਾ ੨੨ ਬਾਈਵਾਂ ਸੋਲਹਾ “ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ” ੭੯੯/੨ ਪੁਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਸਹੀ ਹੈ ਮਹਲੇ ੧ ਪਹਿਲੇ ਕਾ”। ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ੭੯੮/੧ ਪੁਰ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੇਈਵਾਂ ਸੋਲਹਾ ਮਹਲੇ ੩ ਕਾ ਪਤੀ ੭੭੮ ਹੈ “ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ”।
੨੩. ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ। ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਪੁਰ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਵਾਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਉੜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ।
੨੪. ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਸ਼ਬਦ ਨ: ੧੮ “ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ”। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਸਫੇ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਬੀੜ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।
੨੫. ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨ: ੪੩ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ। “ਤਾਤੇ ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ”। ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਸਫੇ ਦਾ ਛੇਕੜਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਲਿਖਾਈ ਤੇ ਕਲਮ ਹੋਰ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਘਰ ੯ ਹੈ।

ਨੋਟ: ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਛਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੀੜਾਂ ਵਾਂਗ ਹਰ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪੰਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਹਰ ਇਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਮਹਲਾ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਉਥੇ ਪਤਰੇ ਦਾ ਅੰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਵਾਰ ਜਿਥੇ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਥੇ ਪਹਲੀ ਪਉੜੀ ਵੀ ਪਹਲੀ ਪਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਪਤਰਾ ੩/੧

ਤਤਕਰਾ ਸ਼ਬਦਾ ਕਾ

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੫੩

੧. ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ
੨. ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ
੩. ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣਾ
੪. ਲਬ ਕੁਤਾ ਕੂੜ ਚੂਹੜਾ
੫. ਅਮਲੁ ਗਲੇਲਾ ਕੂੜ ਕਾ
੬. ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ
੭. ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਆ
੮. ਕੁੰਗੁ ਕੀ ਕਾਂਇਆ
੯. ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੀਥੈ
੧੦. ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ
੧੧. ਭਲੀ ਸਰੀ ਜਿ ਉਬਰੀ
੧੨. ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ
੧੩. ਪ੍ਰਿਥਾ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ
੧੪. ਸੁੰਝੀ ਦੇਹ ਭਰਾਵਣੀ
੧੫. ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ
੧੬. ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ
੧੭. ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ
੧੮. ਮਰਣੈ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ
੧੯. ਇਹ ਮਨੋ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ
੨੦. ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ
੨੧. ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ
੨੨. ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ
੨੩. ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ
੨੪. ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ
੨੫. ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ
੨੬. ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ
੨੭. ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ
੨੮. ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ
੨੯. ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ
੩੦. ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ
੩੧. ਤੂ ਦਰਿਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ
੩੨. ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ
੩੩. ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ

੧ ਮਹਲਾ ਤੀਜਾ ੩

ਪਤਿ ੬੧

੧. ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ
੨. ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ
੩. ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਰ ਹੈ
੪. ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ
੫. ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ
੬. ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ
੭. ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹੈ
੮. ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੯. ਘਰ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ
੧੦. ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ
੧੧. ਤੈਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ
੧੨. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਕਾਹੇ ਲੋਭਾਨੇ
੧੩. ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ
੧੪. ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ
੧੫. ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
੧੬. ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ
੧੭. ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ
੧੮. ਕਾਂਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ
੧੯. ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ
੨੦. ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਗੁਰੁ
੨੧. ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਆ
੨੨. ਜੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ
੨੩. ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ
੨੪. ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰੋਗੁ ਨ ਭੁਟਈ
੨੫. ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ
੨੬. ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ
੨੭. ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ
੨੮. ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ
੨੯. ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ
੩੦. ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ
੩੧. ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੭੧

੧. ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ
੨. ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ
੩. ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ
੪. ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ
੫. ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ
੬. ਦਿਵਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੭੩

੧. ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ
੨. ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗ
੩. ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ
੪. ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ
੫. ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ
੬. ਸਭੇ ਬੋਕ ਪਰਾਪਤੇ
੭. ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ
੮. ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ
੯. ਇਕੁ ਪਛਾਣੁ ਜੀਅ ਕਾ
੧੦. ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ
੧੧. ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ
੧੨. ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ
੧੩. ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ
੧੪. ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ
੧੫. ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨ
੧੬. ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ
੧੭. ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ

ਪਤਰਾ ੩/੨

੧੮. ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ
੧੯. ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ
੨੦. ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ
੨੧. ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ
੨੨. ਗੋਇਲਿ ਆਇਆ
੨੩. ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ
੨੪. ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕੁ
੨੫. ਸੰਚਿ ਹਰਿਧਨੁ ਪੂਜਿ
੨੬. ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੋ
੨੭. ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿਆਰੇ
੨੮. ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ
੨੯. ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੂਜੀਐ
੩੦. ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧

੧. ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ
੨. ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ
੩. ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ
੪. ਮਛਲੀ ਜਾਲੁ ਨ
੫. ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ
੬. ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ
੭. ਗੁਰੁ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ
੮. ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੂਲੇ ਬਾਵਰੇ
੯. ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ
੧੦. ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ
੧੧. ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ
੧੨. ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ
੧੩. ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ
੧੪. ਰਾਮਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੋਧਿਆ
੧੫. ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ
੧੬. ਭੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੇ
੧੭. ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ

੧ ਮਹਲਾ ੩

੧. ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
੨. ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ
੩. ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ
੪. ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
੫. ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ
੬. ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ
੭. ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ
੮. ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

੧. ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ
੨. ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਾਵੈ

(ਇਥੇ ੫ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।)

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ

- ੧ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੯੯
- ੧ ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੦੦

੧ ਪਹਿਰੇ ਪਤਿ ੧੦੩

ਮਹਲਾ ੧

੧. ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ
੨. ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ

ਮਹਲਾ ੪

੧. ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ

ਮਹਲਾ ੫

੧. ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ

੧ ਛੰਤ ਪਤਿ ੧੦੮

ਮਹਲਾ ੪

੧. ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੋਈਅੜੈ

ਮਹਲਾ ੫

੧. ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ
੨. ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ

(ਮਹਲੇ ੫ ਛੰਤ ੨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਛੰਤ ਦੀ ਪਹਲੀ ਤੁਕ “ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ” ਤੋਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਡਖਣੇ ਦੀ ਪਹਲੀ ਤੁਕ ਤੋਂ ਨਹੀਂ।)

੧ ਵਣਜਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪

੧. “ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ” ਪਤਿ ੧੧੧
- (ਅੰਤਲਾ ਇਕਾਈ ਦਾ ਅੰਕ ਹਾਸ਼ੀਏ ਹੇਠ ਗਇਆ ਹੈ।)

੧ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾਂ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੧੧੬

“ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ”

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ੧੨੪

(ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਸ ਕਾਲਮ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ)

ਪਤਿ ੮੫

ਪਤਿ ੯੩

ਪਤਿ ੯੬

ਪਤਰਾ ੪/੧

੧੨੬ ਮਾਝ
੧ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ
੨. ਮਧੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ
੩. ਹਰਿਗੁਣ ਪੜੀਐ
੪. ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ
੫. ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
੬. ਹਉ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ
੭. ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀਂ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੧੨੭

੧. ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ
੨. ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ
੩. ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ
੪. ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ
੫. ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ
੬. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ
੭. ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ
੮. ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ
੯. ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ
੧੦. ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ
੧੧. ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ
੧੨. ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ
੧੩. ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣ
੧੪. ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ
੧੫. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ
੧੬. ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ
੧੭. ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
੧੮. ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ
੧੯. ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ
੨੦. ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ
੨੧. ਤੂੰ ਪੇਡੁ ਸਾਖ ਤੇਰੀ
੨੨. ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ
੨੩. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਹਰਿ
੨੪. ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਹੈ
੨੫. ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ
੨੬. ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ
੨੭. ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ
੨੮. ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ
੨੯. ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ
੩੦. ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ
੩੧. ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ
੩੨. ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ
੩੩. ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫

੩੪. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ
੩੫. ਸਭ ਸੁਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ
੩੬. ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲੁ
੩੭. ਸੇ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ
੩੮. ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ
੩੯. ਐਥੇ ਤੂੰ ਹੈ ਆਗੇ ਆਪੇ
੪੦. ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਾਮ
੪੧. ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
੪੨. ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ
੪੩. ਝੂਠਾ ਮੰਗਣੁ ਜੇ ਕੋਈ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੧੩੭

੧ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੧੩੭

੧. ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ
੨. ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲ
੩. ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ
੪. ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੁ ਮੁਆ
੫. ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ
੬. ਸਭ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ
੭. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ
੮. ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ
੯. ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ
੧੦. ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਸਭ
੧੧. ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ
੧੨. ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ
੧੩. ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ
੧੪. ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ
੧੫. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ
੧੬. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੇ ਸਹਜਿ
੧੭. ਸੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਜੇ ਤੁਧੁ
੧੮. ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰਤਹਿ
੧੯. ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ
੨੦. ਗੋਵਿੰਦੁ ਊਜਲ ਊਜਲ
੨੧. ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ
੨੨. ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੇਹਹਿ
੨੩. ਆਤਮਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ
੨੪. ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ
੨੫. ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ
੨੬. ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ
੨੭. ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ
੨੮. ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ
੨੯. ਉਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ
੩੦. ਮਨ ਮੁਖ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ
੩੧. ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣੁ
੩੨. ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ

ਪਤਰਾ ੪/੨

ਮਾਝ

੧ ਅਸਪਟਦੀਆ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ

੧ ਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ੫

੧. ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ

੨. ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ

੩. ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ

੪. ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ

੫. ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੇ ਮਨੁ ਧੀਰੇ

੧ ਬਾਰਾਮਾਹ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੧੫੨

੧. ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ

੧ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੧੫੪

੧. ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣਾ

੧ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੧੫੪

੧. ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ

੧੬੨ ਗਉੜੀ

੧. ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ਵਡਾ

੨. ਭਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਭਰੁ

੩. ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ

੪. ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ

੫. ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂਝੈ ਮਾਨੈ

੬. ਜਾਤੋ ਜਾਇ ਕਹਾ ਤੇ

੭. ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ

੮. ਉਲਟਿਓ ਕਮਲੁ

੯. ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਸੁ

੧੦. ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ

੧੧. ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਤ੍ਰੈਗੁਣ

੧੨. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਇਆ ਰਹੇ

੧੩. ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ

੧੪. ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ

੧੫. ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ ਮਨ

੧੬. ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ

੧੭. ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ

੧੮. ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ

੧੯. ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ

(ਇਹ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਦੇ ਪੜ੍ਹੀਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਕ ੧੧ ਦੇਣਾ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ। ਬੀੜ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਠੀਕ ਤਰਤੀਬ ਵਿਚ ਹਨ)

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੧੬੬

੧. ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ

੨. ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ

੩. ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ

੪. ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ

੫. ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ

੬. ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ

੭. ਸੇ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ ਕੇ

੮. ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿਆ

੯. ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ ਰੂਪ ਹਰਿ

(ਇਥੇ ਉਪਰ ੩.੩/੪ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।)

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੩

੧੦. ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ

੧੧. ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਤਿਸਾਹੁ

੧੨. ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ

੧੩. ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ

੧੪. ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ

੧੫. ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਉਪਰ

੧੬. ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ

੧੭. ਪੋਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ

੧੮. ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੧੬੯

੧. ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ

੨. ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ

੩. ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ

੪. ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭੁ

੫. ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ

੬. ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ

੭. ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ

੮. ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ

੯. ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ

੧੦. ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ

੧੧. ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ

੧੨. ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ

੧੩. ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ

੧੪. ਜਿਸ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ

੧੫. ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ

੧੬. ਜਗਜੀਵਨ ਅਪਰੰਪਰ

੧੭. ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ

੧੮. ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ

੧੯. ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ

੨੦. ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ

ਪਤਰਾ ੫/੧

੧ ਚਉਪਦੇ ੧ ਮਹਲਾ ੪

੨੧. ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ
 ੨੨. ਕਾਮਿ ਕਰੇਧਿ ਨਗਰੁ
 ੨੩. ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਹਰਿ
 ੨੪. ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ
 ੨੫. ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ
 ੨੬. ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ
 ੨੭. ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੁ ਜਪਿ
 ੨੮. ਆਉ ਸਖੀ ਗੁਣ ਕਾਮਣ
 ੨੯. ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ
 ੩੦. ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ
 ੩੧. ਮੈ ਹਰਿਨਾਮੈ ਹਰਿ
 ੩੨. ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੧੮੦

੧. ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ
 ੨. ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ
 ੩. ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ
 ੪. ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋਝਹੁ
 ੫. ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸਦਾ
 ੬. ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ
 ੭. ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ
 ੮. ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਉਤਾਰੀ
 ੯. ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ
 ੧੦. ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ
 ੧੧. ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ
 ੧੨. ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ
 ੧੩. ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਹੁ ਤਨੁ
 ੧੪. ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ
 ੧੫. ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ
 ੧੬. ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ
 ੧੭. ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ
 ੧੮. ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ
 ੧੯. ਬਿਆਪਤ ਹਰਖ ਸੋਗ
 ੨੦. ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ੨੧. ਜਾਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ
 ੨੨. ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ
 ੨੩. ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਪਿਓ
 ੨੪. ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਬੁਲਾਵੈ
 ੨੫. ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਰੈ
 ੨੬. ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ
 ੨੭. ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮਿ
 ੨੮. ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ
 ੨੯. ਜੇ ਪਰਾਇਓ ਸੇਈ
 ੩੦. ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ

(ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੩੧. ਹਮ ਭਗਵੰਤ ਭਾਗਨ ਸਚ
 ੩੨. ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ
 ੩੩. ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ
 ੩੪. ਜਾ ਕੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਮ ਕਰਿ
 ੩੫. ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ
 ੩੬. ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ
 ੩੭. ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ
 ੩੮. ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਉਪਰਿ
 ੩੯. ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ
 ੪੦. ਮੀਤ ਕਰੈ ਸੇਈ ਹਮ
 ੪੧. ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ
 ੪੨. ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ
 ੪੩. ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾਕੇ ਬਾਪ
 ੪੪. ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ
 ੪੫. ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ
 ੪੬. ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ
 ੪੭. ਹਰਿਗੁਣ ਜਪਤ ਕਮਲੁ
 ੪੮. ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ
 ੪੯. ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨੁ
 ੫੦. ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿਨਾਮੁ
 ੫੧. ਕਰ ਕਰਿ ਟਹਲ ਰਸਨਾ
 ੫੨. ਜਾ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ
 ੫੩. ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ
 ੫੪. ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
 ੫੫. ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ਜੈਸੇ
 ੫੬. ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ
 ੫੭. ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ
 ੫੮. ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ
 ੫੯. ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ
 ੬੦. ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਭਲੇ
 ੬੧. ਗੁਰ ਕਾ ਸ਼ਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ
 ੬੨. ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖੁ ਸਭੁ
 ੬੩. ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ
 ੬੪. ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ
 ੬੫. ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਬੋਧਰ
 ੬੬. ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ
 ੬੭. ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ
 ੬੮. ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ
 ੬੯. ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ੭੦. ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ

ਪਤਰਾ ੫/੨

(ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੭੧. ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ
 ੭੨. ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ
 ੭੩. ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ
 ੭੪. ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ
 ੭੫. ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ
 ੭੬. ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ
 ੭੭. ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ੭੮. ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ
 ੭੯. ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੈ
 ੮੦. ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ ਖਿਨ
 ੮੧. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ
 ੮੨. ਬਿਬੇ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ
 ੮੩. ਆਨ ਪਹਰ ਸੰਗੀ
 ੮੪. ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੇ
 ੮੫. ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ
 ੮੬. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ
 ੮੭. ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ
 ੮੮. ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ
 ੮੯. ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ
 ੯੦. ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ
 ੯੧. ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ
 ੯੨. ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ
 ੯੩. ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੇ ਜਨ
 ੯੪. ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਨੁ ਰਾਮ ਸਰਿ
 ੯੫. ਸੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ
 ੯੬. ਜੀਵਤ ਛਡਿ ਜਾਹਿ
 ੯੭. ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ
 ੯੮. ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੇਨੁ
 ੧੦੦. ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਨ
 ੧੦੧. ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ
 ੧੦੨. ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦਿ
 ੧੦੩. ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਆ
 ੧੦੪. ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ
 ੧੦੫. ਤੂੰ ਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰ ਹੈ
 ੧੦੬. ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਭਇਆ
 ੧੦੭. ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ
 ੧੦੮. ਥਿਰ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿਜਨ
 ੧੦੯. ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ
 ੧੧੦. ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਸੀਤਲ
 ੧੧੧. ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਕੀਨੈ
 ੧੧੨. ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
 ੧੧੩. ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ
 ੧੧੪. ਰਾਮ ਕੇ ਬਲੁ ਪੂਰਨ
 ੧੧੫. ਭੁਜਬਲ ਬੀਰ ਬ੍ਰਹਮ

(ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੧੧੬. ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ
 ੧੧੭. ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ
 ੧੧੮. ਕਵਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ
 ੧੧੯. ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ
 ੧੨੦. ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ
 ੧੨੧. ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ
 ੧੨੨. ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ
 ੧੨੩. ਐਸੇ ਪਰਚਉ ਪਾਇਓ
 ੧੨੪. ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ
 ੧੨੫. ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ
 ੧੨੬. ਉਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇਆ
 ੧੨੭. ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ
 ੧੨੮. ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ
 ੧੨੯. ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ
 ੧੩੦. ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ
 ੧੩੧. ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ
 ੧੩੨. ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ
 ੧੩੩. ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ
 ੧੩੪. ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ
 ੧੩੫. ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ
 ੧੩੬. ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵ
 ੧੩੭. ਪਾਰਬ੍ਰਮ ਪੂਰਨ
 ੧੩੮. ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ
 ੧੩੯. ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ
 ੧੪੦. ਮਨ ਧਰ ਤਰਬੇ ਹਰਿ
 ੧੪੧. ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੇ ਤੁਹੀ
 ੧੪੨. ਜੀਅ ਰੇ ਓਲਾ ਨਾਮ ਕਾ
 ੧੪੩. ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ
 ੧੪੪. ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ
 ੧੪੫. ਮਨ ਰਾਮਨਾਮ ਗੁਨ
 ੧੪੬. ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ਏਕੁ
 ੧੪੭. ਜਾ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮ
 ੧੪੮. ਗਰਬੁ ਬਡੇ ਮੂਲੁ ਇਤਨੈ
 ੧੪੯. ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ
 ੧੫੦. ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ਹਉਮੈ
 ੧੫੧. ਚਿੰਤਾਮਣਿ ਕਰੁਣਾਮਏ
 ੧੫੨. ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ੧੫੩. ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ੧੫੪. ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ
 ੧੫੫. ਸਭਹੂ ਹੋ ਰਸੁ ਹਰਿ ਹੋ
 ੧੫੬. ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ਨਿਧਿ
 ੧੫੭. ਮਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੇ
 ੧੫੮. ਹਰਿਨਾਮ ਲੇਹੁ ਮੀਤਾ
 ੧੫੯. ਪਾਇਓ ਬਾਲਬੁਧਿ
 ੧੬੦. ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ

ਪਤਰਾ ੬/੧

(ਗਉੜੀ)

(ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੧੬੧. ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ
੧੬੨. ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ
੧੬੩. ਮੋ ਕਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ
੧੬੪. ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ
੧੬੫. ਮਾਧਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
੧੬੬. ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ
੧੬੭. ਆਉ ਹਮਾਰੇ ਰਾਮ
੧੬੮. ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਨ
੧੬੯. ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁਮਾਣੁ ਕਰਤੇ
੧੭੦. ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀ
੧੭੧. ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
੧੭੨. ਮੀਨੇ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਉ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੨੦੩

੧. ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲੁ
੨. ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਕਾਇਆ
੩. ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਕਾਰਜ
੪. ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ਨਹ
੫. ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ
੬. ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ
੭. ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ
੮. ਐਸੇ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖ
੯. ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ
੧੦. ਚੇਆ ਚੰਦਨੁ ਅੰਕਿ
੧੧. ਸੇਵਾ ਏਕ ਨ ਜਾਨਸਿ
੧੨. ਹਨੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ਨ ਲੇਖੈ
੧੩. ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਭੇਖੀ ਨਹੀ
੧੪. ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾਲੈ
੧੫. ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ਮਿਥਿਆ
੧੬. ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ
੧੭. ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ
੧੮. ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝ ਲੇ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੨੦੭

੧. ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਦੂਜਾ
੨. ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ
੩. ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ
੪. ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦੁ
੫. ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ
੬. ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ
੭. ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
੮. ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ
੯. ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੨੦੯

੧. ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ
੨. ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ

(ਅਸਟਪਦੀਆਂ) ੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੨੧੦

੧. ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ
੨. ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ
੩. ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੁ
੪. ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ
੫. ਜੇ ਇਸ ਮਾਰੈ ਸੋਈ ਸੂਰਾ
੬. ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੋ
੭. ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ
੮. ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ
੯. ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ
੧੦. ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦੁ
੧੧. ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ
੧੨. ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ
੧੩. ਨਾਰਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗ
੧੪. ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
੧੫. ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ

੧ ਛੰਤ ੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੨੧੪

੧. ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ
੨. ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੨੧੫

੧. ਸਾਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ
੨. ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ
੩. ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ
੪. ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਸਬਲੁ
੫. ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੨੧੬

੧. ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ
੨. ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ
੩. ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਰਾਮ
੪. ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ

੧ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੨੨੨

੧. ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ

੧ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੨੨੯

੧. ਆਦਿ ਗੁਰਦੇ ਨਮਹ

੧ ਤਿਥੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੨੪੫

੧. ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ

੧ ਵਾਰ ਮਹਿਲੇ ੪ ਕੀ

ਪਤਿ ੨੪੮

੧. ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚ ਹੈ

੧ ਵਾਰ ਮਹਿਲੇ ੫ ਕੀ

ਪਤਿ ੨੫੭

੧. ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਭਲਾ

ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂਹ

ਪਤਿ ੨੬੨

(ਇਥੇ ਛੀ ਸਤਰਾਂ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ)

੬/੨

੨੮੧ ਆਸਾ ਸੇਦਰੁ ਤਥਾ ਸੇਪੁਰਖੁ

੧ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ

ਪਤਿ ੨੮੩

੧. ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭ
੨. ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ
੩. ਜੋ ਦਰਿ ਮਾਗਤ ਕੂਕ
੪. ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ
੫. ਜੋਤਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
੬. ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਥਾਵਸੁ
੭. ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ
੮. ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਬੋਲਿ
੯. ਮੈ ਗੁਣ ਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ
੧੦. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ
੧੧. ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ
੧੨. ਏਕੇ ਸਰਵਰੁ ਕਮਲ
੧੩. ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ
੧੪. ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੇ ਸਚੁ
੧੫. ਇਕੀ ਆਵਹਿ ਇਕਿ
੧੬. ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ
੧੭. ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ
੧੮. ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ
੧੯. ਦੁਧ ਬਿਨੁ ਧੋਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ
੨੦. ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ
੨੧. ਸੇਵਕ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ
੨੨. ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹੁ
੨੩. ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ
੨੪. ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ
੨੫. ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ
੨੬. ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ
੨੭. ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ
੨੮. ਨ ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ਨ ਕਿਸ
੨੯. ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ
੩੦. ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ
੩੧. ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ
੩੨. ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ
੩੩. ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ
੩੪. ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ
੩੫. ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ
੩੬. ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ
੩੭. ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਮਨੈ ਮਹਿ
੩੮. ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ
੩੯. ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੨੮੯

੧. ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ
੨. ਸਬਦਿ ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ
੩. ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
(ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੩)

੪. ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ
੫. ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੈ ਦੁਖੁ
੬. ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ
੭. ਲਾਲੈ ਆਪਣੀ ਜਾਤ
੮. ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੇ ਝੂਠੁ
੯. ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ
੧੦. ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
੧੧. ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ
੧੨. ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ
੧੩. ਹਰਿ ਕੇ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੨੯੧

੧. ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ
੨. ਕਿਸਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ
੩. ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ
੪. ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ
੫. ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ
੬. ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੇ ਮਨਿ
੭. ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵੇਲ
੮. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ
੯. ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ
੧੦. ਕਬ ਕੇ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ
੧੧. ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ
੧੨. ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ
੧੩. ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ
੧੪. ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਨਾਮੁ
੧੫. ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੨੯੩

੧. ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ
੨. ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ
੩. ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ
੪. ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੇ ਪਕਨਿ
੫. ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ
੬. ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ
੭. ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੇ ਕਛੁ
੮. ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਰਿ ਪੂਜਾ
੯. ਦੁਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ
੧੦. ਅੱਰੜਾਵੈ ਬਿਲਲਾਵੈ
੧੧. ਜਉ ਮੈ ਕੀਓ ਸਗਲ
੧੨. ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ
੧੩. ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ
੧੪. ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ
੧੫. ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨਸੁ
੧੬. ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਪਰਮ

ਪਤਰਾ ੭/੧

(ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੧੭. ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
੧੮. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ
੧੯. ਜੈਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਬੋਵੈ
੨੦. ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ
੨੧. ਨਿੱਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ਸਦਹੀ
੨੨. ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋਛੈ ਰਸਿ
੨੩. ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਹਰਿ
੨੪. ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇ ਪੁਰਿ
੨੫. ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ
੨੬. ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਤਿ
੨੭. ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀ
੨੮. ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ
੨੯. ਭਈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ
੩੦. ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨਾਹੀ
੩੧. ਹਰਿਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ
੩੨. ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ
੩੩. ਬਾਂਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬੇਲਾ
੩੪. ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ
੩੫. ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ
੩੬. ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਮਦ
੩੭. ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ
੩੮. ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ
੩੯. ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ
੪੦. ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ
੪੧. ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ
੪੨. ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ
੪੩. ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ
੪੪. ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ
੪੫. ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ
੪੬. ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾ ਭਉ
੪੭. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ
੪੮. ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ
੪੯. ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ
੫੦. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ
੫੧. ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ
੫੨. ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ
੫੩. ਦੂਖੁ ਘਨੇ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ
੫੪. ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
੫੫. ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ
੫੬. ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡੁ ਘਨ
੫੭. ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ
੫੮. ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ
੫੯. ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ

(ਮਹਲਾ ੫)

੬੦. ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ
੬੧. ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ
੬੨. ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੂਖ
੬੩. ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ
੬੪. ਏਕੇ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ
੬੫. ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ
੬੬. ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ
੬੭. ਸਤਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ
੬੮. ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸਥਾਰੀ
੬੯. ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ
੭੦. ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ
੭੧. ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
੭੨. ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਓ
੭੩. ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅੰਹਕਾਰਿ
੭੪. ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ਹਮ ਮੀਨ
੭੫. ਰੇਵਨਹਾਰੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ
੭੬. ਸੋਇ ਰਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਖਬਰਿ
੭੭. ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ
੭੮. ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਮਿਟੇ
੭੯. ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ
੮੦. ਜਉ ਮੈਂ ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
੮੧. ਅਨਦਿਨੁ ਮੁਸਾ ਲਾਜੁ
੮੨. ਉਨਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੂ ਕਰਤੀ
੮੩. ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ਨਾ ਹਮ
੮੪. ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ
੮੫. ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ
੮੬. ਭੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਰਾਜੁ
੮੭. ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ
੮੮. ਆਠ ਪਹਰ ਨਿਕਟਿ
੮੯. ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਪਿ ਏਕੈ
੯੦. ਆਠ ਪਹਰ ਉਦਕ
੯੧. ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਲੂਟੀ
੯੨. ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾਇਓ
੯੩. ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ
੯੪. ਹਰਿਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਛਡਾਏ
੯੫. ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ
੯੬. ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ
੯੭. ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
੯੮. ਸਰਬ ਦੂਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ
੯੯. ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ
੧੦੦. ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂੰ ਗਾਵਨਹਾਰੇ
੧੦੧. ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ
੧੦੨. ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ

(ਨੋਟ : ਨ. ੬੪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ "ਹਰਿਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਛਡਾਏ" ਲਿਖ ਕੇ ਕਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਅੱਗੇ ਗਿਣਤੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ)

ਪਤਰਾ ੭/੨

(ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੧੦੩. ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖਿਆ
੧੦੪. ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈਖਰੀਦੁ
੧੦੫. ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਭਾਲਿਆ
੧੦੬. ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ
੧੦੭. ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਰਾਧਹਿ
੧੦੮. ਹਭੇ ਬੈਕ ਵਿਸਾਰਿ ਹਿਕੇ
੧੦੯. ਜਿਨਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ
੧੧੦. ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸੂਬ ਠਾਇ
੧੧੧. ਕਿਆ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ
੧੧੨. ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ
੧੧੩. ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ
੧੧੪. ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ
੧੧੫. ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤ੍ਰੁ
੧੧੬. ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ
੧੧੭. ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭੁ
੧੧੮. ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੁਲੀ
੧੧੯. ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ
੧੨੦. ਡੀਗਣ ਡੋਲਾ ਤਉ ਲਉ
੧੨੧. ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ
੧੨੨. ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਬ
੧੨੩. ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ
੧੨੪. ਜਿਸ ਕੇ ਤੂੰ ਅਸਥਿਰੁ
੧੨੫. ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ
੧੨੬. ਰੇ ਮੁਕੇ ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂੰ
੧੨੭. ਮਿਥਿਆ ਰੰਗਿ ਸੰਗਿ
੧੨੮. ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ
੧੨੯. ਲੂਕਿ ਕਮਾਨੇ ਸੇਈ
੧੩੦. ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ
੧੩੧. ਨਟੁਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ
੧੩੨. ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੈ
੧੩੩. ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ
੧੩੪. ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ
੧੩੫. ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ
੧੩੬. ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ
੧੩੭. ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ
੧੩੮. ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ
੧੩੯. ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ
੧੪੦. ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਕਰਾਵਹੁ
੧੪੧. ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ
੧੪੨. ਬਾਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ
੧੪੩. ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ
੧੪੪. ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ
੧੪੫. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ

ਅਰਮ ਅਰਿਰ ਰ ਦਰਸ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਇ ੧੪੦

(ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੧੪੬. ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ
੧੪੭. ਠਾਕੁਰ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ
੧੪੮. ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋ ਮੁਆ
੧੪੯. ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ
੧੫੦. ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ
੧੫੧. ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਇ
੧੫੨. ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਇ
੧੫੩. ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗੜ੍ਹ ਤੇਰੈ
੧੫੪. ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ
੧੫੫. ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗੁ
੧੫੬. ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ
੧੫੭. ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ
੧੫੮. ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ
੧੫੯. ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ
੧੬੦. ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ
੧੬੧. ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤੂੰ ਹਾਂ
੧੬੨. ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ਹਾਂ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੩੨੪

੧. ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ
੨. ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ
੩. ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ
੪. ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ
੫. ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੇ
੬. ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ
੭. ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੋ ਚੀਤਿ
੮. ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਸਾਕਤੁ
੯. ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੇ
੧੦. ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਨੈ
੧੧. ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ
੧੨. ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ
੧੩. ਜੈਸੇ, ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ
੧੪. ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀਆ
੧੫. ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਲੇ
੧੬. ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਾਟ
੧੭. ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂੰਢੀ
੧੮. ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ
੧੯. ਰੂੜੇ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੇ ਰੂੜੀ
੨੦. ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ
੨੧. ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿਨਾਇ
੨੨. ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੩੩੦

੧. ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਤਿ
੨. ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ
੩. ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਈ
੪. ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ
੫. ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ

ਨੋਟ : ਸ਼ਬਦ ਨ: ੬੭ ਤੋਂ ੧੫੪ ਤੀਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੋਏ ਅੰਕ ੧੫੪ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਅੰਕ ੧੫੭ ਹੈ, ੧੫੫ ਤੇ ੧੫੬ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਨ: ੬੪ ਨੂੰ ਜੋ ਕਟ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ੧੪੦ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਕੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਗਿਣਤੀ ਮਹਲੇ ੫ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ੧੬੩ ਹੈ। ਜੋ ਬੀੜ ਵਿਚ ਠੀਕ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਛਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਇਹੋ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ ੧੪੮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਬੀੜ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

੮/੨

[ਗੁਜਰੀ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫]

੫. ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ
੬. ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ
੭. ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿ
੮. ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਾਤਾ ਕੇ
੯. ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ
੧੦. ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ
੧੧. ਹੈ ਨਾਹੀ ਕੋਉ ਬੂਝਨਹਾਰੇ
੧੨. ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਅਵਰ
੧੩. ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ
੧੪. ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਿਗ
੧੫. ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ
੧੬. ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ
੧੭. ਆਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ
੧੮. ਬਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ
੧੯. ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ
੨੦. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ
੨੧. ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ
੨੨. ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ
੨੩. ਬਿਸੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੇ
੨੪. ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ
੨੫. ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ
੨੬. ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ
੨੭. ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ
੨੮. ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ
੨੯. ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ
੩੦. ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ
੩੧. ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ
੩੨. ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਸਰਨਿ ਕੇ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਮਹਲਾ ੧

੧. ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ
੨. ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ
੩. ਐਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ
੪. ਐਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ
੫. ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ

੧ ਮਹਲਾ ੩

੧. ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ

੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ

੧ ਮਹਲਾ ੫

੧. ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ
੨. ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ

੧ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩

੧. ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨ

੧ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

੧. ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੩੬੩

ਪਤਿ ੩੬੫

ਪਤਿ ੩੬੫

ਪਤਿ ੩੬੬

ਪਤਿ ੩੬੯

ਪਤਿ ੪੦੩

ਪਤਿ ੪੦੭

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੪੧੨ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੪੧੨

੧. ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ
੨. ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ
੩. ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
੪. ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ
੫. ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ
੬. ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੧੩

੧. ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ
੨. ਮਾਈ ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ
੩. ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ
੪. ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ
੫. ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭੁ
੬. ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੭. ਮਨ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ
੮. ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖ ਦਾਤੇ
੯. ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ
੧੦. ਹਰਿ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ
੧੧. ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ
੧੨. ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ
੧੩. ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਗੁਨ
੧੪. ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ
੧੫. ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ
੧੬. ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ
੧੭. ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ
੧੮. ਮਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਚਰਨ
੧੯. ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਉ ਪੇਖਿਓ ਦਰਸੁ
੨੦. ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ
੨੧. ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨ
੨੨. ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ
੨੩. ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ਮਨੁ
੨੪. ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ
੨੫. ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਿ
੨੬. ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ
੨੭. ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਊਚਾ
੨੮. ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ
੨੯. ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ
੩੦. ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾ ਕੀ
੩੧. ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈਹਾਰ
੩੨. ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ
੩੩. ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ

[ਨੋਟ : ਅਗੇ ਸਿਆਹੀ ਤੇ ਲਿਖਤ ਹੋਰ ਹੈ, ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਹੈ।]

੨੪. ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ
੨੫. ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮਾਰੇ
੨੬. ਪ੍ਰਭੁ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ
[ਨੋਟ : ਇਹ ਨਵੇਂ ਨੰਬਰ ਦੇ ਕੇ ਫਿਰ ਅੰਕ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਜੇ ਗਿਣਤੀ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੁਲ ਸ਼ਬਦ ੩੮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗਿਣਤੀ ਬੀੜ ਵਿਚ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ 'ਠਾਕੁਰ ਹੋਇ ਆਪ ਦਇਆਲ' ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕਣ ਪੁਰ ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੯/੧ ੪੨੩ ਬਿਹਾਗੜਾ

ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੪੨੩

੧. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
੨. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
੩. ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀਰਤਿ
੪. ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਿ
੫. ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
੬. ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ

੧ ਚਉਪਦੇ ੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੪੨੩

੧ ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੪੨੫

੧. ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ
੨. ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ
੩. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ
੪. ਵਧੁ ਸੁਖ ਰੈਨੜੀਏ
੫. ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ
੬. ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ
੭. ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ
੮. ਸੁਨਹ ਬੇਨੰਤੀਆ
੯. ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀੜਿਆ

੧ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੪੩੧

੧ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਸ ਦਾ

੪੩੫ ਵਡਹੰਸ ੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੪੩੫

੧. ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ
੨. ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ
੩. ਮੇਰੀ ਰਣਝੁਣ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੪੩੬

੧. ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
੨. ਨਦਰੀ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ
੩. ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ।
੪. ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ
੫. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮੀਠਾ
੬. ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ
੭. ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ
੮. ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ
੯. ਹਉਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੪੩੭

੧. ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੇ ਪ੍ਰਭੁ
੨. ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ
੩. ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹਰੇ

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

(ਵਡਹੰਸ ਚਉਪਦੇ) ੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੪੩੮

੧. ਅਤਿ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ
੨. ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ

੩. ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਕੇ ਵਿਰਲਾ

੪. ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ

੫. ਤੂ ਵਡਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ

੬. ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

੭. ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ

੮. ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ

੯. ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੪੪੧

੧ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ

੨. ਮਨੁਆ ਦਹਦਿਸ

੧ ਛੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੪੪੩

੧ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ

੨. ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੪੪੪

੧ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ

੨. ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ

੩. ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ

੪. ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ

੫. ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿਨਾਮੁ

੬. ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾਗਉਣ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੪੪੬

੧ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ

੨. ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ

੩. ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ

੪. ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ

੫. ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ

੬. ਦੇਹ ਤੇਜਨੜੀ ਹਰਿ ਨਵਰੰਗੀਆ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੪੪੯

੧ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ

੨. ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ

੩. ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ

੧ ਅਲਾਹਣੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੪੫੧

੧ ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ

੨. ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ

੩. ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ

੪. ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ

੫. ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੪੫੩

੧ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ

੨. ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ

੩. ਰੇਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ

੪. ਇਹੁ ਸਰੀਰ ਜਜਰੀ ਹੈ

੧ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕਾਂ ਨਾਲਿ

ਪਤਿ ੪੫੫

[ਨੋਟ : ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੇਠਲੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਮੁੜ ਹੋਰ ਕਲਮ ਤੇ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ।]

“ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ”

੯/੨

੪੬੧ ਸੋਰਠਿ
੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੪੬੧

੧. ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ
੨. ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ
੩. ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੇ ਬੇਟਾ
੪. ਪੁਤ੍ਰ ਧਰਤੀ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਣੀ
੫. ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ
੬. ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ
੭. ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ
੮. ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ
੯. ਜਿਸੁ ਜਲਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ
੧੦. ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ
੧੧. ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ
੧੨. ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤਦ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੪੬੪

੧. ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ
੨. ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ
੩. ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ
੪. ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਦਾ
੫. ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ
੬. ਸੇ ਸਿਖੁ ਸਾਖੀ ਬੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ
੭. ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ
੮. ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ
੯. ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ
੧੦. ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ
੧੧. ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ
੧੨. ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੪੬੬

੧. ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ
੨. ਆਪੇ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ
੩. ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ
੪. ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ
੫. ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ
੬. ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ
੭. ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ
੮. ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ
੯. ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੬੮

੧. ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ
੨. ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ
੩. ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ
੪. ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ
੫. ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ
੬. ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਹਲਾ ੫

੭. ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ
੮. ਜਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂੰ
੯. ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ
੧੦. ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ
੧੧. ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ
੧੨. ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ
੧੩. ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਠਾਕੁਰੁ
੧੪. ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੇ ਬਹਤੁ
੧੫. ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ
੧੬. ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ
੧੭. ਹਮ ਸੈਲੇ ਤੁਮ ਉਜਲ
੧੮. ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ
੧੯. ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ
੨੦. ਜੇਤੀ ਸਮ੍ਰਗੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ
੨੧. ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ
੨੨. ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ
੨੩. ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ
੨੪. ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ
੨੫. ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ
੨੬. ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਗਨੁ
੨੭. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੋਆ ਸਹਾਈ
੨੮. ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ
੨੯. ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ
੩੦. ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ
੩੧. ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ
੩੨. ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭੁ
੩੩. ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੇ
੩੪. ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ
੩੫. ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ
੩੬. ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੁ
੩੭. ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ
੩੮. ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ
੩੯. ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ
੪੦. ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ
੪੧. ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ
੪੨. ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ
੪੩. ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ
੪੪. ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ
੪੫. ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ
੪੬. ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
੪੭. ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ
੪੮. ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ

੧੦/੧ (ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੪੯. ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ
 ੫੦. ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ
 ੫੧. ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ
 ੫੨. ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ
 ੫੩. ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ
 ੫੪. ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ
 ੫੫. ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ
 ੫੬. ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ
 ੫੭. ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
 ੫੮. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਰੀ
 ੫੯. ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਚਰਨੀ
 ੬੦. ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ
 ੬੧. ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰੁ ਮੇਘ
 ੬੨. ਗਈ ਬਹੇਤੁ ਬੰਦੀ ਛੇਤੁ
 ੬੩. ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ੬੪. ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ
 ੬੫. ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ
 ੬੬. ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ
 ੬੭. ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ
 ੬੮. ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ
 ੬੯. ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ
 ੭੦. ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ
 ੭੧. ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ
 ੭੨. ਹਰਿਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ
 ੭੩. ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਾਰਿਆ
 ੭੪. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਜਿ
 ੭੫. ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪੇ
 ੭੬. ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ ਧਿਆਏ
 ੭੭. ਪਰਮੇਸਰਿ ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ
 ੭੮. ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ
 ੭੯. ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਾਣਾ
 ੮੦. ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ
 ੮੧. ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ
 ੮੨. ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧੇ
 ੮੩. ਭੂਖੇ ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ
 ੮੪. ਸੂਖ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ
 ੮੫. ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ
 ੮੬. ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ
 ੮੭. ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਮੇਰੈ ਮੀਤਾ
 ੮੮. ਨਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣ ਮੇਰੇ
 ੮੯. ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ
 ੯੦. ਕਰਨ ਕਹਾਵਨ ਹਰਿ
 ੯੧. ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ

[ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫]

੯੨. ਸਿਮਰਉ ਅਪੁਨਾ ਸਾਂਈ
 ੯੩. ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ
 ੯੪. ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ
 ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੪੮੪
 ੧ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ
 ੨ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ
 ੩ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ
 ੪ ਤੂ ਗੁਣ ਦਾਤੋ ਨਿਰਮਲੇ
 ੧ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੪੮੬
 ੧ ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ
 ੨ ਨਿਗੁਣਿਆ ਨੋ ਆਪੇ
 ੩ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ
 ੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੪੮੭
 ੧ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ
 ੨ ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੇ
 ੩ ਪਾਠੁ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ
 ੧ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੪੯੦
 ੧ ਤੂ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣ ਹਾਰਿਆ
 ੧ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਪਤਿ ੪੯੭
 [ਇਥੇ ੨੧ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੧੦/੨

੪੯੯ ਧਨਾਸਰੀ

੧ ਚਉਪਦੇ ੧

ਮਹਲਾ ੧

੧. ਜੀਉ ਡਰਤ ਹੈ ਆਪਣਾ
੨. ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਇਕ ਦਮੀ
੩. ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ਸਿਵਰਿਆ ਨਹੀ
੪. ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ
੫. ਜੀਉ ਤਪਤ ਹੈ ਬਾਰੈ ਬਾਰ
੬. ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੇ
੭. ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ
੮. ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ
੯. ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲ

੧ ਮਹਲਾ ੩

੨. ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖਟੁ ਨ ਨਖੂਟੈ
੩. ਹਰਿਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
੪. ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ
੫. ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੇ ਹੋਇ
੬. ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ
੭. ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ
੮. ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ
੯. ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ
੧੦. ਹਮ ਭੀਖਕ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ

੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ
੨. ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ
੩. ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤਗੁਰ
੪. ਹਮ ਅੰਧਲੇ ਅੰਧ ਬਿਖੈ
੫. ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੁੰਦ ਭਏ ਹਰਿ
੬. ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ
੭. ਉਰਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ
੮. ਗੁਨ ਕਹੁ ਹਰਿ ਲਹੁ ਕਰਿ
੯. ਹਰਿ ਪੱਤੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ
੧੦. ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ
੧੧. ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ
੧੨. ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ
੧੩. ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ

੧ ਮਹਲਾ ੫

੧. ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
੨. ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ
੩. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ
੪. ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ
੫. ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ
੬. ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ
੭. ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ

ਚਉਪਾ ਸਬਦ ਮਹਲੇ ੩ ਕਾ

ਪਤਿ ੫੦੧

ਪਤਿ ੫੦੨

ਪਤਿ ੫੦੪

੮. ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ

੯. ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ

੧੦ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੦. ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ
੧੧. ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੇ
੧੨. ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ
੧੩. ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਤਿਲਕ
੧੪. ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ
੧੫. ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ
੧੬. ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ
੧੭. ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ
੧੮. ਅਉਖਧ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ
੧੯. ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ
੨੦. ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ
੨੧. ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ
੨੨. ਛੇਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ
੨੩. ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ
੨੪. ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ
੨੫. ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ
੨੬. ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ
੨੭. ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ
੨੮. ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ
੨੯. ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ
੩੦. ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੇ ਰੇ ਭਲੇ
੩੧. ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ
੩੨. ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
੩੩. ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ
੩੪. ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ
੩੫. ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ
੩੬. ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ
੩੭. ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ
੩੮. ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸ
੩੯. ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ
੪੦. ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ
੪੧. ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ
੪੨. ਪਰਹਰਨਾ ਲੋਭੁ ਝੁਨੁ
੪੩. ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
੪੪. ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ
੪੫. ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੇ ਬਲੁ
੪੬. ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ
੪੭. ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ
੪੮. ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ
੪੯. ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ
੫੦. ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ
੫੧. ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਕੈ

ਇਹ ਨੰ: ੧ ਸਬਦ: ਮਹਲੇ ੧ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਚਉਪੈ ਥਾਂ।

੧੧/੧

[ਧਨਾਸਰੀ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫]

੫੨. ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ
 ੫੩. ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ
 ੫੪. ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ
 ੫੫. ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ
 ੫੬. ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ
 ੫੭. ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ
 ੫੮. ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਭੂਟਉ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੫੧੩

੧. ਗੁਰ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ
 ੨. ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੧੪

੧. ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੫੧੫

੧. ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਜਾਉ
 ੨. ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਮਨਿ
 ੩. ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਮੂਠੜੀਏ

ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੫੧੬

੧. ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ

ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੧੭

੧. ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ

ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੫੧੮

[ਨੋਟ : ਧਨਾਸਰੀ ਰਾਗ ਮੁਕਣ ਤੇ ੫ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫੨੦ ਜੈਤਸਰੀ

੧ ਚਉਪਦੇ ੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ
 ੨. ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ
 ੩. ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂਅ ਨ
 ੪. ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ
 ੫. ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ
 ੬. ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ
 ੭. ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ
 ੮. ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ੯. ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ
 ੧੦. ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ
 ੧੧. ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੨੨

੧. ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ
 ੨. ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੇ ਕਹੀਅਉ
 ੩. ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ
 ੪. ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ
 ੫. ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ
 ੬. ਮਨ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ
 ੭. ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ
 ੮. ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ
 ੯. ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ
 ੧੦. ਚਾਤ੍ਰਕ ਚਿਤਵਤ
 ੧੧. ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ
 ੧੨. ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ
 ੧੩. ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੨੩

੧. ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ
 ੨. ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ
 ੩. ਪਾਧਾਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਗਾਰਬਿ

੧ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੨੫

੧. ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ

ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

੫੨੭

[ਨੋਟ : ਜੈਤਸਰੀ ਮੁਕਣ ਤੇ $1\frac{3}{4}$ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੧੧/੨

੫੨੮ ਟੋਡੀ

੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ

[ਨੋਟ : ਮਹਲਾ ੪ ਦਾ ਚਉਕਾ ਕਟ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ ।]

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੨੮

੧. ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ

੨. ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ

੩. ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹਦਿਸ

੪. ਮਾਨੁਖ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ

੫. ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ

੬. ਮਾਗਉ ਦਾਨ ਠਾਕੁਰ

੭. ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ

੮. ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ

੯. ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ

੧੦. ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ

੧੧. ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ

੧੨. ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ

੧੩. ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ

੧੪. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ

੧੫. ਸ੍ਰਾਮੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ

੧੬. ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂਝੇ

੧੭. ਹਮਾਰੇ, ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ

੧੮. ਰੂੜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ਲੋੜੇ

੧੯. ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੇ

੨੦. ਐਸੇ ਗੁਨੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ

੨੧. ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ

੨੨. ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ

੨੩. ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ

੨੪. ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ

੨੫. ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ

੨੬. ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ

੨੭. ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ

੨੮. ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ

੨੯. ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਸੁਖੁ

੩੦. ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੫੩੩

[ਇਥੇ ਪੋਛੇ ਦੇ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ।]

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੫੩੩ ਬੈਰਾੜੀ

੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ

੨. ਮਨ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ

੩. ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਾਮਨਾਮ

੪. ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮਨਾਮੁ

੫. ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ

੬. ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੩੪

੧. ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ

੫੩੪ ਤਿਲੰਗ

੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੫੩੪

੧. ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ

੨. ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ਖਲੜੀ

੩. ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ

੪. ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ

੫. ਜੈਸੀ ਮੈਂ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੫੩੪

੧. ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ

੨. ਨਿਤ ਨਿਹਵਲ ਕਰਮ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੩੫

੧. ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ

੨. ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ

੩. ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ

੪. ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ

੫. ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੫੩੬

੧. ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੫੩੬

੧. ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੫੩੯

[ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਮੁਕਣ ਤੇ ਢਾਈ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ।]

੧੨/੧

੫੪੧ ਸੂਹੀ
੧ ਚਉਪਦੇ
੧ ਮਹਲਾ ੧

੧. ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ
੨. ਅੰਤਰਿ ਵਸੇ ਨ ਬਾਹਰਿ
੩. ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ
੪. ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜਲਾ
੫. ਜਿਨ ਕਉ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ
੬. ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ਜੋ
੭. ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ
੮. ਜੋਗ ਨ ਖਿੰਬਾ
੯. ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੫੪੩

੧. ਮਨਿ ਰਾਮਨਾਮੁ
੨. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ
੩. ਹਰਿਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਝੁ ਹੈ
੪. ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ
੫. ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ
੬. ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ
੭. ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ
੮. ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ
੯. ਤਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ
੧੦. ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ
੧੧. ਜਿਸ ਨੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ
੧੨. ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ
੧੩. ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
੧੪. ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ
੧੫. ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੪੪

੧. ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ
੨. ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੇ ਪ੍ਰਭ
੩. ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ
੪. ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ
੫. ਉਮਕਿਓ ਹੀਓ
੬. ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ
੭. ਸੇਵਾ ਬੋਰੀ ਮਾਗਨੁ
੮. ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ
੯. ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ
੧੦. ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ
੧੧. ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ
੧੨. ਸੂਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ
੧੩. ਜਾ ਕੇ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ
੧੪. ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ
੧੫. ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
(ਸੂਹੀ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੧੬. ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਾਇਆ
 ੧੭. ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
 ੧੮. ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ
 ੧੯. ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ
 ੨੦. ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ
 ੨੧. ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਪ੍ਰਭ
 ੨੨. ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰ
 ੨੩. ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ
 ੨੪. ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾਂ
 ੨੫. ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸੁਤ
 ੨੬. ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
 ੨੭. ਬੈਠੰਨ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ
 ੨੮. ਅਨਿਕ ਬੰਗਿ ਦਾਸ ਕੇ
 ੨੯. ਦੀਨੁ ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ
 ੩੦. ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਹਰਿਨਾਮ
 ੩੧. ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ
 ੩੨. ਸੇ ਸੰਜੋਗਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ
 ੩੩. ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ
 ੩੪. ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ
 ੩੫. ਘਰ ਕਾ ਕਾਜੁ ਨ ਜਾਣੀ
 ੩੬. ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਹਚਲੁ
 ੩੭. ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ
 ੩੮. ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ
 ੩੯. ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
 ੪੦. ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ
- [ਨੋਟ : ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।]
੪੧. ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ
 ੪੨. ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਧਨ
 ੪੩. ਜਿਨਿ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ
 ੪੪. ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ
 ੪੫. ਰਾਸਿ ਮੰਡਲੁ ਕੀਨੋ
 ੪੬. ਤਉ ਮੈ ਆਇਆ ਸਰਨੀ
 ੪੭. ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ
 ੪੮. ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂੰ ਹੈ
 ੪੯. ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ
 ੫੦. ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ
 ੫੧. ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ
 ੫੨. ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ
 ੫੩. ਜਬ ਕਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ
 ੫੪. ਭਾਗਨੜੇ ਹਰਿ ਸੰਤ
 ੫੫. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ
 ੫੬. ਤੁਧ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ
 ੫੭. ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੂੰ
 ੫੮. ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ

ਆਇਆ

[ਨੋਟ : ਇਸ ਸਤਰ ਦਾ ਹੇਠਲਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਸ਼ੀਏ ਹੇਠ ਗਇਆ ਹੈ।
ਮੁੜ ਨਵੀਂ ਬੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਲਿਖਤ ਪਹਿਲੀ ਲਿਖਤ
ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕੁਝ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।]

੧੨/੨

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੫੫੯

੧. ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ਗੁਣੁ
੨. ਕਚਾ ਰੰਗੁ ਕਸੰਭ ਕਾ
੩. ਮਾਣਸ ਜਨਮ ਦੁਲੰਭੁ
੪. ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ
੫. ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੫੬੧

੧. ਨਾਮੇ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
੨. ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ
੩. ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੇ
੪. ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੫੬੨

੧. ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ
੨. ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੬੩

੧. ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਆ
੨. ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਅਗਨਿ
੩. ਜਿਨ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ
੪. ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਂਈ
੫. ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ

੧ ਕੁਚਜੀ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੫੬੭

੧. ਮੰਝੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ

੧ ਸੁਚਜੀ ਮਹਲਾ ੧

੧. ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਸਭ ਕੇ

੧ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੫

੧. ਜੇ ਦੀਸੈ ਗੁਰ ਸਿਖੜਾ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੫੬੮

੧. ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤ
੨. ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ
੩. ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ
੪. ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ
੫. ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੫੭੦

੧. ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ
੨. ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ
੩. ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ
੪. ਜੁਗ ਚਾਏ ਧਨੁ ਜੇ ਭਵੈ
੫. ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ
੬. ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੜੀਏ
੭. ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੫੭੨

੧. ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ
੨. ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ
੩. ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ

(ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪)

੪. ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗੁਣ
੫. ਗੁਰੁ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਿਆਰਾ
੬. ਮਾਰੇਹਿਸੁ ਵੇ ਜਨ ਹਉਮੈ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੫੭੪

੧. ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਤੂ ਕਾਏ
੨. ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ
੩. ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ
੪. ਤੂ ਠਾਕੁਰੇ ਬੈਰਾਗਰੇ ਮੈ
੫. ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
੬. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ
੭. ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ
੮. ਭੈ ਸਾਗਰੇ ਭੈ ਸਾਗਰੁ
੯. ਅਬਚਲ ਨਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ

੧੦. ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਆ

[ਨੋਟ : ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਸਿਆਹੀ ਪੁੰਝ ਕੇ ਉੱਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ]

੧੧. ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ

੧ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾਂ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੫੮੩

੧. ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਕਾਸ ਪਾਤਾਲਾ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੫੮੮

[ਨੋਟ : ਸੂਹੀ ਮੁਕਣ ਤੇ ੬ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੧੩/੧

੫੯੩ ਬਿਲਾਵਲੁ

੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

੧. ਤੂ ਸੁਲਤਾਨ ਕਹਾ ਹਉ
੨. ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ
੩. ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਆਪੇ
੪. ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਸਹਜ

੧ ਮਹਲਾ ੩

੧. ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ
੨. ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ
੩. ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕ ਸੇਵ
੪. ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ
੫. ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸਨੇ
੬. ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਵਡਿਆਈ

੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
੨. ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ
੩. ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੋਹਿ
੪. ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ
੫. ਖੜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ
੬. ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ
੭. ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮਨਾਮੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

੧. ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ
੨. ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ
੩. ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ
੪. ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ
੫. ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ
੬. ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੇ
੭. ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ ਆਪਿ
੮. ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜਿਨਹਿ
੯. ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ
੧੦. ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ
੧੧. ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਰੀ
੧੨. ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ
੧੩. ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਅਹਿ
੧੪. ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ
੧੫. ਕਵਨ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ
੧੬. ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ
੧੭. ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ
੧੮. ਸ੍ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ
੧੯. ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ
੨੦. ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ
੨੧. ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ
੨੨. ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ
੨੩. ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ
੨੪. ਜਿਸ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ

ਪਤਿ ੫੯੪

ਪਤਿ ੫੯੫

ਪਤਿ ੫੯੬

੨੫. ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ

੨੬. ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
(ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੨੭. ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ
੨੮. ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ
੨੯. ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ
੩੦. ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ
੩੧. ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ
੩੨. ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ
੩੩. ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ
੩੪. ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ
੩੫. ਦੇਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ
੩੬. ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਉਪਰੇ
੩੭. ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ
੩੮. ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ
੩੯. ਚਰਨ ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥਾ
੪੦. ਬਿਨ ਸਾਧੂ ਜੋ ਜੀਵਨਾ
੪੧. ਟਹਲ ਕਰਉ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ
੪੨. ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ
੪੩. ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸਥੈ—
੪੪. ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਦਾਸ
੪੫. ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ
੪੬. ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ
੪੭. ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ
੪੮. ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ
੪੯. ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਤੇ ਭਈ
੫੦. ਸੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਹੀਨੁ
੫੧. ਜਲੁ ਢੋਵਉ ਇਹ ਸੀਸ
੫੨. ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ
੫੩. ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ
੫੪. ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ
੫੫. ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ
੫੬. ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ
੫੭. ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ ਕੈ
੫੮. ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ
੫੯. ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ
੬੦. ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਬੰਧਿ ਕਰਿ
੬੧. ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾਂ
੬੨. ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ
੬੩. ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ
੬੪. ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ
੬੫. ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ
੬੬. ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ
੬੭. ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ
੬੮. ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ
੬੯. ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੁ
੭੦. ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ

੧੩/੨

(ਬਿਲਾਵਲ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੭੧. ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ
 ੭੨. ਸਰਬ ਸਿਪਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ
 ੭੩. ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ
 ੭੪. ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ
 ੭੫. ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ
 ੭੬. ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ
 ੭੭. ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ
 ੭੮. ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਿਨਿ
 ੭੯. ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ
 ੮੦. ਅਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਿ
 ੮੧. ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ ਸੁਵਨੀ ਇਹ
 ੮੨. ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ
 ੮੩. ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਤਉ
 ੮੪. ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ
 ੮੫. ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਜਨ
 ੮੬. ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ਗੁਰ
 ੮੭. ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ
 ੮੮. ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ
 ੮੯. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ
 ੯੦. ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ
 ੯੧. ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ
 ੯੨. ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ
 ੯੩. ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਟਹਲ
 ੯੪. ਮਨ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹਉ
 ੯੫. ਨਿੰਦਕੁ ਐਸੇ ਹੀ ਝਰਿ
 ੯੬. ਐਸੇ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ
 ੯੭. ਮਨ ਤਨ ਰਸਨਾ ਹਰਿ
 ੯੮. ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਮੇਰੀ ਰਾਖਿ
 ੯੯. ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ
 ੧੦੦. ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ੧੦੧. ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮਾਰੇ
 ੧੦੨. ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ
 ੧੦੩. ਸਿਮਰਤਿ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ
 ੧੦੪. ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ
 ੧੦੫. ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵ
 ੧੦੬. ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪ
 ੧੦੭. ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸਹਿ
 ੧੦੮. ਦੇਵੈ ਥਾਵ ਰਖੇ ਗੁਰ ਸੂਰੇ
 ੧੦੯. ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਦੇਖ
 ੧੧੦. ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਚਲਤ
 ੧੧੧. ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ
 ੧੧੨. ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਿ ਹੋਆ
 ੧੧੩. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ
 ੧੧੪. ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ੧੧੫. ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ

(ਨੋਟ : ਨੰ. ੧੧੪ ਦੇ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ)

(ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੧੧੬. ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ
 ੧੧੭. ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
 ੧੧੮. ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ
 ੧੧੯. ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ
 ੧੨੦. ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ
 ੧੨੧. ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ
 ੧੨੨. ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੈ
 ੧੨੩. ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ
 ੧੨੪. ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲੁ
 ੧੨੫. ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ਤਰਨੁ
 ੧੨੬. ਆਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ
 ੧੨੭. ਜੀਵਉ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ
 ੧੨੮. ਮੋਹਨ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ
 ੧੨੯. ਮੇਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੬੨੪

੧. ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ
 ੨. ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੬੨੫

੧. ਜਗੁ ਕਉਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚੁ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੬੨੫

੧. ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ
 ੨. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ
 ੩. ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗੱਮ
 ੪. ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਮਨਿ
 ੫. ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ
 ੬. ਮੈਂ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੬੨੬

੧. ਉਪਮਾ ਜਾਤਿ ਨ ਕਹੀ
 ੨. ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ

੧ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਤੀ

ਪਤਿ ੬੩੧

੧. ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ

੧ ਮਹਲਾ ੩ ਵਾਰ ਸਤ

ਪਤਿ ੬੩੨

੧. ਆਦਿਤ ਵਾਰਿ ਆਦਿ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੬੩੪

੧. ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲ
 ੨. ਮੈਂ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ...

੧. ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ
 ੨. ਮੇਰਾ ਹਰਿਪ੍ਰਭ ਰਾਵਣਿ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੬੩੫

੧. ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ
 ੨. ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ਹਰਿ
 ੩. ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ
 ੪. ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ
 ੫. ਹਰਿ ਖੋਜਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ

੧ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੬੪੬

੧. ਤੂੰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮ ਹੈ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੬੫੦

[ਇਹ ਸਤਰ ਹਾਸੀਏ ਹੇਠ ਦਬ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਨਵੀਂ ਕਲਮ
 ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ।]

੧੪/੧

੬੫੬ ਗੋਡ
੧ ਚਉਪਦੇ
੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ
੨. ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਨਿਤ
੩. ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ
੪. ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ
੫. ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਤੈ
੬. ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੬੫੫

੧. ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ
੨. ਫਾਕਿਓ ਮੀਨ ਕਪਿਕ
੩. ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ
੪. ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੇ
੫. ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੇ ਦੇਤੇ
੬. ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ
੭. ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ
੮. ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਿ
੯. ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ
੧੦. ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ
੧੧. ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ
੧੨. ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਹਰਿ
੧੩. ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ
੧੪. ਧੂਪ ਦੀਪ ਪੂਜਾ ਗੋਪਾਲ
੧੫. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ
੧੬. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ
੧੭. ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ
੧੮. ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ
੧੯. ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ
੨੦. ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਰਾਖਣਹਾਰੁ
੨੧. ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਮਹਾ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੬੬੦

੧. ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੬੬੧

(ਨੋਟ : ਇਥੇ ੭ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ)

੧੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੬੬੫ ਰਾਮਕਲੀ
੧ ਚਉਪਦੇ
੧ ਮਹਲਾ ੧

੧. ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾ ਕਿਰਤਾ
੨. ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ
੩. ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ
੪. ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ
੫. ਸੁਣ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ
੬. ਹਮ ਭੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ
੭. ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ
੮. ਤੁਧਨੇ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ
੯. ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ
੧੦. ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ
੧੧. ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਮਾਗਤੁ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੬੬੭

੧. ਸਤ ਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੬੬੮

੧. ਜੇ ਵਡਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡਭਾਗੀ
੨. ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ
੩. ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ
੪. ਜੇ ਵਡਭਾਗ ਹੋਵਹਿ
੫. ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ
੬. ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਡਾ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੬੬੯

੧. ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ
੨. ਪਵਹੁ ਚਰਣਾਤਲਿ
੩. ਆਵਤ ਹਰਖ ਨਾ ਜਾਵਤ
੪. ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ
੫. ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ
੬. ਤੁ ਦਾਨਾ ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ
੭. ਕਰਿ ਕਰ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜੁ
੮. ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕ ਧੁਨਿ
੯. ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ
੧੦. ਪਵਨੈ ਮਹਿ ਪਵਨੁ
੧੧. ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ
੧੨. ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ
੧੩. ਤਾਗਾ ਕਰਿ ਕੈ ਲਾਈ
੧੪. ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ
੧੫. ਸੇਵਕੁ ਲਾਇਓ ਅਪੁਨੀ
੧੬. ਤਨ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਅਪਨੀ
੧੭. ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾ ਟੀਕਾ
੧੮. ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਹੀਂ
੧੯. ਦੇਸੁ ਨਾ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ
੨੦. ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੂਰਨ
੨੧. ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
੨੨. ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗਿਹੁ
੨੩. ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬ ਦੇਹਿ

੧੪/੨

(ਰਾਮਕਲੀ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੨੪. ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ
 ੨੫. ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ
 ੨੬. ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ
 ੨੭. ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
 ੨੮. ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗੁ
 ੨੯. ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਪਕਰੀ
 ੩੦. ਆਤਮਰਾਮੁ ਸਰਬੁ
 ੩੧. ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿਤ੍ਰੁ
 ੩੨. ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ
 ੩੩. ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਜਪਉ
 ੩੪. ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵੁ
 ੩੫. ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮੁ
 ੩੬. ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬੇਦੁ
 ੩੭. ਕਿਛੁ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਓ
 ੩੮. ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਦਇਆਲੁ
 ੩੯. ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡਿ
 ੪੦. ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੁ
 ੪੧. ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ
 ੪੨. ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ
 ੪੩. ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਾਪਿ
 ੪੪. ਬਿਰਥਾ ਭਰਵਾਸਾ ਲੋਕੁ
 ੪੫. ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮੁ
 ੪੬. ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ
 ੪੭. ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ
 ੪੮. ਕਿਸ ਭਰਵਾਸੈ ਬਿਚਰਹਿ
 ੪੯. ਇਹ ਲੋਕੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
 ੫੦. ਗਊ ਕਉ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲੁ
 ੫੧. ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ
 ੫੨. ਨਾ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾ ਮਨੁ
 ੫੩. ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ
 ੫੪. ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਾਰੀ
 ੫੫. ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇ ਬੀਆ
 ੫੬. ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ
 ੫੭. ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣੁ
 ੫੮. ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੬੮੫

੧. ਸੋਈ ਚੰਦੁ ਚੜ੍ਹਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ
 ੨. ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਹਿ ਮੜੀ
 ੩. ਖਟੁ ਮਟੁ ਦੇਹੀ ਮਨੁ
 ੪. ਸਾਹਾ ਗਣਹਿ ਨ ਕਰਹਿ
 ੫. ਹਨੁ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ
 ੬. ਅੰਤਰਿ ਉਤਭੁਜੁ ਅਵਰੁ
 ੭. ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ
 ੮. ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ
 ੯. ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੬੮੮

੧. ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ
 ੨. ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ੩. ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ
 ੪. ਹਮ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ
 ੫. ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੋਂ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੬੯੧

੧. ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ
 ੨. ਇਸ ਪਾਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ
 ੩. ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰੰਗ ਰਸ
 ੪. ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ
 ੫. ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭਿ ਪੇਖੀਅਹਿ
 ੬. ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪੁ
 ੭. ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮੁ
 ੮. ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ

੧ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਪਤਿ ੬੯੭

੧. ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ

੧ ਸਦ

ਪਤਿ ੭੦੦

੧. ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੭੦੧

੧. ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ
 ੨. ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
 ੩. ਰੁਣਕੁਣੇ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ
 ੪. ਪ੍ਰਭ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੇ

੧ ਰੁਤੀ

ਪਤਿ ੭੦੫

੧ ਓਅੰਕਾਰ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੭੦੭

੧. ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ

੧ ਸਿਧਿ ਗੋਸਟਿ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੭੧੨

੧. ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ

੧ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੭੧੮

੧. ਸਚੈ ਤਖਤ ਰਚਾਇਆ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੭੨੪

੧. ਬਟਣਹਾਰੈ ਥਾਟੁ ਆਪੇ

੧ ਪੰਜਹੀ ਮਹਲਿਆ ਕੀ ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ

ਤਥਾ ਸਤੈ ਭੂਮਿ ਆਖੀ

ਪਤਿ ੭੩੦

੧. ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੇ ਕਿਉ
 ਬੋਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੭੩੨

(ਨੋਟ : ਰਾਮਕਲੀ ਮੁਕਣ ਤੇ ੭ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ
 ਖਾਲੀ ਹੈ।)

੧੫/੧

੭੩੬ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ

੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਮੇਰਾ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ
੨. ਰਾਮ ਜਪਿ ਜਨ ਰਾਮੈ
੩. ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ
੪. ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ
੫. ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ
੬. ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ
੭. ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵ ਸਫਲ
੮. ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ
੯. ਕੋਈ ਆਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ਹਰਿ
- ੧ ਮਹਲਾ ੫
੧. ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ
੨. ਉਲਾਹਨੇ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ
੩. ਜਾ ਕਉ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ
੪. ਅਪਨਾ ਜਨੁ ਆਪਹਿ
੫. ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ
੬. ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ
੭. ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ
੮. ਮੇਰੇ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ
੯. ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ
੧੦. ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਮੀਤੁ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ
੨. ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ
੩. ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ
੪. ਰਾਮ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭੁ
੫. ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ
੬. ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਠਾਕੁਰ

[ਨੋਟ : ਇਥੇ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

ਪਤਿ ੭੩੭

ਪਤਿ ੭੩੮

੭੪੨ ਮਾਲੀਗਉੜਾ

੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ
੨. ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
੩. ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ
੪. ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮਨਾਮਿ
੫. ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
੬. ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੭੪੪

੧. ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ
੨. ਰਾਮਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ
੩. ਐਸੇ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ
੪. ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ
੫. ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ
੬. ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ
੭. ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ
੮. ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੭੪੪

[ਨੋਟ : ਇਥੇ ਪੋਣੇ ਪੰਜ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੧੫/੨

੭੪੫ ਮਾਰੂ
੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੭੪੫

੧. ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ
੨. ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡ
੩. ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ
੪. ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ
੫. ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬਿ
੬. ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ
੭. ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ
੮. ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬ
੯. ਸੂਰ ਸਰੁ ਸੋਸ ਲੈ
੧੦. ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ
੧੧. ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ
੧੨. ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੭੪੭

੧. ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ
੨. ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ
੩. ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ
੪. ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਟੋਲਿ ਲਹੁ
੫. ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੭੪੮

੧. ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ
੨. ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ
੩. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
੪. ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਦਾ
੫. ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ
੬. ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ
੭. ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ
੮. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪਹੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੭੫੦

੧. ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸ
੨. ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥ
੩. ਵਿਤ ਨਵਿਤ ਭ੍ਰਮਿਓ
੪. ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ
੫. ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੋਭ
੬. ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
੭. ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਗੁਣ
੮. ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ
੯. ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ
੧੦. ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ
੧੧. ਗੁਪਤ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੇ
੧੨. ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨਿ ਤੇ ਛੂਟਿ
੧੩. ਜਿਸਹਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ
੧੪. ਛੂਟੇ ਅੰਡਾ ਭਰਮ ਕਾ

ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫

੧੫. ਬੇਦ ਪੁਕਾਰੈ ਮੁਖ ਤੇ
੧੬. ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਸਰਬ ਕੋ
੧੭. ਓਅੰਕਾਰਿ ਉਤਪਾਤੀ
੧੮. ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ
੧੯. ਸਿਮਰਹੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ
੨੦. ਕਤ ਕਉ ਡਹਕਾਵਉ
੨੧. ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ
੨੨. ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ
੨੩. ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਸੰਤਾ
੨੪. ਛੇਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ
੨੫. ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ
੨੬. ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਸੁਖਹ
੨੭. ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ
੨੮. ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ
੨੯. ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਾਤਾ
੩੦. ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ
੩੧. ਸੰਜੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ
੩੨. ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੭੫੯

੧. ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ
੨. ਬਿਖੁ ਬੇਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ
੩. ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ
੪. ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ
੫. ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੇਡਿਆ
੬. ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ
੭. ਮਨਮੁਖੁ ਲਹਰਿ ਘਰੁ
੮. ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ
੯. ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮਣੀ
੧੦. ਨਾ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ
੧੧. ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖ ਹੈ ਕੋਈ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੭੬੨

੧. ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮੰਨਿ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੭੬੩

੧. ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ
੨. ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ
੩. ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ
੪. ਚਾਦਨਾ ਚਾਦਨੁ ਆਂਗਨਿ
੫. ਆਉ ਜੀ ਤੂ ਆਉ ਹਮਾਰੈ
੬. ਜੀਵਨਾ ਸਫਲ ਜੀਵਨ
੭. ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ
੮. ਬਿਰਥੈ ਹੇਨੁ ਸਭ ਜੰਤ

੧੬/੧

੧ ਸੋਲਹੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੭੬੭

੧. ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ
੨. ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲ
੩. ਦੂਜੀ ਦਰਮਤਿ ਅੰਨੀ
੪. ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ
੫. ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ
੬. ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
੭. ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ
੮. ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨਾਹੀ ਮੈ
੯. ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣ ਰਾਮੁ
੧੦. ਘਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨੁ ਮੁਗਧ
੧੧. ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ
੧੨. ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਜਣ
੧੩. ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ
੧੪. ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ
੧੫. ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੁ
੧੬. ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ
੧੭. ਸੁੰਨ ਕਲਾ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ
੧੮. ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦੀਨ
੧੯. ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਰੇ ਜਨ
੨੦. ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ
੨੧. ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਰਹਰੁ
- ੧ ਮਹਲਾ ੩
੨੩. ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ
੧. ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
੨. ਏਕੇ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਈ
੩. ਜਗੁ ਜੀਵਨੁ ਸਾਚਾ ਏਕੇ
੪. ਜੇ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ
੫. ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਗਹਿਰ
੬. ਏਕੇ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ
੭. ਸਚੈ ਤੂ ਸਚਾ ਤਖਤ ਰਚਾਇ
੮. ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ
੯. ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਸੁ
੧੦. ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਹੁ ਸਿਰਜਣ
੧੧. ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਵਡ
੧੨. ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਹੁ ਅਗਮ
੧੩. ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ
੧੪. ਨਿਹਚਲ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ

ਪਤਿ ੭੭੮

੧੫. ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ
੧੬. ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਹੁਕਮਿ
੧੭. ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆ
੧੮. ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਕੀਓ
੧੯. ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ
੨੦. ਜੇ ਤੁਧੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ
੨੧. ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੁ
੨੨. ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਅਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ
੨੪. ਨਦਰੀ ਭਗਤਾਂ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੭੮੮

੧. ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣ
੨. ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੭੮੯

੧. ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਜਿਨਿ
੨. ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ
੩. ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ
੪. ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ
੫. ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ
੬. ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੋ ਏਕੇ ਤੂੰ ਹੈ
੭. ਸੂਰਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ
੮. ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰ
੯. ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸੁਖ
੧੦. ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ
੧੧. ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
੧੨. ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ
੧੩. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਉਚ
੧੪. ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ

੧ ਵਾਰ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੮੦੨

੧. ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨ ਪਾਇਆ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੦੫

੧. ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚੁ ਸਚੁ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੮੦੬

(ਨੋਟ : ਪਹਿਲੇ ਕਾਲਮ ਦੇ ਅੰਕ ੨੩ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਦੇ ੨੨ ਤੱਕ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਨਵੇਂ ਲਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ੨੩ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਅੰਕ ੨੩ “ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ” ਵਾਲਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ।)

੧੬/੨

੮੧੧

ਤੁਖਾਰੀ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੮੧੧

੧. ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ
੨. ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣ
੩. ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ
੪. ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ
੫. ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ
੬. ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੮੧੨

੧. ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ
੨. ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ
੩. ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ
੪. ਨਾਵਨੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੧੫

੧. ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ

[ਇਥੇ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੮੧੩

ਕੇਦਾਰਾ

੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੮੧੬

੧. ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮਨਾਮ
੨. ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੧੮

੧. ਮਾਈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾਰੀ
੨. ਦੀਨ ਬਿਨਉ ਸਨੁ
੩. ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ
੪. ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੇ ਮਨਿ
੫. ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ
੬. ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿਗੁਨ
੭. ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ
੮. ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ
੯. ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ
੧੦. ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਸਤ ਰਿਦਮਹਿ
੧੧. ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ
੧੨. ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਆਧਾਰੁ
੧੩. ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਗੁ
੧੪. ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੈ ਮੁਖਿ
੧੫. ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੨੧

੧. ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੮੨੨

[ਇਥੇ ਚਾਰ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੧੭/੧

੮੨੪ ਭੈਰਉ
੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੮੨੪

੧. ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ
੨. ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ
੩. ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀਂ
੪. ਭੁੰਡੀ ਚਾਲ ਚਰਨ ਕਰ
੫. ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੇਵਤ
੬. ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਦਿਨ
੭. ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਨੁ
੮. ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੮੨੫

੧. ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ
੨. ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿਹੀ ਪੰਡਿਤ
੩. ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਅਪਣੀ
੪. ਮੈਂ ਕਾਮਣਿ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ
੫. ਸੋ ਮੁਨਿ ਜਿ ਮਨ ਕੀ
੬. ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਗਤ
੭. ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ
੮. ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ
੯. ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ
੧੦. ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਬਹੁ
੧੧. ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਗਿ
੧੨. ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦਾ
੧੩. ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ
੧੪. ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ
੧੫. ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ
੧੬. ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨੀ
੧੭. ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ
੧੮. ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ
੧੯. ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ
੨੦. ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ
੨੧. ਆਪੇ ਦੈਤ ਲਾਇ ਦਿਤੇ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੮੨੭

੧. ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ
੨. ਬੋਲਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਫਲ
੩. ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ
੪. ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ
੫. ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ
੬. ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ
੭. ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
(ਭੈਰਉ ਚਉਪਦੇ)

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੨੮

੧. ਸਗਲੀ ਬੀਤਿ ਪਾਸਿ
੨. ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ
੩. ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ
੪. ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ
੫. ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ
੬. ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ
੭. ਆਗੇ ਦਯੁ ਪਾਛੈ
੮. ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ
੯. ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੇ ਤਿਲ ਕਾ
੧੦. ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ
੧੧. ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ
੧੨. ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਰਬ
੧੩. ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ
੧੪. ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਨ ਸਗਲ
੧੫. ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣਿ
੧੬. ਨਿਕਟਿ ਬੂਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ
੧੭. ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ
੧੮. ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ
੧੯. ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ਕੈਸੇ ਨਿਰਤ
੨੦. ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਾਨੁਖ ਕਉ
੨੧. ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮਹਾ
੨੨. ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ
੨੩. ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰ
੨੪. ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ
੨੫. ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ
੨੬. ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ
੨੭. ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ
੨੮. ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ਨ
੨੯. ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੈ ਸੋ
੩੦. ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
੩੧. ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰਾ
੩੨. ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ
੩੩. ਰੇਵਨਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ
੩੪. ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ
੩੫. ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ
੩੬. ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ
੩੭. ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ
੩੮. ਰੋਗੁ ਕਵਨ ਜਾਂ ਰਾਖੈ
੩੯. ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ
੪੦. ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ

੧੭/੨

(ਭੈਰਉ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੪੧. ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ
੪੨. ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ
੪੩. ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ
੪੪. ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ
੪੫. ਲਾਜ ਮਰੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ
੪੬. ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਭਉ
੪੭. ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ
੪੮. ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ
੪੯. ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ
੫੦. ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ਆਪੇ ਬੇਦੁ
੫੧. ਭਗਤਾਂ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ
੫੨. ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿਆ
੫੩. ਪੰਚ ਮਜਮੀ ਜੋ ਪੰਚਨ
੫੪. ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ
੫੫. ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਰਉ
੫੬. ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸੁਨੀ
੫੭. ਪਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਮਹਲਾ ੧

੧. ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ

ਪਤਿ ੮੩੬

੧ ਮਹਲਾ ੩

੧. ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ
੨. ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਪਤਿ ੮੩੬

੧ ਮਹਲਾ ੫

੧. ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ
੨. ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ
੩. ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ਕੀਨੇ

ਪਤਿ ੮੩੭

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੮੩੯

(ਇਥੇ ਪੌਣੇ ਚਾਰ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।)

੧੮ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੮੪੩ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ
੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੮੪੩

੧. ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ
੨. ਰੁਤਿ ਆਈ ਲੇ ਸਰਸ
੩. ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ
੪. ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਦਿਗੰਬਰੁ
੫. ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ
੬. ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ
੭. ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ
੮. ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ
੯. ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ
੧੦. ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
੧੧. ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ
੧੨. ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਤਾ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੮੪੪

੧. ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ
੨. ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿਨਾਮਿ
੩. ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੇ ਹਰਿ ਕਾ
੪. ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ
੫. ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ
੬. ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ
੭. ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ
੮. ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ
੯. ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ
੧੦. ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ
੧੧. ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
੧੨. ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇਤਿ
੧੩. ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ
੧੪. ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ
੧੫. ਸਭਿ ਜੁਗੁ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ
੧੬. ਤਿਨ ਬਸੰਤੁ ਜੋ ਹਰਿ
੧੭. ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ
੧੮. ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੮੪੬

੧. ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ
੨. ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ
੩. ਰਾਮਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ
੪. ਤੁਮ ਵਡਪੁਰਖ ਵਡ
੫. ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੁਆ
੬. ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ
੭. ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਇਆ

[ਨੋਟ : ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਨੰ. ੪ ਅਤੇ ਨੰ. ੫, ਕਈ ਛਪੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਤੀਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠਾਂ ਦਿਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰੀ ਬੀੜ ਵਿਚ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠਾਂ ਹਨ।]

੧੮/੧

(ਬਸੰਤ ਚਉਪਦੇ)

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੪੭

੧. ਗੁਰਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੁ
੨. ਹਟਵਾਣੀ ਧਨ ਮਾਲ
੩. ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ
੪. ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਮ ਪਿੰਡ
੫. ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ
੬. ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਹਰੇ
੭. ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਦੇ ਰਹੇ
੮. ਤਿਸੁ ਤੂ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਤੂ
੯. ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ਮੁਖ
੧੦. ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਲਾਗੀ
੧੧. ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਸਭ ਗਏ
੧੨. ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਿਤ
੧੩. ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਤ ਦੁਖ ਗਇਆ
੧੪. ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ
੧੫. ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ
੧੬. ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੁ
੧੭. ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ
੧੮. ਦੇਖ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ
੧੯. ਹੋਇ ਇਕਤੁ ਮਿਲਹੁ
੨੦. ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ
੨੧. ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ

[ਨੋਟ : ਗਿਣਤੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਤੁਕ ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਰ ਤੁਕ ਹੇਠੋਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।]

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਪਤਿ ੮੫੨

੧ ਮਹਲਾ ੧

੧. ਜਗੁ ਕਉਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀਂ
੨. ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ
੩. ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ
੪. ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਪਾਵੈ
੫. ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੁਲੇ
੬. ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧੁਲੀ
੭. ਆਪੈ ਭਵਰਾ ਫੂਲ ਬੋਲਿ
੮. ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੮੫੩

੧. ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੫੩

੧. ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ
੨. ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ

(ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਵਾਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।)

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੮੫੫

(ਇਥੇ ਤਿੰਨ ਸਤਰਾਂ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।)

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੮੫੯ ਸਾਰੰਗ

੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੮੫੯

੧. ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ
੨. ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ
੩. ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੮੬੦

੧. ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ
੨. ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕਉ
੩. ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
੪. ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਐਸੀ ਕਾਰ
੫. ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮਨਾਮਿ
੬. ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮਨਾਮੁ
੭. ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ
੮. ਜਪਿ ਮਨ ਜਗੰਨਾਥ
੯. ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ
੧੦. ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਧੋ ਮਧੂਸੂਦਨੇ
੧੧. ਜਪਿ ਮਨ ਨਿਰਭਉ
੧੨. ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ
੧੩. ਜਪਿ ਮਨ ਸਿਰੀਰਾਮੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੬੩

੧. ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ
੨. ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
੩. ਅਬ ਮੇਰੇ ਨਾਚਨੇ ਰਹੇ
੪. ਅਬ ਪੂਛੇ ਕਿਆ ਕਹਾ
੫. ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ
੬. ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ
੭. ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਬਾਸਿਥੇ ਗੁਰ
੮. ਅਬ ਮੇਹਿ ਰਾਮ ਭਰੋਸਉ
੯. ਉਇ ਸੁਖ ਕਾਸਿਉ
੧੦. ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ
੧੧. ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ
੧੨. ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ
੧੩. ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਦੇਵ
੧੪. ਗਾਇਓ ਰੀ ਮੈ ਗੁਣਨਿਧਿ
੧੫. ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੇਹਿ ਜੀਅ
੧੬. ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ
੧੭. ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ
੧੮. ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ਹਉ
੧੯. ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ
੨੦. ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ
੨੧. ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ
੨੨. ਹਰਿਜਨ ਸਗਲ
੨੩. ਹਰਿਜਨ ਰਾਮ ਰਾਮ
੨੪. ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ
੨੫. ਅਬ ਕਿਆ ਸੋਚਉ ਸੋਚ
੨੬. ਅਬ ਮੇਹਿ ਸਰਬ
੨੭. ਅਬ ਮੇਹਿ ਲਬਧਿਓ ਹੈ

੧੮/੨

(ਸਾਰੰਗ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੨੮. ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ
 ੨੯. ਅਬ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ
 ੩੦. ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਏ
 ੩੧. ਹਰਿਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ
 ੩੨. ਅਬ ਮੇਰੇ ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ
 ੩੩. ਅਬ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ
 ੩੪. ਮੋਹਨ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ
 ੩੫. ਅਬ ਮੇਹਿ ਧਨ ਪਾਇਓ
 ੩੬. ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ
 ੩੭. ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ
 ੩੮. ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ਚਲਤੁ
 ੩੯. ਚਰਨਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ
 ੪੦. ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ
 ੪੧. ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ੪੨. ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਲਗੇ
 ੪੩. ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ
 ੪੪. ਰੇ ਮੂੜੇ ਆਨ ਕਾਹੇ ਕਤਿ
 ੪੫. ਓਅੰਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ
 ੪੬. ਮਨ ਓਇ ਦਿਨਸ ਧੰਨਿ
 ੪੭. ਅਬ ਮੇਰੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ
 ੪੮. ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਇਤ ਉਤ
 ੪੯. ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ
 ੫੦. ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ
 ੫੧. ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ
 ੫੨. ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਜਤ ਕਤ
 ੫੩. ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੂਰਿ
 ੫੪. ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ
 ੫੫. ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰਹਨੁ ਨ
 ੫੬. ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ
 ੫੭. ਜਾਹੁ ਕਾਹੁ ਅਪਨੇ ਹੀ
 ੫੮. ਝੁਠੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦ
 ੫੯. ਅਪੁਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੁ
 ੬੦. ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ
 ੬੧. ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ਖਾਟਿ
 ੬੨. ਗੁਰ ਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ
 ੬੩. ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ
 ੬੪. ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ
 ੬੫. ਕਰਹੁ ਗਤਿ ਦਇਆਲ
 ੬੬. ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ
 ੬੭. ਜਾ ਕੀ ਰਾਮਨਾਮ ਲਿਵ
 ੬੮. ਅਬ ਜਨ ਉਪਰਿ ਕੇ
 ੬੯. ਹਰਿ ਜਨ ਛੇਡਿਆ

(ਸਾਰੰਗ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੭੦. ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਰੇ ਸਹਸਾ
 ੭੧. ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ
 ੭੨. ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
 ੭੩. ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੇ ਕਹਾ
 ੭੪. ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ
 ੭੫. ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ
 ੭੬. ਜਿਹਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ
 ੭੭. ਹੋਤੀ ਨਹੀਂ ਕਵਨ ਕਛੁ
 ੭੮. ਵੀਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
 ੭੯. ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜ੍ਹਨ
 ੮੦. ਧਨਵੰਤ ਨਾਮ ਕੇ
 ੮੧. ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੇਹਿ ਕਵਨੁ
 ੮੨. ਆਵੈ ਰਾਮ ਸਰਣਿ
 ੮੩. ਜਾ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ
 ੮੪. ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕੇ ਜਸੁ
 ੮੫. ਬੈਕੁੰਠ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ
 ੮੬. ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾਰਾ
 ੮੭. ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੈ ਮਨ
 ੮੮. ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ
 ੮੯. ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੇ ਇਕੁ
 ੯੦. ਧੂਰਤੁ ਸੋਈ ਜਿ ਧੁਰ ਕਉ
 ੯੧. ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ
 ੯੨. ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀਨ
 ੯੩. ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਕੇ
 ੯੪. ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਹੀਨ ਮਤਿ
 ੯੫. ਚਿਤਵਉ ਵਾ ਅਉਸਰ
 ੯੬. ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ੯੭. ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੇ ਬਲੁ
 ੯੮. ਜੀਵਤੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ
 ੯੯. ਮਨ ਰੇ ਨਾਮ ਕੇ ਸੁਖਸਾਰ
 ੧੦੦. ਬਿਰਾਜਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਪਰਤਾਪ
 ੧੦੧. ਆਤੁਰ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
 ੧੦੨. ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਬਿਨੁ
 ੧੦੩. ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ
 ੧੦੪. ਕੀਨੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟ
 ੧੦੫. ਅੰਧੇ ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੁ
 ੧੦੬. ਟੂਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਅਧਬੀਚ
 ੧੦੭. ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚਲਤ ਬਹੁ
 ੧੦੮. ਰੇ ਪਾਪੀ ਤੈ ਕਵਨ
 ੧੦੯. ਮਾਈ ਰੀ ਚਰਨਹੁ ਓਟ
 ੧੧੦. ਮਾਈ ਰੀ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ਮਤਵਾਰੇ
 ੧੧੧. ਮਾਈ ਰੀ ਆਨ ਸਿਮਰਿ

ਨਾਮ

[ਨੋਟ : ੧੦੨ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਿਚੋਂ ਰਹ ਗਇਆ ਪਦ “ਨਾਮ” ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ]

੧੯/੧

(ਸਾਰਗ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੧੧੨. ਹਰਿ ਕਾਟੀ ਕੁਟਿਲਤਾ
 ੧੧੩. ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ
 ੧੧੪. ਵੂਠਾ ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਰੁ
 ੧੧੫. ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ
 ੧੧੬. ਨਿਬਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ
 ੧੧੭. ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ
 ੧੧੮. ਮਾਈ ਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣੁ
 ੧੧੯. ਬਿਨਸੇ ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੁ
 ੧੨੦. ਤਾ ਤੇ ਕਰਣਪਲਾਹ ਕਰੇ
 ੧੨੧. ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ
 ੧੨੨. ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾਖੀ
 ੧੨੩. ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ
 ੧੨੪. ਮਾਈ ਰੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ
 ੧੨੫. ਨੀਕੀ ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ
 ੧੨੬. ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ
 ੧੨੭. ਮਾਨੀ ਤੂ ਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ
 ੧੨੮. ਤੁਅ ਚਰਨ ਆਸਰੇ
 ੧੨੯. ਹਰਿ ਭਜਿ ਆਨ ਕਰਮ
 ੧੩੦. ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ
 ੧੩੧. ਕੰਚਨਾ ਬਹੁ ਦਤੁ ਕਰਾ
 ੧੩੨. ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ
 ੧੩੩. ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖਹੁ
 ੧੩੪. ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤ
 ੧੩੫. ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ਗੁਰ
 ੧੩੬. ਮਨਿ ਬਿਰਾਗੈ ਗੀ
 ੧੩੭. ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ
 ੧੩੮. ਲਾਲ ਲਾਲ ਮੋਹਨ
 ੧੩੯. ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੈ ਮੇਲ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੮੭੫

੧. ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ
 ੨. ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀਰੈ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੮੭੬

੧. ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ
 ੨. ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
 ੩. ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੭੭

੧. ਗੁਸਾਈ ਪਰਤਾਪੁ
 ੨. ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੭੮

੧. ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ
 ੧ ਵਾਰ ਮਹਲੇ ੪ ਕੀ
 ੧. ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੮੮੫

(ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ)

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੮੮੬ ਮਲਾਰ

੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੮੮੬

੧. ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ
 ੨. ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ
 ੩. ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ
 ੪. ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ
 ੫. ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨੁ
 ੬. ਪਰਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ
 ੭. ਦੁਖ ਵੇਛੋੜਾ ਇਕੁ ਦੁਖੁ
 ੮. ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ਮਾਰਣੁ
 ੯. ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ਬੋਲੈ ਬੈਣ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੮੮੭

੧. ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੁ ਹੈ
 ੨. ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ
 ੩. ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ
 ੪. ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ
 ੫. ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ
 ੬. ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ
 ੭. ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣੁ ਸਭਿ
 ੮. ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ
 ੯. ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ
 ੧੦. ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ
 ੧੧. ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ
 ੧੨. ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਗੁਰਮਤੀ
 ੧੩. ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਕੋਈ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੮੮੮

੧. ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ੨. ਗੰਗਾ ਜਮਨਾ ਗੋਦਾਵਰੀ
 ੩. ਤਿਸੁ ਜਨੁ ਕਉ ਹਰਿ
 ੪. ਜਿਤਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ
 ੫. ਜਿਨ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ
 ੬. ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ
 ੭. ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ੮. ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀ
 ੯. ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੮੮੯

੧. ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ
 ੨. ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ
 ੩. ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ
 ੪. ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ

੧੯/੨

(ਮਲਾਰ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੫. ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ
੬. ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇਹੁ
੭. ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ
੮. ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ
੯. ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ
੧੦. ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
੧੧. ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ
੧੨. ਬਿਛਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ
੧੩. ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨ
੧੪. ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ
੧੫. ਬਹੁਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ
੧੬. ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ
੧੭. ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ
੧੮. ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ
੧੯. ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ
੨੦. ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ਦਇਆਲੁ
੨੧. ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ
੨੨. ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ
੨੩. ਮਨੁ ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ
੨੪. ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵਨੀ
੨੫. ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ
੨੬. ਬਰਸੁ ਸਰਸ ਆਗਿਆ
੨੭. ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਗਾਉ
੨੮. ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ
੨੯. ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੁਪਾਲ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਮਹਲਾ ੧

੧. ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਦ ਨਹਿ
੨. ਜਾਗਤ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ
੩. ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ
੪. ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰ
੫. ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ

ਪਤਿ ੮੯੪

੧ ਮਹਲਾ ੩

੧. ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤੋ ਸਤਿਗੁਰੁ
੨. ਬੇਦੁ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ
੩. ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ

ਪਤਿ ੮੯੫

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

੧. ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ
- ੧ ਵਾਰ ਮਹਲੇ ੧ ਕੀ
੧. ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ
- ਪਛਾਣਿਆ

ਪਤਿ ੮੯੬

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੯੦੩

(ਤਿੰਨ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ)

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੯੦੪ ਕਾਨੜਾ

੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੯੦੪

੧. ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾਂ
੨. ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾਂ
੩. ਜਪਿ ਮਨਿ ਰਾਮਨਾਮ
੪. ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰਾਮਨਾਮੁ
੫. ਮੇਰੈ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
੬. ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮਨਾਮ
੭. ਮਨ ਜਾਪਹੁ ਰਾਮਗੋਪਾਲ
੮. ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸ
੯. ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ
੧੦. ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ
੧੧. ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ
੧੨. ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੯੦੬

੧. ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ
੨. ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ
੩. ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ
੪. ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ
੫. ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂੰ
੬. ਤੇਰੇ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ
੭. ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ
੮. ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ
੯. ਠਾਕੁਰੁ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੇ
੧੦. ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਚਰਨ
੧੧. ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ
੧੨. ਕਥੀਐ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ
੧੩. ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਹਰਿ
੧੪. ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ
੧੫. ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ
੧੬. ਸਾਜਨਾ ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ
੧੭. ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਪਾਲ
੧੮. ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ
੧੯. ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ
੨੦. ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ
੨੧. ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭ
੨੨. ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ
੨੩. ਹੀਏ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ
੨੪. ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ
੨੫. ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ
੨੬. ਬਿਖੈ ਦਲੁ ਸੰਤਨਿ ਤੁਮਰੇ
੨੭. ਬੂਝਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ

੨੦/੧

(ਕਾਨੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੨੮. ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਮਨਹਿ
 ੨੯. ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ
 ੩੦. ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ
 ੩੧. ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ
 ੩੨. ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੇ
 ੩੩. ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ
 ੩੪. ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮ
 ੩੫. ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ
 ੩੬. ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ
 ੩੭. ਤਿਖ ਬੁਝਿ ਗਈ
 ੩੮. ਤਿਆਗੀਐ ਗੁਮਾਨੁ
 ੩੯. ਪ੍ਰਭ ਕਹਨ ਮਲਨ ਦਹਨ
 ੪੦. ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਭਗਤਿ
 ੪੧. ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ
 ੪੨. ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ਅਨਿਕ
 ੪੩. ਅਹੰ ਤੋਰੇ ਮੁਖ ਜੋਰੇ
 ੪੪. ਐਸੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤਹੁ
 ੪੫. ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ
 ੪੬. ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਨ
 ੪੭. ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ
 ੪੮. ਜਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ
 ੪੯. ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੯੧੨

੧. ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
 ੨. ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ੩. ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ
 ੪. ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ
 ੫. ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ
 ੬. ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ

੧ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੯੧੪

੧. ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ

੧ ਵਾਰ ਮਹਲੇ ੪ ਕੀ

ਪਤਿ ੯੧੪

੧. ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੇ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੯੧੬

(ਇਥੇ ਢਾਈ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।)

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੯੧੭ ਕਲਿਆਨ

੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੯੧੭

੧. ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ
 ੨. ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ
 ੩. ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਜਪਿ
 ੪. ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ
 ੫. ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨੀ ਹਰਿ
 ੬. ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ
 ੭. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੯੧੮

੧. ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ
 ੨. ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ
 ੩. ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ
 ੪. ਤੇਰੇ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ੫. ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ
 ੬. ਕਉਨੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ
 ੭. ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਇਆਲ
 ੮. ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ
 ੯. ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
 ੧੦. ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਪਤਿ ੯੧੯

੧ ਮਹਲਾ ੪

੧. ਰਾਮ ਰਮ ਰਾਮੇ ਸੁਨਿ
 ੨. ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ
 ੩. ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੇ ਰਾਮੁ
 ੪. ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਾਮੇ ਪੂਜ
 ੫. ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ
 ੬. ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ

(ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।)

੨੦/੨

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੯੨੧ ਪਰਭਾਤੀ

੧ ਚਉਪਦੇ

੧ ਮਹਲਾ ੧

ਪਤਿ ੯੨੧

੧. ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ
੨. ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ
੩. ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ
੪. ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ
੫. ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ
੬. ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ
੭. ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ
੮. ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾਖਿਆ
੯. ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ
੧੦. ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ
੧੧. ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਨੈ
੧੨. ਮਸਟਿ ਰਹਉ ਮੂਰਖੁ
੧੩. ਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ
੧੪. ਗੀਤ ਨਾਦ ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ
੧੫. ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ
੧੬. ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ
੧੭. ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੯੨੩

੧. ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ
੨. ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ
੩. ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ
੪. ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ
੫. ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ
੬. ਆਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ
੭. ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ

੧ ਮਹਲਾ ੪

ਪਤਿ ੯੨੪

੧. ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ
੨. ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
੩. ਇਕ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ
੪. ਅਗਮ ਦਇਆਲ
੫. ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ
੬. ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ
੭. ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੯੨੫

੧. ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ
੨. ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ
੩. ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ
੪. ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ
੫. ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ
੬. ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ

[ਨੋਟ : ਛੇਵੇਂ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਵੇਂ ਹਾਸੀਏ ਹੇਠ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ।]

(੧ ਪਰਭਾਤੀ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫)

੭. ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਸੇਈ ਸਚੁ
੮. ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ
੯. ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਨਾਮੁ
੧੦. ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜ
੧੧. ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਗੁਰ
੧੨. ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ
੧੩. ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ
੧੪. ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ
੧੫. ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ

੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਪਤਿ ੯੨੮

੧. ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ਮਨੁ
੨. ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ
੩. ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ
੪. ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ
੫. ਆਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ਨਾਮੁ
੬. ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ
੭. ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲਏ

੧ ਮਹਲਾ ੩

ਪਤਿ ੯੩੦

੧. ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ
੨. ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ

੧ ਮਹਲਾ ੫

ਪਤਿ ੯੩੦

੧. ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ
੨. ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ
੩. ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ

੧ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

ਪਤਿ ੯੩੨

[ਨੋਟ : ਇਥੇ ਪੋਣੇ ਚਾਰ ਇੰਚ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ]

[illegible]

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ

[ਨੋਟ : ਉਪਰਲੀ ਲਿਖਤ ਅਜੋਕੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ]

ੴ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਤਿ

ਪਾਰੈ ਸੇਰੁ ਲੈਣੈ ਪਕਾ ਲੇ ਕੈ ਕੁਨਿ ਵਿਚਿ ਪਾਵਣੈ ਪੁਰਾਣੀ ਇਟ ਰੋੜੇ ਨਾਲ ਖਰਲਣਾ ਤਿਨ ਦਿਹ ਚੋਥੇ ਦਿਹ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੁਵਣੇ ਧੁਇ ਕਇ ਪਥਰ ਦੇ ਖਰਲ ਵਿਚ ਪਾਵਣਾ ਪਾਇ ਕੇ ਧੜੂਰੇ ਦੇ ਰਸ ਨਾਲ ਖਰਲਣਾ ਤਿਨ ਦਿਨੈ ਚੋਥੇ ਦਿਹ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੁਵਣਾ ਧੋਇ ਕਇ ਦਿਨ ਤਿਨ ਗੋਭੀ ਕੈ ਰਸ ਸਉ ਖਰਲਣੇ ਦਿਨ ਤਿਨ ਚੋਥੇ ਦਿਹ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੁਵਣੇ ਧੁਇ ਕੇ ਦਿਨ ਤਿਨ ਜਵ ਕੈ ਰਸ ਨਾਲੇ ਖਰਲਣਾ ਚੋਥੇ ਦਿਹ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੁਵਣਾ ਧੁਇ ਕੈ ਭਾਂਗ ਕਚੀ ਕੇ ਰਸ ਸਉ ਖਰਲਣਾ ਇਕ ਸਉ ਅਠੋਤਰੈ ਵਾਰੇ ਚੋਥੇ ਦਿਹੈ ਪਾਣੀ ਨਾਲੈ ਧੁਵਣਾ ਧੁਇ ਕੈ ਲੋਹੇ ਕੇ ਨਲਇਰੈ ਵਿਚਿ ਪਾਵਣੈ ਮੂਹ ਸੀਕ ਮਾਰਣੀ ਪਾਰਾ ਨਲੈਇਰੈ ਵਿਚਿ ਪਾਵਣਾ ਜਵੇਹੈ ਕੈ ਰਸ ਪਾਉ ਨਲਇਰ ਵਿਚਿ ਪਾਵਣਾ ਆਗੈ ਦੇ ਪਾਰੈ ਪਵਣਾ ਨਲਇਰ ਵਿਚਿ ਪਾਛੈ ਦੈ ਜਵਾਂਹਾ ਕਾ ਰਸ ਪਾਵਣੈ ਪਾਉ ਨਲਇਰੇ ਕੈ ਮੂਹੈ ਸਲਾਈ ਮਾਰਣੈ ਚਾਰ ਆਇਤੈਵੈਰ ਜੇਵਾਂਹ ਕੈ ਰਸ ਦੇਣੇ ਪਾਰਾ ਪਕਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਧੂਟੈ ਰਸ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਰ ਦੇਦਿਆਂ ਰਹਣਾ ਚਾਰਿ ਆਇਤਵਾਰੁ ਜਵਾਂਹਾ ਕੇ ਰਸ ਉਪਰੰਤ ਪੰਜ ਮਹੀਨੈ ਇਤੈ ਜੁਗਤੀ ਭੰਗ ਕਾ ਰਸ ਦੈਣੇ ਪਾਰੇ ਨਉ [=ਨੂੰ] ਭਰਤ ਕਾ ਨਲਇਰ ਕਰਵਾਣਾ ਲੋਹੇ ਕੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਛੇਕ ਕਰਣੇ ਆਧਾ ਨਲਇਰ ਹੇਠ ਆਧਾ ਉਪਰ ਰਖਣੈ । ਕੜਾਹੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪਚੀ ਕਰਵਾਣਾ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪਾਵਣੈ ਹੇਠ ਅਗ ਬਾਲਣੀ ਛਿਅ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੀਕ ਬਾਲਣੀ ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਰਾ ਪਕਦੈ ਹੋਇ । ਆਧ ਚਾਵਲ ਖਾਣੈ ॥੧॥ ਗੁਣ ਅਨੰਤ ਹਨ ॥ ਲਿਖਣ ਦੀ ਜਾਹ ਨਹੀਂ ।

੨੨/੨ ੨੩/੧ ਤੋਂ	ਖਾਲੀ ੨੪/੧ ਤੀਕ ਖਾਲੀ
੨੪/੨	<p>ਚਲਿਤੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵਨ ਕਾ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ</p> <p>ਸੰਮਤ ੧੫੯੬ ਅਸ੍ਰੀ ਵਦੀ ੧੦ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮਾਣੇ । ਸੰਮਤ ੧੬੦੯ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੪ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਮਾਣੇ । ਸੰਮਤ ੧੬੩੧ ਭਾਦਉ ਸੁਦੀ ੧੫ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ ਸਮਾਣੇ । ਸੰਮਤ ੧੬੩੮ ਭਾਦਉ ਸੁਦੀ ੩ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਸਮਾਣੇ ।</p> <p>[ਨੋਟ : ਇਹ ਚਾਰੇ ਸਤਰਾਂ ਇਕੋ ਕਲਮ ਦੀਆਂ ਹਨ । ਅਗਲੀ ਸਤਰ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਦਸਖਤ ਉਹੀ ।]</p> <p>ਸੰਮਤ ੧੬੬੩ ਜੇਠ ਸੁਦੀ ੪ ਸੁਕਰਵਾਰਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮਾਣੇ ।</p> <p>[ਅੱਗੇ ਲਿਖਤ ਤੇ ਅੱਖਰ ਭੀ ਬਿਲਕੁਲ ਹੋਰ ਹਨ ।]</p> <p>ਸੰਮਤ ੧੬੯੫ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੧੦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਣੇ ਕੀਰਤਿਪੁਰ । ਸੰਮਤ ੧੭੦੧ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੫ ਆਇਤਵਾਰ ਨਉ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਜਾਂਦੀ ਸੀ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਮਾਣੇ ਕੀਰਤਿਪੁਰ ਦੇ ਹੇਠ ਥਾਪਲ ਪਤਾਲ ਗੜ੍ਹ ਨਾਉ ਥਾ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਪੰਜ ਦਿਹੀਂ ਸਾਂਗ ਹੋਆ । ਰਾਤਿ ਆਂਵਦੀ ਸਮਾਣਾ । ਨਦੀ ਉਤੈ ਦਾਗ ਦਿਤਾ ਰਾਜ ਕਹਲੂਰ ਦੈ ਵਿਚਿ ਅਗੈ ਜੇ ਗੁਰੂ ਭਾਵੇਗਾ ਸੇ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜੀਵੇਗਾ ਸੇ ਲਿਖੇਗਾ । ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਲ ਗੁਰੂ ਜਾਣੈ ॥</p>
੨੬/੧, ੨੬/੨ ੨੮/੧, ੨	<p>੨੭/੧, ੨੭/੨ ਖਾਲੀ</p> <p>[ਨੋਟ : ਇਸ ਪਤਰੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਅੰਕ ੩੮ ਪਿਆ ਹੈ । ਦੋਹਾਂ ਪੰਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹਲਕੇ ਜੇਹੇ ਸਾਵੇ ਰੰਗ ਦਾ ਕਾਗਜ਼ ਚਪਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਪਹਲੀ ਸਤਰ ਲਿਖਤ ਦੀ ਦੋਹਾਂ ਸਫ਼ਿਆਂ ਪੁਰ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ । ਬਾਕੀ ੨੮/੧ ਪੁਰ ਹੀ ਹੈ । ਲਿਖਤ ਇਹ ਹੈ । ਇਹ ਲਿਖਤ ਬੀੜ ਦੀ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵਖਰੀ ਹੈ]</p> <p>“ਗੁਰੂ ਰਬੈਗੁ ਸ੍ਰਬਤਿ ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਸਾਹਬ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਦਾ ਜੁ ਦਰਸਨ ਕਰਗੁ ਸੇ ਮੇਰਾ ਕਰਗੁ ਰਾਇ ਜੀ ਕੋ ਮਨਗੁ ਸੇ ਅਸਾਨੇ ਮਨਗੁ, ਮਨਗੁ ਸੇ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਗੁ ਗੁਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਭ ਕੰਮ ਰਾਸ ਕਰਗੁ ਰਾਇ ਜੀ ਜੁ ਕੁਛੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਗਾ ਸੇ ਸ੍ਰਬਤਿ ਸੰਗਤ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਕਰ ਕੈ ਮੰਨਣਾ ਰਾਇ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਗੁ ਸੇ ਮੇਰੀ ਕਰਗੁ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਹਰਗੋਬਿੰਦਪੁਰ ਸੰਗਤ ਸਾਹਬ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਨੇ ਸਭ ਕੁਛੁ ਦੇਤਾ ਏਸ ਦਾ ਸਰੀਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮੇਰਾ ਵਾਰਸ ਰਾਇ ਜੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਾਵਾ ਕਰੈ ਸੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਏ ਅਰ ਮੇਰੇ ਤੋਰੇ ਵਿਚ ਝੂਠਾ ਹੋਵੇਗੁ”</p> <p>[ਨੋਟ : ਇਹ ਵਸੀਅਤ ਸ੍ਰੀ ਭਾਵ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਜੋ ਚੇਤ ਸੁਦੀ ੧੧ ਸੰਮਤ ੧੭੪੮ ਵਿਚ ਕਾਲ-ਵਸ ਹੋਏ ਦੀ ਕੀਤੀ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਗਰੋਂ ਬਾਬਾ ਧੀਰ ਮਲ ਜੀ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ]</p>
੨੯/੧	ਇਸ ਸਫ਼ੇ ਤੇ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਦਰਜ ਹੈ । ਸਫ਼ਾ ਬਹੁਤ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਇਹ ਪੰਜਵੇਂ ਮਹਲੇ ਦਾ ਨੀਸਾਨ ਦਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ।
੨੯/੨, ੩੦/੧,	੩੦/੨ ਖਾਲੀ
	<p>[ਨੋਟ : ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪਤ ੪੧ ਹੈ । ਵਿਚਲੇ ਪਤਰੇ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਅੰਕ ਦਾ ‘੪’ ਤੀਏ ਤੋਂ ਕੱਟ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਹ ਪਤਰੇ ਜਦੋਂ ਹਾਸੀਏ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਹਨ ਉਦੋਂ ਕਢੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ । ਨਵੇਂ ਸਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਫ਼ੇ ਹੇਠਾਂ ਟਾਰਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਪੜ੍ਹ ਸਕੀਦਾ ਹੈ ।]</p>
੪੧/੧ ਤੋਂ	੪੫/੧ ਖਾਲੀ

੪੫/੨

[ਨੋਟ : ਤਤਕਰੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਜਾਂ ਅੰਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਬੀੜ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਇਹ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ “ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਪਤਰੇ ਸਾਰੇ ੯੭੪॥”]

[ਨੋਟ : ਇਸ ਸਫੇ ਉੱਤੇ ‘ਜਪੁ’ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇ ਪਹਲਾ ਸਲੋਕ ਸਜਾ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਜਪੁਜੀ ਦਾ ਅੰਕ ੪੬ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਕ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਚੀ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਭੁਲ ਕੇ ਪਤ੍ਰਾ ਅੰਕ ਦੀ ਥਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅੱਠ ਅੱਠ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੰਚੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਸੰਚੀ ਦਾ ਪਤ੍ਰਾ ਉਲਟਣ ਤੇ ਜੋ ਅੰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਇਆ ਸੀ ਉਹ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਲਈ ਠਪੀ ਹੋਈ ਸੰਚੀ ਦੇ ਪਹਲੇ ਉਤਲੇ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਦਿੱਤਾ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜੁ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਸੰਚੀ ਹੈ]

“ੴ ਸਤਿਨਾਮ ਵਡਿਆਈ ਆਚਾਰ”

[ਨੋਟ : ਛੇਕੜਲੀਆਂ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਗਜ਼ ਫਟ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਨਵੀਂ ਕਾਤਰ ਜੋੜਕੇ ਉਸ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ “ਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ..... ਆਚਾਰ”]

੪੬/੧

“ਗਾਵੈ ਕੇ ਵਿਦਿਆ ਗੁਣ ਵੰਤਿਆ ਗੁਣ ਦੇ”

[ਇਸ ਪਾਸੇ ਵੀ ਨਵੀਂ, ਕਾਤਰ ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੇ ਨਵੇਂ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਛੇਕੜਲੀਆਂ ਛੇ ਸਤਰਾਂ “ਸਿਖ..... ਗੁਣ ਦੇ” ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।]

੪੬/੨

“ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਏਕੁ ਧਿਆ”

[ਪਿਛਲੀ ਸਤਰ ਵਿਚ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਚਿਪਟੀਆਂ ਕਾਗਜ਼ ਛਿੜ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਲਾਈਆਂ ਹਨ ਤੇ ਮੁੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰ ਚਾਹੀਦੇ ਅਖਰ ਬਣਾਏ ਹਨ।]

੪੭/੧

“ਨੁ ॥ ਜੇ ਕੇ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ”

੪੭/੨

“ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ।”

੪੮/੧

“ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ

[ਇਸ ਸਫੇ ਤੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਕਾਗਜ਼ ਕੜਕ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਛੋਟੀਆਂ ੨ ਚੋਪੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਹਨ।]

੪੮/੨

“ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਗਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡ”

੪੯/੧

“ਲ ਵਰਭੰਡਾ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ”

੪੯/੨

“ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ”

੫੦/੧

“ਲੋਅ ॥ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥”

[ਜਪੁ ਜੀ ਦੇ ਮੁਕਣੇ ਤੇ ੯ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੫੦/੨

“ਸੋਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ”

[ਨੋਟ : ਇਸ ਪੰਨੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਇਕ ਚਿਪਟੀ ਲਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ‘ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ’ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਫੇ ਤੋਂ ‘ਸੋਦਰੁ ਆਰੰਭ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਪਤ੍ਰਾ ਅੰਕ ੫੦ ਹੈ।]

੫੧/੧

“ਸੋਪਾਤਿਸਾਹ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ”

੫੧/੨

“ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥”

[ਨੋਟ : ਇਸ ਸਫੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਸਬਦ “ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥” ਮੁਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ‘ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ’ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ॥ ਛਾਪੇ ਦੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਪਦ ਨਹੀਂ ਆਏ।]

੫੨/੧

“ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਹਲਾ ੧ ਜੈ ਘਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ

੫੨/੨	“ਸਾਰੰਗ ਕਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ” [ਨੋਟ “ਕਰ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੋ” ਪਦ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਤੀਸਰੀ ਚੌਥੀ ਪਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖੇ ਕਨ।]
੫੩/੧	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ਪਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧
੫੩/੨	“ਮੇਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਉਸਰਹਿ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥
੫੪/੧	“ਅਧੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਣਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿ”
੫੪/੨	“ਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਰਕਸ ਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸਾਂਗ ਤੇਗ”
੫੫/੧	“ਬੰਦ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰੇ ਆਖੀਐ ਪੂਰੇ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪੂਰੇ”
੫੫/੨	“ਬਾਨਿ ਸੁਹਾਵਣੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ” [ਅਖੀਰਲੀ ਪਾਲ ਨਵੇਂ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਪਿਛੋ ਲਿਖੀ ਹੈ।]
੫੫/੨	“ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾ”
੫੬/੧	“ਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕਰਿ”
੫੬/੨	“ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣ ਜਾਣੀਐ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ”
੫੭/੧	“ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋ”
੫੭/੨	“ਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ”
੫੮/੧	“ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਹੰਭੀ ਵੰਞਾ ਭੁਮਣੀ ਰੇਵਾ ਝੀ”
੫੮/੨	“ਣੀ ਬਾਣਿ ॥ ੨ ॥ ਜੀਮਾਇਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੇਜਭੁ ਮੂੜੇ”
੫੯/੧	“ਏਵ ਜਾਣੀ ॥ ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ”
੫੯/੨	“ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੈ ਏਹਾ ਏਸ ਏਹੇ ਆਧਾਰ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ”
੬੦/੧	“ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩੩॥” [ਨੋਟ : ਪੰਨੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਹੈ। “ਈਐ ॥੪॥੩੩॥” ਹੜਤਾਲ ਪੁਰ ਹਨ।]
੬੦/੨	ਖਾਲੀ
੬੧/੧	ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੬੧/੨	“ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਮਨ ਰੇ ਗਿ੍ਹ ਹੀ ਮਾਹਿ”
੬੧/੨	“ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ” [ਇਸ ਸਫੇ ਤੇ ਦੋ ਜਗਹ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ “ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ” ਤੇ “੨॥੩੫” ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]
੬੨/੧	“ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿ” [ਇਸ ਸਫੇ ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਪੰਜਵੀਂ ਸਤਰ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ। ੫॥੩॥੩੬॥]
੬੨/੨	“ਨ ਬਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁ” [ਦੋ ਥਾਂ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ ਗਿਣਤੀ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਕ ਥਾਂ “੯॥੩੭॥” ਦੂਜੀ ਥਾਂ “੪॥੫॥੩੬॥”]
੬੩/੧	“ਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਖੀਰਲੀ ਪਾਲ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ ਫਿਰ ਲਿਖੀ ਹੈ।]
੬੩/੨	“ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਨੀ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪ” [ਅਖੀਰਲੀ ਪਾਲ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਇਕ ਥਾਂ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]

੬੪/੧	<p>“ਰ ਜਾਲੇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਬਿਨ ਗੁਰ ਮਹਲੁ”</p> <p>[ਇਸ ਸਫੇ ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਥਾਂ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਛੇਕੜਲੀ ਸਤਰ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ।]</p>
੬੪/੨	<p>“ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥..... ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ।</p> <p>ਪਿਰਕਾ ਮਹ”</p> <p>[ਇਸ ਸਫੇ ਤੇ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਛੇਕੜਲੀ ਸਤਰ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ।]</p>
੬੫/੧	<p>“ਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥..... ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]</p>
੬੫/੨	<p>“ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨਾ ਉਤਰੈ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸ”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]</p>
੬੬/੧	<p>“ਚਿ ਸਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨ ਵਿਛੜਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਥਾਂ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]</p>
੬੬/੨	<p>“ਨਾਮੁ ਨ ਕਬਹੀ ਪਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]</p>
੬੭/੧	<p>“ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ॥”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]</p>
੬੭/੨	<p>“ਪ॥੨੦॥੫੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚ ਸਿ”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]</p>
੬੮/੧	<p>“ਉ ਸਾਸੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੇ”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]</p>
੬੮/੨	<p>“ਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ॥</p> <p>੪॥੨੪॥੫੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩”</p>
੬੯/੧	<p>“ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸ”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]</p>
੬੯/੨	<p>“ਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਫਿਰਿ ਵੇਛੇ”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]</p>
੭੦/੧	<p>“ੜਾ ਨ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]</p>
੭੦/੨	<p>“ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥”</p> <p>[੧੨ਵੀਂ ਪੰਗਤੀ ਵਿਚ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਗੁਰ ਭੇਟੈ” ਛੇਕੜਲੀ ਸਤਰ ਦਾ ‘ਕੋਇ’ ਨਵੇਂ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਹੈ।]</p>
੭੧/੧	<p>“ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ”</p> <p>‘ਪੁਛਾ ਤਿਨ’</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਅਖੀਰਲੀ ਸਤਰ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਬ੍ਰੀਕ ਲਿਖੀ ਹੈ।]</p>
੭੧/੨	<p>“ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ”</p> <p>[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ। ੧੭ ਵੀਂ ਤੇ ੧੮ ਵੀਂ ਪਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬ੍ਰੀਕ ਇਹ ਸਤਰ ਲਿਖੀ ਹੈ।]</p> <p>“ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ”</p>

੭੨/੧	“ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੇ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੨/੨	“ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੩/੧	“ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥ ੧॥ ੭੧॥” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੩/੨	“ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੪/੧	ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਸੇਵਾ ਮੰਗੇ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਆ” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੪/੨	“ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ॥” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੫/੧	“ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੭੮॥” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੫/੨	“ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੬/੧	“ਹਾਰ ॥੪॥੧॥੮੧॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬਖ” ਸਦ [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੬/੨	“ਸਿੰਦ ॥੪॥੧੩॥੮੩॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥੮੫॥” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੭/੧	“ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੭/੨	“ਮਾਣਿਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੮/੧	“ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥੨੦॥੯੦” [ਗਿਣਤੀ ਠੀਕ ਹੈ।]
੭੮/੨	“ਸਿਰਿ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁਰੜੈ” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੯/੧	“ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੭੯/੨	“ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੮੦/੧	“ਗੁਰ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩੦॥੧੦੦” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।] [ਨੋਟ : ਸਬਦ ਨੰ. ੧੦੦ ਮੁਕਣ ਤੇ ‘ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫’ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਗੇ ਸਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਛੇ ਪਾਲਾਂ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੮੦/੨ ਤੋਂ	੮੫/੧ ਤਕ ਖਾਲੀ

੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੮੫/੨

“ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ
ਰਾਸਿ ॥੨॥ਘਰੁ ੧”

[ਇਸ ਪੰਨੇ ਦੇ ਕੜਕ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਚਿਪਟੀ ਲਾਕੇ ੧੪, ੧੫, ੧੬ ਪਾਲਾਂ ਹੋਰ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ
ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਪਾਲਾਂ ਦਾ ਪਹਲਾ ਤੀਜਾ ਭੁ ਹਿਸਾ ਚਿਪਟੀ ਪੁਰ ਹੈ ਤੇ ਅਖੀਰਲੀ ਪਾਲ
ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਹੈ।]

੮੬/੧

“ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਾਂਢੀਐ ਲਾਲੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ”

੮੬/੨

“ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥੫॥ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅ”

੮੭/੧

“ਪਾਰੁ ॥੭॥ ਹੁਕਮੀ ਸਭੇ ਊਪਜਹਿ ਮੁੱਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ”

[ਅੰਤਲੀ ਪਾਲ ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਲਿਖੀ ਹੈ।]

੮੭/੨

“ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ”

੮੮/੧

“ਕਰਣੈਹਾਰਿ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਲਿ ਜਾਉ”

੮੮/੨

“॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ”

੮੯/੧

“ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿਵਰੁ ਘਰਿ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਿਹਵਾ ਜਲਉ ਜਲਾਵਣੀ”

੮੯/੨

“ਨਾਮ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ”

[ਛੋਟੀ ਚਿਪਟੀ ਲਾ ਕੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਤਿੰਨਾਂ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਪਦ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਹਨ।]

੯੦/੧

“ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ”

੯੦/੨

“ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ ਜਿਤੁ”

[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]

੯੧/੧

“ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥”

[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]

੯੧/੨

“ਸਭੁ ਕੋ ਉਚਾ ਆਖੀਐ ਨੀਚ ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖ”

[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]

੯੨/੧

ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ ਪੰਡਿਤ”

[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]

੯੨/੨

ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ਸਿਧ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸਤਾਰਹ ਅਸਟਪਦੀਆ”

[ਗਿਆਰਾਂ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾ ਅੰਤ ਵਿਚ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੯੩/੧

“ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਸੋਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜਿਨ”

੯੩/੨

“ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ॥੮॥੩॥੨੦॥”

੯੪/੧

“ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨੁ ਆਇ ॥੧॥”

੯੪/੨

“ਮਨੁ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ”

[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]

੯੫/੧

“ਸੁਖਸਾਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ”

[ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]

੯੫/੨

“ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ”

੯੬/੧

“ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ ॥੮॥੧੭॥੮॥੨੫॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ”

੯੬/੨	“ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥੨॥੨੭॥” [ਇਸ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਉਤਲੇ ਸਬਦ ਦੇ ਮੁਕਣ ਪੁਰ ‘ਮਹਲਾ ੩’ ਲਿਖ ਕੇ ਇਕ ਸਬਦ ਦਰਜ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤੁਕ ਹੈ “ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ।” ਇਸ ਸਬਦ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੋਰ ਹੈ। ਇਹ ਲਕੀਰਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਇਹ ਸਬਦ ਦੁਰਾਗਤ ਹੈ ਕਿਨੈ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਫੇਰੀ ਹੋਈ। ਪਦ ‘ਮਹਲਾ’ ਦੀ ਥਾਂ ‘ਮਹਲ’ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਇਹ ਸਬਦ ਇਸ ਟਿਕਾਣੇ ਨਹੀਂ। ਬੀੜ ਵਿਚ ਪਿਛੇ ਪੰਨਾ ੬੧ ਪੁਰ ਆ ਚੁਕਾ ਹੈ।]
੯੭/੧	[ਨੋਟ : ਪਿਛਲਾ ਸਬਦ ਹੀ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਮੁੜ ਕਟਿਆ ਹੋਇਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੯੭/੨ ਤੋਂ	੯੯/੧ ਤੀਕ ਖਾਲੀ ਹਨ
੯੯/੨	“ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩” “ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ”
੧੦੦/੧	“॥੧੫॥ ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ”
੧੦੦/੨	“ਮਿਹਡਿਆ ॥ ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੧॥੨॥੨੯” [“ਕ ਅਉਸਰੁ..... ੨੧॥੨॥੨੯” ਤੀਕ ਪਾਲ ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਮੁੜ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ।]
੧੦੧/੧, ੨,	੧੦੨/੧, ੨, ੧੦੩/੧ ਖਾਲੀ
੧੦੩/੨	“ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ ਬੂਠੇ॥” [ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਪਹਰੇ ਪਤਿ ੧੦੩ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]
੧੦੪/੧	“ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਿਸਨੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ”
੧੦੪/੨	“ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੧੦੫/੧	“ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰਾਣੀ ਅੰਤੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੫॥੧॥੪॥” [ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।] [੧੬ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੧੦੫/੨	੧੦੬/੧, ੨, ੧੦੭/੧, ੨। ਖਾਲੀ
੧੦੮/੧	“ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਚ”
੧੦੮/੨	“ਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੫॥੧॥” [ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]
੧੦੯/੧, ੨	੧੧੦/੧ ਖਾਲੀ
੧੧੦/੨	“ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥੫॥੧॥੨॥”
੧੧੧/੧, ੨	ਖਾਲੀ
੧੧੨/੧,	“ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਕੇ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥੧॥੩॥”
੧੧੨/੨,	“੧੧੩/੧, ੨ ਖਾਲੀ ਨਾਨਕ
੧੧੪/੧	“ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ”
੧੧੪/੨	“ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥੨॥੧॥” [ਪੰਜ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਖਾਲੀ।]
੧੧੫/੧, ੨	ਖਾਲੀ

੧੧੬/੧	<p>“ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਕੈ”</p> <p>[ਨੋਟ: ਸਲੋਕ ਪਦ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਸਲੋਕ ਦੇ ਅਗੇ “ਮਹਲਾ ੧” ਜਾਂ “ਮਹਲਾ ੩” ਆਦਿ ਉਸੇ ਮੋਟੀ ਕਲਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਪਿਛੋਂ ਸਲੋਕ ਦੇ ਉਪਰ ਜਾਂ ਪਾਲ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਥਾਂ ਮਿਲੀ ਹੈ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਇਕ ਥਾਂ ‘ਸਲੋਕ’ ਪਦ ਤੇ ‘ਪਉੜੀ’ ਪਦ ਵੀ ਪਿਛੋਂ ਉਪਰ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਹਨ।]</p>
੧੧੬/੨	“ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ”
੧੧੭/੧	“ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥”
੧੧੭/੨	“ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਤਿਸੁ ਕਬਹੂੰ ॥ਗੁਰਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ”
੧੧੮/੧	<p>“ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥ ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨ”</p> <p>[ਛੇਕੜਲੀ ਤੁਕ ਚਪਟੀ ਲਾਕੇ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ।]</p>
੧੧੮/੨	“ਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ॥ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ”
੧੧੯/੧	“ਸਬਦ ਸਿਉ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ”
੧੧੯/੨	<p>“ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ”</p> <p>[ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਪਾਲ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਫਿਰ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਹੈ।]</p>
੧੨੦/੧	“ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ”
੧੨੦/੨	<p>“ਕਰੇਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥”</p> <p>[੮ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]</p> <p>[ਨੋਟ: ੧੧੯/੨ ਤੇ ੧੨੦/੧ ਦੀਆਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਪੰਜ ਸਤਰਾਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਿਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਮੁੜ ਕਲਮ ਅਖਰਾਂ ਪੁਰ ਫੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ੧੨੦/੨ ਦੀਆਂ ਉਪਰਲੀਆਂ ੨ ਸਤਰਾਂ ਭੀ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਿਜੀਆਂ ਜਾਪਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਮੁੜ ਉਪਰ ਕਲਮ ਫੇਰੀ ਹੈ।]</p>
੧੨੧/੧ ੨,	੧੨੨/੧, ੨, ੧੨੩/੧, ੨, ੧੨੪/੧ ਖਾਲੀ
੧੨੪/੨	“ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉਕਾ ॥ ਮਨ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥”
੧੨੫/੨	“ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੋਣੀ ਜੀਉਕੀ ਰਵਿਦਾਸ ਸਮਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਉ ॥੩॥
੧੨੫/੨	ਖਾਲੀ
੧੨੬/੧	<p>“ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਮਹਲਾ ੪ ॥੪॥੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥”</p>
੧੨੬/੨	“ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ॥ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ”
੧੨੭/੧	“ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ”
੧੨੭/੨	<p>“॥੪॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥”</p> <p>੯</p>
੧੨੮/੧	<p>“ਨਰਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ॥ ॥੪॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫॥”</p> <p>[ਵਿਚਲੇ ਅੰਕ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।]</p>
੧੨੮/੨	<p>“ਧੰਨੁ ਸੁਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ॥ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ”</p> <p>[ਵਿਚਲੇ ਅੰਕ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।]</p>
੧੨੯/੧	<p>“ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ ਉਚ ਅਪਾਰ ਅਗੈ”</p> <p>੧੯</p>
੧੨੯/੨	<p>“ਚਰ ਥਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ੪॥੨੬॥</p> <p>[ਵਿਚਲੇ ਅੰਕ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।]</p>

੧੩੦/੧	“ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਸੰਤ ਰਸਨ ਹਰਿਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ॥”
੧੩੦/੨	“ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੁਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥” [ਵਿਚਲੇ ਅੰਕ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ]
੧੩੧/੧	“ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ” [ਵਿਚਲੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅੰਕ ਪਾਲਾਂ ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ]
੧੩੧/੨	“ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥” [ਵਿਚਲੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅੰਕ ਪਾਲਾਂ ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ]
੧੩੨/੧	“ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ॥ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ” [ਵਿਚਲੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅੰਕ ਪਾਲਾਂ ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ]
੧੩੨/੨	“ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ॥ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥”
੧੩੩/੧	“ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ॥੪॥੪੧॥੪੮॥”
੧੩੩/੨	“ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ॥੪॥੪੩॥੫੦॥” [ਗਿਣਤੀ ੪੨ ਅਤੇ ੪੯ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਵੀ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]
੧੩੪/੧,੨	੧੩੪/੧, ੨, ੧੩੬/੧, ੨, ੧੩੭/੧ ਖਾਲੀ। [੧੩੪/੨, ੧੩੫/੧, ੨, ੧੩੬/੧ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਨਿਆਂ ਪੁਰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਜ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਲਗੇ ਹਨ।]
੧੩੭/੨	“ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ॥”
੧੩੮/੧	“ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥”
੧੩੮/੨	“ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ॥ ॥੪॥ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ” [ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਅੰਕ ਪਿਛੋਂ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ]
੧੩੯/੧	ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ॥ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਰਿ ਸੰਸਾਰਾ॥ [ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਅੰਕ ਪਿਛੋਂ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ]
੧੩੯/੨	“ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧ ਨ ਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ॥” [ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਅੰਕ ਪਿਛੋਂ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ]
੧੪੦/੧	“ਦੁਖੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਮੈਲ ਗਵਾਏ ਕਰਿ ਸਚੈ ਸੇਭਾ ਪਾਵਣਿਆ॥੨॥” [ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਅੰਕ ਪਿਛੋਂ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ]
੧੪੦/੨	“ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਬਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਸਤ” [ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਅੰਕ ਪਿਛੋਂ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਹਨ]
੧੪੧/੧	“ਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧੫”
੧੪੧/੨	“ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥”
੧੪੨/੧	“ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥”
੧੪੨/੨	“ਮਾਝ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ... ॥੨॥ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ਕਿਸੈ”
੧੪੩/੧	“ਬੋੜੀ ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਨੇਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ”
੧੪੩/੨	“ਹੋਰੁ ਕੋਇ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ”
੧੪੪/੧	“ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ” [ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੰਕ ਪਿਛੋਂ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ]
੧੪੪/੨	“ਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਿ ਮਨਿਐਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥” [ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੰਕ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ]

੧੪੫/੧	“ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥” [ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੰਕ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।]
੧੪੫/੨	“ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ॥” [ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੰਕ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।]
੧੪੬/੧	“ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ਆਪੇ ਸਬਦੁ” [ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੰਕ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।]
੧੪੬/੨	“ਗੁਰ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ॥੭॥ ਆਪੇ ਵਬੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ॥” [ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੰਕ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।]
੧੪੭/੧	“ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ” [ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੰਕ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।]
੧੪੭/੨	“ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ਦੂਜੈ” [ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਅੰਕ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।]
੧੪੮/੧	“ਭਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ”
੧੪੮/੨	“ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ” [ਇਕ ਸਬਦ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ।]
੧੪੯/੧	“ਜਾਚਾ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤੂ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥” [ਨਾਵੀ ਸਤਰ ਵਿਚ ॥੮॥੧॥੩੪॥ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਉਪਰ ॥੧॥੩੨॥੧॥੩੪॥]
੧੪੯/੨	“ਜਿਸ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥ ੯॥੨॥੩੬॥”
੧੫੦/੧	“ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ”
੧੫੦/੨	“ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ ॥੮॥੫॥੩੬॥” [੭ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੧੫੧/੧,੨,	੧੫੨/੧ ਖਾਲੀ ਹਨ
੧੫੨/੨	ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮੰਥਨਿ ॥੪॥ ਆਸਾੜੁ”
੧੫੩/੧	“ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥”
੧੫੩/੨	“ਕਤਿਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥”
੧੫੪/੧	“ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨ ਰੈਣਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੪॥੧॥”
੧੫੪/੨	“ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ” [ਧੁਨਿ ਪਹਲੀਆਂ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲੇ ੧ ਦਾ “ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ” ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਨਵੇਂ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਟੇਢੇ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਹਾਸ਼ੀਆ ਲਾਣ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਲਿਖਤ ਪੁਰਾਣੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਵੀ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਥੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਉਥੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਲਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਵਿਚ ਵੀ ਸਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਹਲੇ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਪਰ ਵਿਚ, ਜਿਥੇ ਥਾਂ ਮਿਲੀ ਹੈ]
੧੫੫/੧	“ਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ”
੧੫੫/੨	“ਚੁਕਾਇਆ ॥ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗ ॥ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥੬॥”
੧੫੬/੧	“ਸਲੋਕ ਮ: ੧॥ ॥ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ”
੧੫੬/੨	“ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਕਿ”

੧੫੭/੧	“ਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ॥ ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਪੁ ਤੀਰੰ”
੧੫੭/੨	“ਝੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥”
੧੫੮/੧	“ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ” [ਨਾਵੀਂ ਸਤਰ ਵਿਚ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ ਇਹ ਪਦ ਲਿਖੇ ਹਨ “ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ” ।]
੧੫੮/੨	“ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥”
੧੫੯/੧	“ਸਲੋਕ ਮ: ੨ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਭੁਝਿ ਨ ਪਾਈਐ॥”
੧੫੯/੨	“ਕੂੜੇ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਮੂਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਹਾਣੁ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥” ਲਬਿ ਨ
੧੬੦/੧	“ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੇ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥”
੧੬੦/੨	“ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ”
੧੬੧/੧	“ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥ ॥੨੭॥
੧੬੧/੨	ਖਾਲੀ
੧੬੨/੧	ਖਾਲੀ
੧੬੨/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ .. ਭਇ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਘਟ” [ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾ ਅੰਕ ੧੬੨ ਹੈ ।]
੧੬੩/੧	“ਹੀ ਮਾਹੀ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰੇ ਤਾ ਪਾਏ ਨਾਉ ॥”
੧੬੩/੨	“॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥”
੧੬੪/੧	“ਗੁਰਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ”
੧੬੪/੨	“ਰਹੀਏਹਿ ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥ ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿ” [ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਤੋ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਪਹਲੋਂ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ।]
੧੬੫/੧	“ਲੇਭਿ ਨ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥ ॥ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ” [ਗਿਣਤੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।]
੧੬੫/੨	“ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦” [ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਤੋ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।]
੧੬੬/੧	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ”
੧੬੬/੨	“ਜੇ ਭਾਂਡਾ ਹੋਇ ॥ ਉਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ”
੧੬੭/੧	“ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ”
੧੬੭/੨	“ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ”
੧੬੮/੧	“ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ” [ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ, ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।]
੧੬੮/੨	“ਸੋਈ ਸੋਈ ਹੈ ਰੇ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ” [ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ, ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ।]
੧੬੯/੧	“ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥” [੬ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੧੬੯/੨	“ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ”
੧੭੦/੧	“ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਖ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ॥”

੧੭੦/੨	“ਓਇ ਜੇਹੇ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾ” [ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੪, ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।] ਦ ਹੈ
੧੭੧/੧	“ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ਧੁੰਨੁ ਧੰਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਾ” [ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੪, ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।]
੧੭੧/੨	“ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਜਗ ਜੀਵਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ” [ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੪, ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।]
੧੭੨/੧	“ਜਗਦੀਸਰ ਪੁਰਖ ੪॥੧੮॥੫੫” [ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣ ਮਹਲਾ ੪, ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।] ॥੪॥
੧੭੨/੨	“ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ” [ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪, ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।]
੧੭੩/੧	“ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੇ ਨਾਮੁ” [ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪, ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।] ॥੧੨॥
੧੭੩/੨	“ਦਿੜਾਇਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ੪॥੨੬॥੬੩॥” [ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪, ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।]
੧੭੪/੧	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ” [ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪, ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਛੇਕੜਲੀ ਤੁਕ ਦਾ ਕੁਝ ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ ਨਵੇਂ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਹੈ।]
੧੭੪/੨	“ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਹੈ ਮੇਰੇ” ॥੬॥
੧੭੫/੧	“ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥੪॥੨੦॥੧੮॥੩੨॥੭੦॥” [ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਸਬਦ ਗਿਣਤੀ ਉਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।] [ਛੇ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੧੭੫/੨	“ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਚਉਪਦੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩॥੭੨॥” [ਅਠਵੀਂ ਸਤਰ ਵਿਚ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਇਹ ਪਦ ਲਿਖੇ ਹਨ “ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਉ ਪਾਈ”]
੧੭੬/੧	“ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ”
੧੭੬/੨	“ਕਿਛੁ ਨਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ”
੧੭੭/੧	“ਸੋਭਾ ਸੇਤ ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿ”
੧੭੭/੨	“ਤੁ ਤਰੀਏ ਮਾਇ ॥੧॥ ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਤਾ”
੧੭੮/੧	“ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ”
੧੭੮/੨	“ਜਿਨਿ ਪੂਰਿ ਸੰਤ ਪਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ”
੧੭੯/੧	“ਧਿਆਵਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਜਾਕੈ ਹੈ ਹਾਥ॥”
੧੭੯/੨	“ਸੇ ਸਿਮਰਹੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ੪॥੨੮॥੬੭॥”
੧੮੦/੧	“ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਜਾਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ” ਦੁੱਪਦੇ
੧੮੦/੨	“ਭਰਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੁ ੪॥੩੯॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫”

[ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ ਚੌਥੀ ਸਤਰ “ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ.....ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥”

॥੩੫॥੧੦੪॥

ਲਿਖਿਆ ਹੈ॥ ਫਿਰ ੧੧ ਸਤਰ ਵਿਚ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ “ਤਿਸਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ” ਲਿਖਿਆ ਹੈ
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੭॥

੩੬॥੧੦੫॥

ਫਿਰ ੨੨ ਵਿਚ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ “ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਰਾਖਹੁ ਸਦ”]

- ੧੮੧/੧ “ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ”
੧੮੧/੨ “ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥੧੧੪॥ ਭਲੇ ਸਮੇ ਸਿਮ”
੧੮੨/੧ “ਰਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥ ਭੈ ਬਿਨ”
੧੮੨/੨ “ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਾਹੀ ਅਨ”
੧੮੩/੧ “ਕੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਤਾਕਾ ਦਰਸੁ”
੧੮੩/੨ “ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ”
੧੮੪/੧ “ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ੭੮॥੧੪੭॥ਗਉੜੀ ਮ: ੫”

[੨੭ ਸਤਰ ਵਿਚ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ “ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ” ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]

- ੧੮੪/੨ “ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ਭਵ ਸਾਗਰ”
੧੮੫/੧ “ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥ ॥੪॥੮੯॥ ੧੫੮॥ ਗਉੜੀ”
੧੮੫/੨ “ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥”
੧੮੬/੧ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਸਿਮਰ ਕਾਟਿਆ ਭਉ”
੧੮੬/੨ “ਕਾਲ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥”

[ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ “ਬਿਪਤਿ ਤਹਾਂ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਨਾਹੀ” ਲਿਖ ਕੇ ਕਟਿਆ ਹੈ। ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ
“ਦੁਹਰਾਗਤ ਲਿਖਿਆ” ॥ ਸਬਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰੇ ਨ ਨ.....ਹਾਸੀਏ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ
ਗਇਆ ਪਰ ਗਿਣਤੀ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।]

- ੧੮੭/੧ “ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਭਏ। ਮਾਰਗਿ”
[ਜੁਮਲਾ ਤੀਜੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।]

- ੧੮੭/੨ “ਚਲਤ ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ ੪॥੧੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮ: ੫”
[ਜੁਮਲਾ ਤੀਜੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।]

- ੧੮੮/੧ “ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ॥੪॥੧੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫”
[ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।]
੬ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।

- ੧੮੮/੨ “੧੮੯/੧, ੨ ਖਾਲੀ

- ੧੯੦/੧ “ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥”
[ਸਿਰਫ਼ ੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।]

- ੧੯੦/੨ ਖਾਲੀ

- ੧੯੧/੧ “ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ: ੫ ੫॥੧॥੧੧੫”
[ਸਿਰਫ਼ ੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।]

- ੧੯੧/੨ “ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ਮ: ੫ ੧੧੭”
[ਸਿਰਫ਼ ੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।]

- ੧੯੨/੧ “ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ੫ ੨॥੪॥੧੨੧॥”
[ਛੇਕੜ ੭ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]

੧੯੨/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮ: ੫ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨ ਹਾਰੇ”
੧੯੩/੧	“ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ” [ਅੰਕ ੧੨੫ ਤੇ ੧੨੬ ਨਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਹਲਾ ਲਿਖ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹਨ। ੧੨੭ ਰਹ ਗਇਆ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਸਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]
੧੯੩/੨	“ਅਤੇਲੇ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ੪॥੧੦॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫”॥੧੩੧॥
੧੯੪/੧	“ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨ ੪॥੧੩॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫” ॥੧੩੪॥
੧੯੪/੨	“ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ੪॥੧੬॥੧੩੭॥ [ਛੇਕੜ ੨ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]
੧੯੫/੧	ਖਾਲੀ
੧੯੫/੨	“ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪॥੧੧॥੧੩੮॥” ੫ [੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੧੯੬/੧	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਿਆਨ ਪਾ ਹਉਮੈ ਰਹੀ” [ਗਿਣਤੀ ੧੪੨, ੧੪੩ ਦੋਹਾਂ ਸਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।]
੧੯੬/੨	“ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥੨॥੧੨॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫” [ਗਿਣਤੀ ੧੪੫ ਵਿਚਕਾਰ ੧੪੬, ੧੪੭, ੧੪੮, ੧੪੯ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੇ ਪਿਛੇ ਹੈ।]
੧੯੭/੧	“ਚਿੰਤਾ ਮਣ ਕਰਣਾਮਏ ੪॥੧੪॥੧੫੩॥” [੧੫੧, ੧੫੨ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਗਉੜੀ ਮ: ੫ ਪਿਛੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।] [੮ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]
੧੯੭/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ੩॥੪॥੧੫੭॥” [੮ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੧੯੮/੧	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥੪॥੧॥੧੫੮” [੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।]
੧੯੮/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ”
੧੯੯/੧	“ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ਹਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਆਮੀ” [ਗਿਣਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖਕੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।]
੧੯੯/੨	“ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੭॥ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥੧੬੫॥” [੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।] [ਗਿਣਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖਕੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।]
੨੦੦/੧	ਖਾਲੀ
੨੦੦/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ੪॥੩॥੧੬੮” [ਛੇਕੜ ੪ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]
੨੦੧/੧	ਖਾਲੀ
੨੦੧/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ੪॥੪॥੧੭੨॥”
੨੦੨/੧, ੨,	੨੦੩/੧ ਖਾਲੀ
੨੦੩/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ... ਨਿਜਘਰ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥”
੨੦੪/੧	“ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਕੇਤੇ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ”

੨੦੪/੨	“ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥ਸਬਦਿ”
੨੦੫/੧	“ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਜਨਮੈਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ”
੨੦੫/੨	“ਨ ਜਾਨਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਹੇਲਾ”
੨੦੬/੧	“ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ਸਉਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਟ ਮਨੁ ਤਨ ਅਰਪਿਓ ਅੰ”
੨੦੬/੨	“ਤਰ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ”
੨੦੭/੧	“ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੬॥੨॥੧੮॥” [੧੯ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੨੦੭/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖ ਧਾਰੀ । ਅੰਤਰਿ ਤਿ” ਅਸਟਪਦੀਆਂ
੨੦੮/੧	“ਸਨ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫”
੨੦੮/੨	“ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਸਵਾਰਿਆ”
੨੦੯/੧	“ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥੬॥” [ਛੇਕੜ ੧੦ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੨੦੯/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਰਹਲੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੦॥੨॥” [ਛੇਕੜ ੨ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੨੧੦/੧	ਖਾਲੀ
੨੧੦/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ॥”
੨੧੧/੧	“ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਹੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਹਦ ਆਖਾਰੇ”
੨੧੧/੨	“ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ਜਿਤੁ ਕੇ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਹੀ ਲਾਗਾ”
੨੧੨/੧	“ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਭਾਗਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ॥੮॥੬”
੨੧੨/੨	“ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲ ਤਰੀਐ ਕਰ ਉਪਕਾਰੀਆ ॥੮॥੧੨”
੨੧੩/੧	“ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ੮॥੩॥੧੫॥੪੪॥ਜੁਮਲਾ” [੪ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੨੧੩/੨	ਖਾਲੀ
੨੧੪/੧	ਖਾਲੀ
੨੧੪/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨” ਮਹਲਾ ੧
੨੧੫/੧	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ” ਮਹਲਾ ੩
੨੧੫/੨	“ਜੀਉ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਰਾਮ”
੨੧੬/੧	“ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥” [੪ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੨੧੬/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ” ਆ
੨੧੭/੧	“ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾਕੈ ਪ੍ਰਭੁ”

੨੧੭/੨	“ਬਸੇ । ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥੪॥੨॥੫॥੧੧॥ [ਨੌਂ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੨੧੮/੧,੨	੨੧੮/੧,੨, ੨੨੦/੧,੨, ੨੨੧/੧,੨ ਖਾਲੀ
੨੨੨/੧	“ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇ॥”
੨੨੨/੨	“ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖ”
੨੨੩/੧	“ਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੇ ਨਾਨਕ”
੨੨੩/੨	“ਬੇਪਰਵਾਹ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬ”
੨੨੪/੧	“ਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧੬॥ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥”
੨੨੪/੨	“ਸਲੋਕ ॥ ਛਣਿ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੇ”
੨੨੫/੧	“ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੂਆ ਪਉੜੀ ॥ਡਡਾ ਡੇਰਾਇ”
੨੨੫/੨	“ਹ ਨਹੀ ਜਹ ਡੇਰਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮ”
੨੨੬/੧	“ਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾ”
੨੨੬/੨	“ਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥ ਜਾਤੇ”
੨੨੭/੧	“ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥ਪਉੜੀ”
੨੨੭/੨	“ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾ”
੨੨੮/੧	“ਵਤੀ ॥ ॥੧॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ॥” [ਬੋੜੀ ੯ ਤੇ ਸਾਰੀ ੧੦ ਪਾਲ ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ “ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨੁ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੇਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ” ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।]
੨੨੮/੨	੧੧ ਖਾਲੀ [ਸੁਖਮਨੀ ਸ਼ੁਰੂ । ਪਹਲੀਆਂ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਦੇ ਸਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬਵਾਰ ਅੰਕ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜੇਹਾ ਕਿ ਪਹਲੀ ਅਸਟਪਦੀ ਦੇ ਸਲੋਕ ਨੂੰ ਅੰਕ ੧, ਦੂਜੀ ਦੇ ਨੂੰ ਅੰਕ ੨, ਤੀਜੀ ਦੇ ਨੂੰ ਅੰਕ ੩ । ਅਗੋਂ ਹਰ ਇਕ ਅਸਟਪਦੀ ਦੇ ਸਲੋਕ ਨੂੰ ਅੰਕ ੧ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।]
੨੨੯/੧	“ਸੁਖਮਨੀ ਅਰੰਭ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ਪ੍ਰਭ”
੨੨੯/੨	“ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ” [ਪਹਲੀ ਸਤਰ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਲਿਖੀ ਹੈ । “ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ । ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅ”]
੨੩੦/੧	“ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਅ”
੨੩੦/੨	“ਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੇ” [੨੦ ਤੋਂ ੨੭ ਪਾਲਾਂ ਤੇ ਪਹਲੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਤੇ ਫਿਰ ਉਪਰ ਬਾਣੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ।]
੨੩੧/੧	“ਗਵਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥”
੨੩੧/੨	“੪॥ਸਲੋਕ॥ ਦੇਨਹਾਰੁ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ”
੨੩੨/੧	“ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ”
੨੩੨/੨	“ਸੇਜ ਸੇਈਜੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗੁ॥
੨੩੩/੧	“॥੬॥ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾ” ਭੂ
੨੩੩/੨	“ਪੁ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥”

੨੩੪/੧	“॥ ਸਲੋਕ ॥..... ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧ”
੨੩੪/੨	“ਤਿਆਗਤ..... ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿ”
੨੩੫/੧	“ਹ ਕਰਮ..... ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਜੋ”
੨੩੫/੨	“ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ..... ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ”
੨੩੬/੧	“ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹਿਆ..... ॥੮॥੧੦॥”
੨੩੬/੨	“ਸਲੋਕੁ ॥..... ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ”
੨੩੭/੧	“ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ..... ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ”
੨੩੭/੨	“ਕਰਤਾ..... ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ”
੨੩੮/੧	“ਮੁਖੁ ਭਵੈ..... ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਤੈਸਾ”
੨੩੮/੨	“ਕੇ ਥੀਆ..... ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ”
੨੩੯/੧	“ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ..... ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ”
੨੩੯/੨	“ਅਵਰਿ ਤਿਆਗਿ..... ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਸਰਨਾ ਜੋਗ”
੨੪੦/੧	“ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ..... ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ”
੨੪੦/੨	“ਜਾਨੈ ਕੀਆ..... ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ । ਜਪਿ”
੨੪੧/੧	“ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ..... ਆਠ ਪਹਰ ਪਾ”
੨੪੧/੨	“ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥..... ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ”
੨੪੨/੧	“ਤੇ ਪਾਵਹਿ..... ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥”
੨੪੨/੨	“ਸਲੋਕ ॥..... ਭਲੀ ਸੁਕਰਨੀ ਸੋਭਾ”
੨੪੩/੧	“ਧਨਵੰਤ..... ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ”
੨੪੩/੨	“ਆਲ ਜਾਲ..... ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ”
੨੪੪/੧	“ਮਾਹਿ..... ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ”
੨੪੪/੨	“ਮਿਲਾਇ..... ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾ”
੨੪੫/੧	“ਰੀ..... ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ”
[ਸੁਖਮਨੀ ਸਮਾਪਤ । ੮ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]	
੨੪੫/੨	“ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫..... ਭਉ ਬਿਨਸੈ”
੨੪੬/੧	“ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ..... ॥੮॥੫੭੩॥”
੨੪੬/੨	“ਅਸਟਮੀ..... ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ”
੨੪੭/੧	“ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥..... ਸਰਨਿ ਗਹੀਰ”
੨੪੭/੨	“ਰਿ ਰਾਇ..... ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਰਵਾਲ ॥੧੭॥”
[ਜਿਥੇ ਬਿਤੀ ਗਉੜੀ ਮੁਕਦੀ ਹੈ, ਉਥੇ “ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ” ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਸਤਾਰਾਂ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]	
੨੪੮/੧	ਖਾਲੀ
੨੪੮/੨	[ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ । ‘ਮਹਲੇ’ ਮਗਰੋਂ ਬਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਥਾਂ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਪਰ ਜਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ । ਰਹ ਗਏ ਸਲੋਕ ਜਾਂ ਤੁਕਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚ ਹਾਸੀਏ ਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ । ‘ਮਹਲਾ ੫’ ਦੇ ਸਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਭੀ ‘ਮਹਲਾ ੫’, ਮਗਰੋਂ ਬਰੀਕ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।]
	“ਅਰੰਭ..... ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ । ਪਉੜੀ”

੨੪੯/੧	“ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ”
੨੪੯/੨	“ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਰੀਰ ਗੁਰੁ ਏਕ । ਸੋਈ ਸਤਿ”
੨੫੦/੧	“ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ” [੪, ੫ ਤੇ ੬ ਪਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਪਾਲ ਹੈ “ਸਭਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੇ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੇ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ।”]
੨੫੦/੨	“ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ”
੨੫੧/੧	“ਜਿਨਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਵਿਚਿ” [ਪਉੜੀ ੧੨ ਦੀ ਇਹ ਤੁਕ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਹੈ “ਜੇ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੇ ਨ ਸੰਦੈ।”]
੨੫੧/੨	“ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ਭੰਭਲ ਭੂਸੇ ਖਾਹੀ ॥ ਜਿਨ”
੨੫੨/੧	“ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ” [ਪਉੜੀ ੧੬ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਲੋਕ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਮ:੪॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਸ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ । ਅੰਤਰ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰ ਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥”]
੨੫੨/੨	“ਹੋਤਿ ॥ ੧੬ । ਸਲੋਕ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ” [“ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ । ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ” ਇਹ ੨੦ਵੀਂ ਪਾਲ ੧੬ ਤੇ ੨੧ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬ੍ਰੀਕ ਲਿਖੀ ਹੈ ।]
੨੫੩/੧	“ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਰਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ”
੨੫੩/੨	“ਗੁਰ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦ” [ਪਾਲਾਂ ੬, ੭ ਅੱਧੀ ੮ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ।]
੨੫੪/੧	“ਰਗਹ ਗਵੇ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿ”
੨੫੪/੨	“ਤਾ ਜੋੜਿ ॥ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ”
੨੫੫/੧	“ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਦੇਖੇ ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ”
੨੫੫/੨	“ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜਦੇ”
੨੫੬/੧	“ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ ॥੩੩॥੧॥” [ਅਖੀਰ ਉੱਤੇ ‘ਵਾਰ’ ਮੁਕੀ ਹੈ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਉੱਤੇ ਪਦ ‘ਸੁਧੁ’ ਟੇਢੇ ਦਾਉ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।]
੨੫੬/੨	ਖਾਲੀ
੨੫੭/੧	“ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਹੰਦਾ॥ ਓਇ ਸੇਵਨਿ” [ਸੁਨਿ ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ।] [ਸਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਹਲੇ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਪਾਲਾਂ ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ।]
੨੫੭/੨	“ਸੰਮਿਥੁ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਸੇਵਿ”
੨੫੮/੧	“ਐ ਦੂਖਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੇ ॥੨॥” ਕਾ
੨੫੮/੨	“ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਹੁ” [੧੪, ੧੫, ੧੬, ਪਾਲਾਂ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਫਿਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ।]
੨੫੯/੧	“॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਦੋਹਾ ॥ ਕਉ ਲੋੜੇ” [ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ “ਸੁਧੁ ਕੀਚੈ” ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ੪ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ।]

੨੫੯/੨	ਖਾਲੀ
੨੬੦/੧,੨,੩	੨੬੨/੧ ਤੀਕ ਖਾਲੀ।
੨੬੨/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨ”
੨੬੩/੧	“ਚਤੁਰਭੁਜ ਪਾਈਐ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ”
੨੬੩/੨	“॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ”
੨੬੪/੧	“ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਈ॥”
੨੬੪/੨	“ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਣਿ ਜਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਉ ॥ ੩॥੨੮॥ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥”
੨੬੫/੧	“ਓਇ ਜੁ ਦੀਸਹਿ ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ੨॥੩੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਦੇ ਪਦੇ ਪੈਤੀਸ॥” [ਇਕ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]
੨੬੫/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ” ਅਸਟਪਦੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ [ਹਾਸੀਏ ਵਿਚ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, “ਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ਜਾਸਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸੇ ਸਮੁਝੁ ਨਿਜਪਤਿਹੈ ਦਾਤਾ ॥੪॥” ਸਬਦ ੩੮ ਵਿਚ ਵਿਚਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅੰਕ ੧ ਤੇ ਅੰਕ ੩ ਮਗਰੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।]
੨੬੬/੧	“ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥੨॥੪੩॥” [੧੧ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਸਫੇ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਅਗੇ ਖਾਲੀ।]
੨੬੬/੨	“ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਐਸੇ ਲੋਕਨ ਸਿਉ” [੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ॥ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। “ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ” ॥੧॥ ਇਸ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਕੇਵਲ ਇਕੋ ਏਹੋ ਸਬਦ ਹੈ।]
੨੬੭/੧	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ ਅਰਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ” [ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਨੰਬਰ ੪੫, ੪੬, ੪੭ ਮਗਰੋਂ ਬ੍ਰੀਕ ਤੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ।]
੨੬੭/੨	“ਨਿਰੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁੰਗੇ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੁਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥ ੫੧ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ” [ਅਗੇ ੪ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖਕੇ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਲੇ ੨੬੮/੧ ਤੇ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਹੈ।]
੨੬੮/੨	“ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥” [ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ੫੨, ੫੩, ੫੮ ਗਉੜੀ ਲਿਖ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਸਤਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਗਉੜੀ] ੫੩
੨੬੯/੧	“ਸਾਧ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਕੰਦੁ” [ਇਸ ਪਰ ਵੀ ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ੫੫, ੫੬, ੫੭ ਹੇਠ ਗਉੜੀ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖੇ ਹਨ ਬ੍ਰੀਕ।]
੨੬੯/੨	“ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥੨॥ ਲਖ” [ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖੇ ਹਨ ‘ਗਉੜੀ’ ਤੇ ਬਾਦ ਬ੍ਰੀਕ।]
੨੭੦/੧	“ਚਉਰਾਸੀ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਪਾਇਓ ॥ ੨॥੨॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ” [ਜੁਮਲੇ ਕਿਤੇ ਹਾਸੀਏ ਤੇ ਕਿਤੇ ਹੇਠਾਂ ਕਿਤੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।] ੬੬

੨੭੦/੨	“ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ..... ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੁਧਿ ਹਿਰ ਲਈ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਬਦ” [ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਤੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਤੇ ਕਿਤੇ ਹੇਠਾਂ ਕਿਤੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।]
੨੭੧/੧	“ਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਨਾ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥” [ਅਗੇ ਅਧੇ ਤੋਂ ਵਧ-ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੨੭੧/੨	ਖਾਲੀ
੨੭੨/੧,੨	ਖਾਲੀ
੨੭੩/੧	“ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ... ..” ੴ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ”
੨੭੩/੨	“ਅਰੰਭੁ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ਮਹਲਿ ਕਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਦੇਖਿ”
੨੭੪/੧	“ਅਟਲ ਟਲਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਪੰਚੁ ਤਤ ਕੇ ਜੀਉ ॥” “ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇ ਜਉ ਉਨਮਨਿ ਰਹੈ ॥ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈ ਗਾ ਸੋਈ ॥੪੫॥” [੫ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੨੭੪/੨	“ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਬਿੰਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ । ੧੪ ॥ ਚਉਦਸਿ” [ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਹਨ ਅੰਮਾਵਸ ਦੀਆਂ ਅਖੀਰਲੀਆਂ ਤੁਕਾਂ : “ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ..... ੧॥ਰਹਾਉ॥” ਤਕ।]
੨੭੫/੧	“ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰੰ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰ ॥੨੬॥” [ਇਹ ਚਾਰ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖਕੇ ਫਿਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।] “ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ... .. ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋਕ ॥ ਧਰ ਅੰਬਰ ਵਿਚ ਵੇਲੜੀ ਤਹਿ ਲਾਲ ਸੁਗੰਧਾ ਫੂਲ । ਅਖਰ ਉਹ ਲਖਿਓ ਨਹੀਂ ਜੇ ਕਰ ਪਏ ਕਬੂਲ ॥ [ਇਸ ਸਲੋਕ ਪੁਰ ਪਤਲੀ ੨ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰ ਹੇਠੋਂ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।] “ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ । ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ । ਅੰਗ ॥੮॥”
੨੭੫/੨, ੨੭੮/੧	੨੭੬/੧, ੨, ੨੭੭/੧, ੨ ਖਾਲੀ “ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਉ ਤਰੇ ॥੨॥੧॥” [੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।]
੨੭੮/੨	“ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਏ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥੧” [ਹੇਠ ੫ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।] [ਸਾਰੇ ਸਬਦ (੩) ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਦੀ ਕਲਮ ਹੋਰ ਹੈ ਜੋ ਮਗਰੋਂ ਵਿਚਾਲੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]
੨੭੯/੧	“ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਤਾਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ॥੯॥੧” [੧੬ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ-ਅੱਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।] [ਨੋਟ : ਇਹ ਪੰਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।]
੨੭੯/੨	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ..... ‘ਗਉੜੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਕੀ’ ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਕੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।
੨੮੦/੧,੨,	੨੮੧/੧, ਖਾਲੀ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥”
੨੮੧/੨	ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿ” ਸੋਦਰੁ

੨੮੨/੧	“ਚਾਰਾ ॥੧॥ ਡੂੰ ਘਟ ਘਟ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੇਈ ॥੫॥੨॥” [ਹੇਠ ਤੀਜਾ ਹਿਸਾ ਪੰਨੇ ਦਾ ਖਾਲੀ ਹੈ ਸਤ ਕੁ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ]
੨੮੨/੨	ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਰਹੀ ਸਤਰ “ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲ ਜਾਸੀ ॥੩॥”
੨੮੩/੧	੨੮੩/੧ ਖਾਲੀ ੨੮੩/੧ ਦੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਟੇਢਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ
੨੮੩/੨	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ” ਘਰੁ ੨
੨੮੪/੧	“॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਭ ਸਾਥਿ ਵਰ”
੨੮੪/੨	“ਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥”
੨੮੫/੧	“॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਧਿਕ ਤਿਆਸ ਜੇ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨੁ॥”
੨੮੫/੨	“ਤਿਨਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ॥ ॥ਲਾਲਿ ਰਤਾ” [੧੬ਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅੰਕ ਜੁਮਲਾ ੧੬ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਹੈ]
੨੮੬/੧	“ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰ”
੨੮੬/੨	“ਤਰ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ॥”
੨੮੭/੧	“ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂ ਬਖਸਣ ਹਾਰ ॥੧॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈ ਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ”
੨੮੭/੨	“ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ”
੨੮੮/੧	“ਛੇਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ”
੨੮੮/੨	“ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯”
੨੮੯/੧	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੨੮੯/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ”
੨੯੦/੧	“ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਗਰਭ ਗਲ ਜਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨ”
੨੯੦/੨	“ਮੁ ਦਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੂਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨”
੨੯੧/੧	“ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚਹੁ”
੨੯੧/੨	“ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥੪॥੧॥”
੨੯੨/੧	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੪ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗ”
੨੯੨/੨	“ਟਿ ਕੀਏ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ”
੨੯੩/੧	“ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ”
੨੯੩/੨	“ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੩੯॥੧੩॥੧੫॥੬੭॥” [ਹੇਠ ਤੀਜਾ ਹਿਸਾ ਸਫੇ ਦਾ ਖਾਲੀ ਹੈ]
੨੯੩/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੨ ਮਹਲਾ ੫ ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪ”

੨੯੪/੧	“ਦਿਖਾਵੈ॥ ਗਿਹ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੇ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥”
੨੯੪/੨	“ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ”
੨੯੫/੧	“ਬੈਰਾਗੁ ਹਿਰੈ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਅਵਰ ਵਸਤੁ ਤੁਝ ਪਾਹਿ ਅਮਾਨ ॥੨॥” [ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਹਲੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਇਹ ਹਨ : ‘ਪ੍ਰਥਮੈ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ’ ‘ਜੀਵਤ ਦੀਸੇ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਨਾ’ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪਹਲੀ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ‘ਪੰਚ ਪਦੇ’ ਪਦ ਤੇ ਦੂਜੀ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ‘ਇਕ ਤੁਕੇ’ ਪਦ ਬਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖੇ ਹਨ॥”]
੨੯੫/੨	“ਬਿਸਾਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ”
੨੯੬/੧	“ਜਾਗੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨੫॥”
੨੯੬/੨	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮੁਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥”
੨੯੭/੧	“ਪਾਲਾ ਤਾਉ ਕਛੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ।” [ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਹਲੀਆਂ ਦੇ ਤੁਕਾਂ ਇਹ ਹਨ “ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਲੀ” ਤੇ “ਕਾਮ ਕਰੇਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ” ਪੱਤਰੇ ਉੱਤੇ ਫਿਰੀ ਹੋਈ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ । ਲਿਖਤ ਉਹੀ ਹੈ]
੨੯੭/੨	“ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥੪॥੩੭॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫” [ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ‘ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫’ ਲਿਖਕੇ ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਾਰਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ ।]
੨੯੮/੧	ਖਾਲੀ
੨੯੮/੨	“ਆਸਾ ਘਰੁ ੩ ਮਹਲਾ ੫ । ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੩੮॥” [੨/੩ ਸਫਾ ਹੇਠ ਖਾਲੀ]
੨੯੯/੧	ਖਾਲੀ
੨੯੯/੨	“ਰਾਗ ਆਸਾ ਘਰੁ ੫ ਮਾਲਾ ੫ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਵਡ ਭਾਗੀ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੧॥” [ਚਾਰ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ]
੩੦੦/੧	“ਰਾਗ ਆਸਾ ਘਰੁ ੬ ਮਹਲਾ ੫॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ” [ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ‘ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫’ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਆਏ ਹਨ ।] ॥੪੩॥
੩੦੦/੨	“॥੪॥੪॥ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ” [ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ਮਗਰੋਂ ‘ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫’ ਤੋਂ ਬਾਦ ਆਏ ਹਨ ।]
੩੦੧/੧	“ਅਪੁਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥ ਸਗਲੇ ਭਵਨ ਲੁਟਿਓ ਰੀ” [ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ਉਪਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹਨ ।]
੩੦੧/੨	“॥੧॥ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥” [ਭੁਲ ੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।] [ਹਾਸੀਆ ਦੇ ਲਾਲ ਸਤਰਾਂ ਅੰਦਰ ੧ ਨੀਲੀ ਬਾਹਰ ਦੇਹੀ ਪਾਸੀਂ ।]
੩੦੨/੧	ਖਾਲੀ
੩੦੨/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਘਰੁ ੭ ਮਹਲਾ ੫॥ ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਾਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥” [ਜੁਮਲੇ ਉਪਰ ਵਾਂਗ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖਕੇ ਬਾਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਬ੍ਰੀਕ ।]

੩੦੩/੧	“ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਣਿ ਜੜਾਈ ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ” [ਜੁਮਲੇ ਉਪਰ ਵਾਂਗ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਬ੍ਰੀਕ ।]
੩੦੩/੨	“ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰ” [ਜੁਮਲੇ ਉਪਰ ਵਾਂਗ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਬ੍ਰੀਕ ।]
੩੦੪/੧	“ਮਲ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ .. ਤਾਂ ਦੂਖ ਭਰਮੁ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਨੇਰਾ ॥੧॥” [ਜੁਮਲੇ ਉਪਰ ਵਾਂਗ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਬ੍ਰੀਕ ।]
੩੦੪/੨	“ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾਂ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥..... ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾਕੀ ਬਨਿ ਆਈ॥” [ਜੁਮਲੇ ਉਪਰ ਵਾਂਗ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਬ੍ਰੀਕ ।]
੩੦੫/੧	“ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰ” [ਜੁਮਲੇ ਉਪਰ ਵਾਂਗ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਬ੍ਰੀਕ ।]
੩੦੫/੨	“ਬਾਨੁ ॥੧॥ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥” [ਜੁਮਲੇ ਉਪਰ ਵਾਂਗ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਬ੍ਰੀਕ ।]
੩੦੬/੧	“ਘਰੁ ਸਗਲਾ ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ ॥੪॥੩੯॥੯੦॥” [ਜੁਮਲੇ ਉਪਰ ਵਾਂਗ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਬ੍ਰੀਕ ।]
੩੦੬/੨	[ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ “ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ” ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਕਟਿਆ ਹੈ। ਹੜਤਾਲ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—“ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ।” ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਉਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ।] ਸ਼ੁਰੂ—“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ਤਾਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੪੩॥੯੪॥” ੧ [ਦੋ ਤਿੰਨ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਹੇਠਾਂ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ।]
੩੦੭/੧	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਕੀ ਕਲਮਲ ਦੇਖ ਸਗਲ” [ਜੁਮਲਾ ਠੀਕ ਹੈ ਥਾਂ ਟਿਕਾਏ ।]
੩੦੭/੨	“ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ॥” [ਜੁਮਲਾ ਠੀਕ]
੩੦੮/੧	“ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ ॥੩॥੮॥੧੦੨॥” [ਹੇਠ ੮ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੩੦੮/੨	“ਆਸਾ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈਖਰੀਦੁ ਆਨ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ॥ ਜੀਵਾ” [ਜੁਮਲੇ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਨ ।]
੩੦੯/੧	“ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ” [ਜੁਮਲੇ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਨ ।]
੩੦੯/੨	“ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ॥੧॥ ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰ” [ਜੁਮਲੇ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਨ ।]
੩੧੦/੧	“ਦ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ ॥ ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ॥” [ਜੁਮਲੇ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਨ ।]
੩੧੦/੨	“ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥” [ਉਪਰ ੪ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]

੩੧੧/੧	ਖਾਲੀ
੩੧੧/੨	“ਆਸਾ ਘਰੁ ੯ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ ਸਰਵ ਮਸਤਕ ਗੁਰ ਚਰਨਾਈ ॥੪॥੨॥੧੨੩॥ [੧/੪ ਸਫਾ ਖਾਲੀ। ਜੁਮਲਾ ਇਕ ਵਾਰ ਪਿਛੋਂ]
੩੧੨/੧	ਖਾਲੀ
੩੧੨/੨	“ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੦ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸਨੇ ਤੂੰ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ॥ ਝੂਠ ਧੰਧ ਦੁਰਗਾਧੇ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ” [ਜੁਮਲੇ ਮਗਰੋਂ ਆਏ ਉਪਰ ਵਾਂਗ]
੩੧੩/੧	“ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਲਪਟਾਧੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥੭॥੧੨੯॥” [ਜੁਮਲੇ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੇਠ ਚੌਥਾ ਹਿਸਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ]
੩੧੩/੨	ਖਾਲੀ
੩੧੪/੧	ਖਾਲੀ
੩੧੪/੨	“ਆਸਾ ਘਰੁ ੧੧ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਟੂਆ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥੩॥੬॥੧੩੫॥ [ਬਾਕੀ ਥਾਂ ਜੁਮਲੇ ਬਾਦ ਵਿਚ ਹਨ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੇ]
੩੧੫/੧	ਖਾਲੀ
੩੧੫/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪਾ ॥ ਕਿਛੁ ਘਰੁ ੧੨ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ” [ਜੁਮਲੇ ਬਾਦ ਵਿਚ ਹਨ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੇ]
੩੧੬/੧	“ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ॥੪॥੧੪੦॥” [ਜੁਮਲੇ ਠੀਕ ਹਨ, ੩/੫ ਹਿਸਾ ਖਾਲੀ]
੩੧੬/੨	ਖਾਲੀ
੩੧੭/੧	[ਸੰਚੀ ਦਾ ਅੰਕ ੩੧੭ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ੩੮ ਸੰਚੀ ਮੁਕੀ ਤੇ ੩੯ ਚਲੀ] “ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥” ਘਰੁ ੧੩ [ਜੁਮਲੇ ਪਿਛੋਂ]
੩੧੭/੨	“ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੂਆ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥੯॥੧੪੯॥” [ਇਸੇ ਪੰਨੇ ਪੂਰ ਭੁਲ ੨ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
੩੧੮/੧	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥੨॥੧੫੧॥” ਘਰੁ ੧੪ [੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਵਿਚਲਾ ੧੫੦ ਦਾ ਜੁਮਲਾ ਪਿਛੋਂ ਆਇਆ ਹੈ]
੩੧੮/੨	ਖਾਲੀ
੩੧੯/੧	ਖਾਲੀ

੩੧੯/੨	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ .. ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥੫॥੧੫੬॥” ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ [ਜੁਮਲੇ ਪਿਛੋ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ।]
੩੨੦/੧	ਖਾਲੀ [ਜੁਜ ਦਾ ਧਾਗਾ ਦਿਸ ਰਹਿਆ ਹੈ, ਸੰਚੀ ਨਿਸਚੇ ਅੰਠ ਪੱਤਰੇ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ੩੧੩ ਤੋਂ ਚਲੀ ਸੀ।]
੩੨੦/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ਆਸਾਵਰੀ ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮਿ ਨ ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ॥” [ਜੁਮਲੇ ਪਿਛੋ]
੩੨੧/੧	“ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ਭਏ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥੨॥੭॥੧੬੩॥੨੩੨॥” [ਅਧੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਘਟ ਸਫਾ ਖਾਲੀ] [ਜੁਮਲੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ]
੩੨੧/੨	ਖਾਲੀ
੩੨੨/੧,੨	੩੨੩/੧,੨, ੩੨੪/੧ ਖਾਲੀ
੩੨੪/੨	ਨੂੰ ਪੱਤ੍ਰਾ-ਅੰਕ ੩੨੫ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਤੇ ਅੱਗੇ ਫਿਰ ੩੨੫ ਭੀ ਹੈ।
੩੩੨/੨	ਨੂੰ ਪੱਤ੍ਰਾ-ਅੰਕ ੩੩੩ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਭੀ ਅੰਕ ੩੩੩ ਹੈ।
੩੪੦/੨	ਨੂੰ ਪੱਤ੍ਰਾ-ਅੰਕ ੩੪੧ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਫਿਰ ੩੪੧ ਹੈ। [ਇਹ ਅੱਠ ਅੱਠ ਪੱਤਰੇ ਦੀ ਸੰਚੀ ਦੇ ਅੰਕ ਸਹੀ ਹੋਏ, ਜੋ ਅੱਗੇ ਭੀ ਅੱਠ ਅੱਠ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਬਾਦ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।]
੩੨੪/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਰੁ ੨ ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ਸਰਵਰਿ ਨਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਏ ॥” ੩੨੫/੧ “ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੇ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥੩॥ ਨਿਰੰਭਉ” ੩੨੫/੨ “ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਸੁਰਤਿ ਪਰਾਨਿ ॥ ਭਰਿ” ੩੨੬/੧ “ਜੋਬਨਿ ਬੂਝੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂੜਾ ॥” ੩੨੬/੨ “॥੩॥ ਗੁਰਿਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ਭਰਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥” ਸਮ ੩੨੭/੧ “ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਈ ॥੯॥੧੦॥” [੧/੩ ਹਿੱਸਾ ਸਫੇ ਦਾ ਖਾਲੀ।]
੩੨੭/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਰੁ ੩ ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆਂ ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ” ੩੨੮/੧ “ਹਰਮਾਂ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ” [੧੨ ਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅੰਤਲੀ ਤੁਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਤੁਕ ਛੁਟ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿਚ ਟੇਢੀ ਲਿਖੀ ਹੈ।]
੩੨੮/੨	“ਮਿਲੈ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ”
੩੨੯/੧	“ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥”
੩੨੯/੨	“ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥”
੩੩੦/੧	“ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ॥੮॥੨੨॥” [ਉਪਰ ੧੨ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਅਗੇ ਅਧਿਓਂ ਘਟ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]

੩੩੦/੨	ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੨ “ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿਮਰਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥੨੪॥”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੩੧/੧	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ਸਭ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ”	
੩੩੧/੨	“ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥”	
੩੩੨/੧	“ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸ ਆਖੀਐ ਹਮ ਨੀਚ ਸੈਲੇ ਅਤਿ”	
੩੩੨/੨	“ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥”	
੩੩੩/੧	“ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ”	
੩੩੩/੨	“ਦੁਆਰੁ ॥੩॥ ਸਚੀ ਬੁਝ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥”	
੩੩੪/੧	“ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੨੨॥੧੫॥੩੭॥”	
	[ਹੇਠ ਅਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ]	
੩੩੪/੨	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੨ ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੮॥੧॥੨॥”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੩੫/੧	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ ਘਰੁ ੪ ਛੰਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੩॥੧॥੩॥”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	[੧/੪ ਸਫਾ ਖਾਲੀ]	
੩੩੫/੨	ਖਾਲੀ	
੩੩੬/੧	ਖਾਲੀ	
		ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੩੬/੨	“ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ਲਿਖੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾ”	
੩੩੭/੧	“ਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿਆ ॥੩੫॥੧॥”	
		ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੩੭/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥”	
੩੩੮/੧	“ਰਾਰੈ ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੨॥ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ”	
	[੪ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅਗੇ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਸਫਾ ਸਾਰਾ ਖਾਲੀ ਹੈ]	
੩੩੮/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ॥”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੩੯/੧	“ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੩॥”	
੩੩੯/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੩੪੦/੧	“ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਉ ॥ ਜਨਮ	ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ”
੩੪੦/੨	“ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ	ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਣੀ ਮੋਹਿਆ”
੩੪੧/੧	“ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਭਵਾਹਿ ॥	ਸਚੀ ਤੋਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੨॥੭॥੫॥੨॥੭॥”
	[ਹੇਠ ੧/੪ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲੀ ਹੈ]	
੩੪੧/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਘਰੁ ੧	
	ਜੀਵਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ	
੩੪੨/੧	“ਧਿਆਇਆ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇਆ	ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ”
੩੪੨/੨	“ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥	ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਤਿਨ”
੩੪੩/੧	“ਤੇ ਉਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥	ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ”
੩੪੩/੨	“ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਜੀਉ ॥	ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ”
੩੪੪/੧	“ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪਿ	ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜਗਿ”
੩੪੪/੨	“ਸਭ ਤੂੰ ਹੈ ਕਰਤਾ ਸਭ ਤੋਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥	ਬਿਨਾਸੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥”
੩੪੫/੧	“ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥	ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ॥”
੩੪੫/੨	“ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ	ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ”
	[ਹੇਠ ੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ]	
੩੪੬/੧	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਘਰੁ ੫	
	ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ	
	ਧੁਰਿ ਮਸਤਕ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥੬॥੧੪॥੨੧॥੫॥੨॥੧੪॥੨੧॥”	
	[ਹੇਠ ੧/੫ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲੀ]	
੩੪੬/੨	“ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਘਰੁ ੧	
	ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ	
੩੪੭/੧	“ਪਾਈ ਰਾਮ ॥	ਵਡ ਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ”
	ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੪॥੨॥	
	[ਅਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ]	
੩੪੭/੨	ਖਾਲੀ	
੩੪੮/੧	ਇਹ ਸਫਾ ਹੇਠ-ਲਿਖੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ	
	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ”
	ਘਰੁ	
	[ਨੋਟ : ਘਰ ਦੇ ਅਗੇ ਦੇ ਅੰਕ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਮਿਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਫਾ ਸਾਰਾ ਖਾਲੀ ਹੈ]	
੩੪੮/੨	ਨੂੰ ਪੱਤ੍ਰ-ਅੰਕ ੩੪੯ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਫਿਰ ਪੱਤ੍ਰ-ਅੰਕ ੩੪੯ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਦਰਜ ਹੈ।	
੩੪੯/੨	ਨੂੰ ਪੱਤ੍ਰ-ਅੰਕ ੩੫੭ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਅਗਲੇ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਪੱਤ੍ਰ-ਅੰਕ ੩੫੭ ਦਰਜ ਹੈ	
	[ਇਥੇ ਭੀ ਅੱਠ ਅੱਠ ਪਤ੍ਰਿਆਂ ਦੀ ਸੰਚੀ ਦਾ ਅੰਕ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।]	
੩੪੮/੨	“ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਘਰੁ ੪	
	ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ	
	ਨਾਨਕ ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧॥੩॥”	
	[ਸਫੇ ਦਾ ੧/੩ ਹਿੱਸਾ ਖਾਲੀ।]	

੩੪੯/੧	ਖਾਲੀ	
੩੪੯/੨	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੬ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥੧॥੪॥”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੫੦/੧	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਭਰਮ ਅਧਿਰ”	
੩੫੦/੨	“ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥ ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ”	
੩੫੧/੧	“ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ”	
੩੫੧/੨	“ਪ੍ਰਭ ਬਿਧਾਤੇ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥੬॥੯” [੧/੪ ਹਿਸਾ ਖਾਲੀ।]	
੩੫੨/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੩੫੩/੧	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੭ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦਰਾਇਣੁ ॥ ਸੂਖਮੁ”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੫੩/੨	“ਦੂਖ ਭਏ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣਜੀਤਿ”	
੩੫੪/੧	“ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥ ਬਿਨਵੀਤਿ ਨਾਨਕ ਸੂਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੪॥੧੩॥” [੧/੩ ਹਿਸਾ ਸਫਾ ਹੇਠ ਖਾਲੀ।]	
੩੫੪/੨	੩੫੫/੧ ਖਾਲੀ	
੩੫੫/੨	“ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੮ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧॥੧੪॥” [ਹੇਠਾਂ ੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੫੬/੧,੨	ਤੋਂ ੩੫੬/੧ ਤਕ ਖਾਲੀ।	
੩੫੬/੨	ਇਹ ਪੰਨਾ ਹੇਠ-ਲਿਖੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾ ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ	ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ.....
	[ਨੋਟ : ‘ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ’ ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਖੰਡ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਿਆਹੀ ਵਿਚ ਬਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ‘ਵਾਰ’ ਵਿਚ ਭੀ ਸਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਹਲੇ ਪਿਛੋਂ ਬਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅੰਤਲੀ ਸਤਰ ਇਸ ਸਫੇ ੨] : “ਬਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ”	
੩੬੦/੧	“ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਮਹਾ ਬਲ ਸੂਰ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ”	
੩੬੦/੨	“ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਚਿ ਨਚਿ” [ਪੰਨੇ ਦੀ ਨੁਕਰ ਫਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੁਰੰਮਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਉਪਰ ਪਾਠ ਪੂਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।]	
੩੬੧/੧	“ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ਹਉਮੈ ਕਰਮ”	
੩੬੧/੨	“ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ” [ਤੁਕ “ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ” ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਹੈ। ਰਹਿ ਗਈ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ]	

੩੬੨/੧	“ਜਲਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ..... ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗੈ”
੩੬੨/੨	“ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ..... ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ”
੩੬੩/੧	“ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ..... ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥”
੩੬੩/੨	“ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ..... ਗੋਰੈ ਅਤੈ” [ਇਕ ਤੁਕ ਰਹਿ ਗਈ ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਦਿੱਤੀ “ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੇ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾ ਖਾਈ”]
੩੬੪/੧	“ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ..... ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ” [ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਇਹ ਸਲੋਕ ਹੈ “ਮ : ੧ ਸਭੇ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ..... ਤਿਨਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ”]
੩੬੪/੨	“ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮਾ ਮੇਲੁ..... ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ”
੩੬੫/੧	“ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ..... ਸੈ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥” [੧੨ ਲਿਖੀਆਂ। ਹਾਸੀਏ ਵਿਚ ਛੇਕੜ ਦੀ ਸਤਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ‘ਸੁਧੁ’ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]
੩੬੫/੨	ਤੋ ੩੭੦/੧ ਤਕ ਖਾਲੀ।
੩੭੦/੨	“ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ” ਅਰੰਭ ਹੋਦੀ ਹੈ ੧੯ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
੩੭੧/੧	“ਆਸਾ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ..... ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ”
੩੭੧/੨	“ਬੀਚਿ ਨਕਟ ਦੇ ਰਾਨੀ..... ਕਿਨਹੂੰ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ”
੩੭੨/੧	“ਸਕਤਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਸੁਨਤਿ..... ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤਾ ਹੈ”
੩੭੨/੨	“॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ..... ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥”
੩੭੩/੧	“ਹਰਿ ਜਨੁ ਉਤਮੁ ਭਗਤੁ ਸਦਾਵੈ..... ਕਊਆ ਕਹਾ”
੩੭੩/੨	“ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ..... ॥੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ” [ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹੜਤਾਲ ਲਾਕੇ ਉਪਰ ਅਰੰਭ ਹੋਦਾ ਹੈ। “ਤਨੁ ਰੈਨੀ..... ਸੁਰਿ ਨਰ”]
੩੭੩/੨	“ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ..... ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਵਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੈ”
੩੭੪/੧	“ਕਾਹੇ ਕਉ ਝਖ ਮਾਰੈ..... ਘੁੰਘਟੁ ਤੇਰੇ ਤਉ ਪਰਿ”
੩੭੪/੨	“ਸਾਚੈ..... ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ” [ਨੋਟ : ਇਸ ਸਫ਼ੇ ਤੇ “ਦੇਖਹੁ ਲੋਗਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਗਾਈ” ਸ਼ਬਦ ਲਿਖ ਕੇ ਕਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਫੇਰੀ। ਅਗਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅੰਕ ਪਿਛੋਂ ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਸਤ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੩੭੫/੧, ੨ ਤੋ	ਤੋ ੩੭੭/੧ ਤੱਕ ਖਾਲੀ ਸ੍ਰੀ
੩੭੭/੨	ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ “ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ..... ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ”
੩੭੮/੧	“ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ..... ਹਰਿ ਭੇਟ ਲਾ ॥੨॥੫॥” [ਇਸ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੩੭੮/੨	ਖਾਲੀ
੩੭੯/੧	ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ
੩੭੯/੨	“ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ..... ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ” “ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ..... ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬” [ਇਸ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਖਾਲੀ।]
੩੮੦/੧	“ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ..... ਮਤ ਰੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ” [“ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ” ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹਲਾ ੫ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਲ ੨੦ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਖਾਲੀ ਹੈ।]

੩੮੦/੨	ਆਸਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ “ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤ ਜਿੰਨ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ” [੧੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]	
੩੮੧/੧	ਖਾਲੀ	
੩੮੧/੨	“ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰ ੧ “ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਰਣਾਠੀਆ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥” [੧੭ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]	ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੮੨/੧	“ਰਾਗ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ “ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜੇਤੀ ਜੇਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥” ਘਰੁ ੧	
੩੮੨/੨	“ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ”	
੩੮੩/੧	“ਤਾ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥੭॥੯॥੨॥੭॥੯॥” [੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]	
੩੮੩/੨	ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੮੪/੧	“ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖ”	
੩੮੪/੨	“ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗ ਹੀਣ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ” [੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]	
੩੮੫/੧	ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧	
੩੮੫/੨	“ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਵਰਿਆ ॥੪॥੪॥” [੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]	
੩੮੬/੧	ਖਾਲੀ	
੩੮੬/੨	ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੮੬/੨	“ਕਿਰਿਆ ਚਾਰ ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਛੋਡਿਓ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿ”	
੩੮੭/੧,੨	“ਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥੧॥੧੭॥੮॥”	
੩੮੮/੧	ਖਾਲੀ	
੩੮੮/੨	ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ਘਰੁ ੨ “ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ਹੈਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥” [ਜੁਮਲਾ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ]	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੩੮੯/੧	“ਬਲਵੰਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ” [ਜੁਮਲੇ ਪਿਛੋਂ]	
੩੮੯/੨	“ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੨॥੧੮॥੨੬”	
੩੯੦/੧	ਖਾਲੀ	

੩੯੦/੨	ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ “ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟ ॥੫॥੪॥੩੦॥” [ਜੁਮਲੇ ਕਿਤੇ ਅਗੇ ਕਿਤੇ ਪਿਛੇ ।]
੩੯੧/੧,੨	ਖਾਲੀ
੩੯੨/੧	“ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥਾ ॥੪॥੩੨॥” [ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨੰ: ੩੨ ਹੋਰ ਹਥ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਮਲੂਮ ਦੋਦਾ ਹੈ । ੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ । ਬਾਕੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ।]
੩੯੨/੨	ਖਾਲੀ
੩੯੩/੧	ਖਾਲੀ
੩੯੩/੨	“ਗੁਜਰੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ “ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ” ੩੯੪/੧ “ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥” ੩੯੪/੨ “ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਭਗਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਨੰ ॥੮॥੧॥੫॥” [੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।] ੩੯੫/੧ “ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨ ਨਚਾਈ... ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥” [੪ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।] ੩੯੫/੨ “ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ..... ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥” [੧੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।] ੩੯੬/੧ ਉਤੇ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਕੀ ਖਾਲੀ ।] ੩੯੬/੨ “ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀਐ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥” [੧੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ] ੩੯੭/੧ ਖਾਲੀ ੩੯੭/੨ ਖਾਲੀ ੩੯੮/੧ “ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ । ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ ॥੮॥੧॥੨॥” [੧੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ] ੩੯੮/੨ ਖਾਲੀ ੩੯੯/੧ ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ [ਧੁਨਿ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਵਿਚ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ । ਮਹਲੇ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਨ ।] ੩੯੯/੨ “ਸਲੋਕੁ ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ਕਿਉ” “ਕਰਿ ਵਿਚੁਦੇ ਜਾਇ । ਸਕਈ ਨ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ” [ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ : “ਏਸਨੇ ਕੁਝੁ ਥੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆਂ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ॥” ਸਲੋਕ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤੁਕ ਹੈ ।] ੪੦੦/੧ “ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ” ੪੦੦/੨ “ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥ਦੂਜੈ” [ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ : “ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ.....ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ”] ੪੦੧/੧ “ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ” ੪੦੧/੨ “ਸੇ ਵਡਭਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨੁਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥

੪੦੨/੧	“ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵਈ ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿ”	੬੩
੪੦੨/੨	“ਰਣਉ ॥ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੁ ॥੨੨॥੧॥” [ਹਾਸੀਏ ਪਰ ‘ਸੁਧੁ’ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।] [੧੩ ਲਿਖੀਆਂ] [ਨੋਟ :- ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਦੇ ਮਹਲੇ ਪਿਛੋਂ ਲਿਖੇ ਹਨ।]	
੪੦੩/੧	“ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫..... ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆ”	੬੪
੪੦੩/੨	“ਮਨ ਮਹਿ ਸਦਾ ਮਿਤੁ ॥..... ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥” [ਇਕ ਤੁਕ ਹਾਸੀਏ ਪਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ : ਐਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :-ਤੁਕ ਚਉਥੀ ‘ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੇ ਜਾਣੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰਦਾ।’] (ਇਸ ਸਤਰ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੋਰ ਹੱਥ ਦੀ ਹੈ।) [ਫਿਰ ਛੇਕੜ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਸਲੋਕ ਦੀਆਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ :- ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ.....ਦੀਆਂ ਮਿਲਾਇ” ਤੁਕ। ਪਉੜੀ ੫ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਲੋਕ।]	
੪੦੪/੧	“ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਲਾਇ ਧਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ”	੬੫
੪੦੪/੨	“ਸਮੇਟਿਆ ॥..... ਮਹੀਅਲਿ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ”	
੪੦੫/੧	“ਅਰਾਧਿਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥..... ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਨਿ ਤੁਧੁ”	੬੬
੪੦੫/੨	“ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥..... ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਐ।”	
੪੦੬/੧	“ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥..... ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥੨॥” (ਹਾਸੀਏ ਪਰ ‘ਸੁਧੁ’ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਡੇ-ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ੨/੩ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ ਅਗੇ।)	੬੭
੪੦੬/੨	੪੦੭/੧ ਖਾਲੀ	
੪੦੭/੨	“ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਦੂਜਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥” [ਉਪਰ ੧੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅਗੇ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]	੬੮
੪੦੮/੧	ਖਾਲੀ	
੪੦੮/੨	“ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇਹਿ ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥” [੧੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	੬੯
੪੦੯/੧	ਖਾਲੀ	
੪੦੯/੨	“ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਦੂਧ ਤ ਬਛਰੈ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥੧॥” ਘਰੁ ੩ [੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	੭੦
੪੧੦/੧	ਖਾਲੀ	
੪੧੦/੨	“ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਵਾਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥੫॥੨॥” [ਦੂਜਾ ਸ਼ਬਦ ‘ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ’ ਵਾਲਾ ਜਿਲਦ ਬੰਝਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖਿਆ ਗਇਆ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਸਤਕੇ ਵਲ ਹਾਸੀਆ ਜਿਆਦਾ ਛਡਿਆ ਹੈ ਤੇ ਕਲਮ ਬੀਕ ਹੈ। ੧੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	੭੧
੪੧੧/੧	ਖਾਲੀ	
੪੧੧/੨	“ਗੁਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਪਦਾ ॥ ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖ..... ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਵ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥” [੧੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	੭੨
੪੧੨/੧	ਖਾਲੀ	
੪੧੨/੨	“ਰਾਗੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧	੭੩
੪੧੩/੧	ਖਾਲੀ	

੧੯ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵਲਾਗੇ ॥ ਪਾਛੈ ਛੁਕਟੀ ॥੨॥੩॥ਛਕਾ ੧”

੪੧੩/੨	“ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਮਾਈ ਗੁਰਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਪਾਇਆ ਭਰਮੁ ਅਧੇਰਾ”	੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੪੧੪/੧	“ਲਹੀ ॥੧॥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘ”	
੪੧੪/੨	“ਤੁ ਸੂਰੁ ਸੁਬੇਤਾ ਜੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥”	
੪੧੫/੧	“ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨੩॥ [ਅੰਤਲੇ ਸ਼ਬਦ “ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ” ਦੇ ਹਾਸੀਏ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਹੀ ਹੈ” ਇਸ ਦੀ ਤੁਕ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਹੇਠ ੩ ਪਾਲਾਂ ਖਾਲੀ।]	
੪੧੫/੨	“ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥੨੬॥ [ਨੋਟ :- ਇਸ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਸ਼ਬਦ ਹੈ “ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫। “ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ”। ਇਸ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੋਰ ਹੈ, ਸਿਆਹੀ ਹੋਰ ਹੈ, ਕਾਗਜ਼ ਉਹੋ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਸਫਾ ਹੋਰ ਹੱਥ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੈ।]	
੪੧੬/੧	ਖਾਲੀ	
੪੧੬/੨	“ਰਾਗੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੪॥੩੦॥”	
	ਘਰੁ ੩ [੩ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]	
੪੧੭/੧	ਖਾਲੀ	
੪੧੭/੨	“ਰਾਗੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ .. ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥੪॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ਘਰੁ ੪ ੫॥੩੧॥”	
	[ਅੱਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਥੋੜਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ ੩੧ ਅੰਕ ਜੁਮਲਾ ਹੈ।]	
੪੧੮/੧	ਖਾਲੀ	
੪੧੮/੨	“ਰਾਗੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਉਚਾ ਮੋਹਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹਜੇਉ ॥੨॥੨॥ ਘਰੁ ੫ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥੩੩॥	
	[ਅੱਗੇ ਫਿਰ ਅੱਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।]	
੪੧੯/੧	ਖਾਲੀ	
੪੧੯/੨	“ਰਾਗੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬॥ ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥ ... ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫॥੩੭॥”	
	[੧/੪ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ]	
੪੨੦/੧	ਖਾਲੀ	
੪੨੦/੨	“ਰਾਗੁ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ .. ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਉ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ੩੮॥੬॥੪੪॥”	
	[ਨੋਟ:- ਇਸ ਨੂੰ ਪੱਤ੍ਰਾ ਅੰਕ ੪੨੧ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਪੱਤ੍ਰਾ ਅੰਕ ੪੨੧ ਹੈ।] [੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੪੨੧/੧,੨, ੪੨੩/੧	੪੨੨/੧,੨ ਖਾਲੀ (ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ।) “ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫॥ ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥ ਭੁਇ ਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਘਰੁ ੨ ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥੧॥”	
	[੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]	
੪੨੩/੨	“ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਹਰਿ”	
੪੨੪/੧	“ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ ਤੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ”	
੪੨੪/੨	“ਜੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾ”	

੪੨੫/੧	“ਈਐ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧॥” [ਅੱਗੇ ਅਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੪੨੫/੨	“ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫”
੪੨੬/੧	“ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਘਟ ਸੋਹਨਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ”
੪੨੬/੨	“ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥” [ਚਉਥਾ ਹਿੱਸਾ ਸਫਾ ਅੱਗੇ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੪੨੭/੧,੨	੪੨੮/੧,੨ ਖਾਲੀ [੪੨੭/੨ ਤੇ ੪੨੮/੧ ਦੇ ਪਤਰੇ ਪਰ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਧ ਪਤਰਾ ਹੈ ਅਗੇ ਸਫਾ ੪੨੮ ਦੁਬਾਰਾ ਹੈ।]
੪੨੮/੧	“ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ”
੪੨੮/੨	“ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੬॥”
੪੨੯/੧	“ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਅਨਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੇ” [ਨੋਟ : ਇਸ ਪੰਨੇ ਦੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਬਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ ‘ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫’ “ਸੁਨਹ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ।” ਇਹ ਚਾਰੇ ਸਤਰਾਂ ਅਤੇ ੪੨੯/੨, ੪੩੦/੧ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕਲਮ ਬੜੀ ਮੋਟੀ ਤੇ ਲਿਖਾਈ ਖੁਲ੍ਹੀ ਖੁਲ੍ਹੀ ਹੈ।]
੪੨੯/੨	“ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਨੇੜੀ ਦੇਖ ਚਲਿ”
੪੩੦/੧	“ਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥
੪੩੦/੨	ਖਾਲੀ
੪੩੧/੧	“ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ” [ਤਿੰਨ ਸਤਰਾਂ ਛਡ ਕੇ ਮ: ੩ ਦਾ ਸਲੋਕ ‘ਸਿਫਤਿ ਖਜਾਨਾ..... ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ’ ਹੇਠ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਹੇਠ ਕੋਈ ਅੱਖਰ ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸਿਆਹੀ ਪਤਲੀ ਜੇਹੀ ਹੈ।]
੪੩੧/੨	“ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰ ਤਿਸਦੀ ਤਿਸਕੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ॥”
੪੩੨/੧	“ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥
੪੩੨/੨	“ਮ: ੩ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆ” [ਬਾਰੂਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਸਲੋਕ ਬਾਹਰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ : “ਕਾਯਾਂ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦ..... ਪੀ ਪੀ ਕਟਹ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥”]
੪੩੩/੧	“ਪੇ ਠਾਕਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ”
੪੩੩/੨	[ਨੋਟ : ਇਸ ਪੰਨੇ ਦੀਆਂ ਉਪਰਲੀਆਂ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ ਤੋਂ ਅਗੇ ਸਾਰੀ ਲਿਖਤ ਹੋਰ ਹਥ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਲੀ ਤੁਕ ਇਹ ਹੈ : “ਜਿਸੁ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੇ..... ਤੋਂ ਸਵੇ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤਕ..... ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੇ ॥ ਜੇ ਹਰਿ” ਤਕ।] [ਅਗੋਂ ਲਿਖਤ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਅਗਲੇ ਸਫੇ ਤੋਂ।]
੪੩੪/੧	“ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੇ ਹਰਿ”
੪੩੪/੨	“ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ” “ਹੁਕਮੁ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਦੇਵਣ ਹਾਰੁ ॥੨੧॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ॥” [ਇਸ ਵਾਰ ਵਿਚ ਵੀ ਮਹਲੇ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਕਿਤੇ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਉਪਰ ਹਨ।] [ਅਗੇ ਪੋਣਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]
੪੩੫/੧	ਖਾਲੀ
੪੩੫/੨	“ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਮਲੀ ਅਮਲ ਨ ਅੰਬੜੈ ਆਉ ਸਭਾਰੀ ਨੀਦੜੀ” [ਹੇਠੋਂ ਪਤਰੇ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਨਵੇਂ ਲਗੇ ਕਾਗਜ਼ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਗਰੋਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ।]

੪੩੬/੧	“ਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ । ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁ”
੪੩੬/੨	“ਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥”
੪੩੭/੧	“ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵ ਸਮਾਇ ॥੪॥੯॥” [ਹੇਠ ਏ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੪੩੭/੨	“ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੇਜ ਏਕ ਏਕੇ ਪ੍ਰਭ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸੁਨੇਹਾ ਤਿਸੁ”
੪੩੮/੧	“ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇਵਾ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥੬॥੧॥੩॥” [ਅਗੇ ਅਧੇ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]
੪੩੮/੨	“ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਤਿ ਊਚਾ ਤਾਕਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥”
੪੩੯/੧	“ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੪॥ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥੮॥” [੨੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੪੩੯/੨	“ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਲਗਿ ਪੈਰੇ ॥੫॥੧॥੯॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫” [ਅਗੇ ਸਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ । ੨੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੪੪੦/੧,੨	੪੪੧/੧ ਖਾਲੀ
੪੪੧/੨	“ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ॥੫॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭ”
੪੪੨/੧	“ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੮॥੨॥” [੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੪੪੨/੨	ਖਾਲੀ
੪੪੩/੧	“ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਕਾਇਆ ਭੂਤਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੁ”
੪੪੩/੨	“ਨ ਜਾਏ ॥ ਚਾਕੁਰ ਤ ਤੇਰਾ ॥ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥੮॥੨॥” [ਅਗੇ ਤੀਆ ਹਿਸਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]
੪੪੪/੧	“ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ॥ ਆਪਣੇ ਪਿਰਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਡ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ” [ਪਹਲੇ ਸਬਦ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਵਿਚ ਇਕ ਤੁਕ ਰਹੀ ਹੋਈ ਦੋਹਾਂ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬ੍ਰੀਕ ਕਰਕੇ ਲਿਖੀ ਹੈ :- “ਪਿਰਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ ॥”]
੪੪੪/੨	“ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਇਕ ਕਾਮਣਿ”
੪੪੫/੧	“ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਰਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮ”
੪੪੫/੨	“ਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸਨਾ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ”
੪੪੬/੧	“ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾ”
੪੪੬/੨	“ਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ”
੪੪੭/੧	“॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਬਿਨਸੇ ਹਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਹ”
੪੪੭/੨	“ਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥” [੧੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੪੪੮/੧	“ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ ॥ ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ”
੪੪੮/੨	“ਸੁਖ ਘਣੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥” [ਅਗੇ ਅੱਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]
੪੪੯/੧	“ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆਂ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰ”
੪੪੯/੨	“ਦੋ ਮਾਪਿਰੀ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ॥੨॥ ਆਨ ਪਹ”
੪੫੦/੧	“ਰ ਹਰਿ ਪਿਆਈਐ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੪॥੩॥” [ਆਧਿਓਂ ਵੱਧ ਅਗੇ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]

੪੫੦/੨	ਖਾਲੀ
੪੫੧/੧	ਖਾਲੀ
੪੫੧/੨	“ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਲਾਹਣੀਆ ॥ ਧੰਨ ਸਿਰੰਦਾ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ”
੪੫੨/੧	“ਤਾਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰ ॥ ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣ” [ਤੀਜੇ ਸਬਦ ਦੀ ੭ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਤੁਕ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਲਿਖੀ ਹੈ :- “ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆਂ ਰੂੜੇ ਹੋਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥”]
੪੫੨/੨	“ਹਾਰੇਵਾ ॥ ਧੰਧਾ ਰੋਵੈ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੫॥” [੧੮ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਪੰਨਾ ਖਾਲੀ।]
੪੫੩/੧	“ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਹਲਾ ਤੀਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮ: ੩” [ਪਹਲੇ ਸਬਦ ਦੇ ਪਹਲੇ ੧੦ ਅਖਰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਹਨ : “ਸੁਣਿਹੋ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ”]
੪੫੩/੨	“ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁਨੀਆ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ॥”
੪੫੪/੧	“ਦੁਖੇ ਦੁਖ ਕਮਾਇ ॥ ਤਿਨਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੪॥੪॥ [੮ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਪੰਨਾ ਖਾਲੀ।]
੪੫੪/੨	ਖਾਲੀ
੪੫੫/੧	ਖਾਲੀ
੪੫੫/੨	[ਵਡਹੰਸ ਦੀ ਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ ‘ਲਲਾ ਬਹਿਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨੀ’ ਉਸੇ ਕਲਮ ਤੇ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਹਲੇ ਬੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਕਿਤੇ ਵਿਚ ਤੇ ਕਿਤੇ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਥਾਂ ਸਿਰ ਹੀ ਹਨ।]
	“ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਲਲਾ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾਵਣੀ ਸਲੋਕ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ”
੪੫੬/੧	“ਬਿਖ ਰਾਸਿ ॥ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਲੇਈਐ ॥”
੪੫੬/੨	“ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ” [ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਇਕ ਤੁਕ ਲਿਖੀ ਹੈ :- “ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਧ ਨਾ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਤੁਕ ਦੂਜੀ ॥”]
੪੫੭/੧	“ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋ”
੪੫੭/੨	“ੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿਨਿ” [ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਉਪਰਲੀਆਂ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ : “ਮਹਲਾ ੧॥ ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੇ ॥੨॥”]
੪੫੮/੧	“ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ”
੪੫੮/੨	“ਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵ”
੪੫੯/੧	“ਡਿਆਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿ”
੪੫੯/੨	“ਆਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ”
੪੬੦/੧	“ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥
੪੬੦/੨	“ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥੧॥ [੪ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੪੬੧/੧	ਖਾਲੀ
੪੬੧/੨	[ਸੋਰਠਿ ਰਾਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸੰਚੀ ਦਾ ਪੱਤਾ-ਅੰਕ ੪੬੨ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਸਫੇ ਉੱਤੇ ਭੀ ਪੱਤਾ-ਅੰਕ ੪੬੨ ਹੈ। ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ ਸੋਰਠਿ ਰਾਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਪੱਤਾ-ਅੰਕ ੪੬੧ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।]
	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿ”

੪੬੨/੧	“ਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੂਚੇ”
੪੬੨/੨	“ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ਇਨਿ ਦੂਜੇ ਭਗਤਿ ਵਿ”
੪੬੩/੧	“ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਸੇ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖ”
੪੬੩/੨	“ਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੇਈ ॥੪੧॥੧੨॥”
	[ਅਧਾ ਸਫਾ ਅਗੇ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੪੬੪/੧	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ”
੪੬੪/੨	“ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫ”
੪੬੫/੧	“ਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸ”
੪੬੫/੨	“ਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥੧੩॥”
੪੬੬/੧	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾ”
੪੬੬/੨	“ਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੪੧॥੧੨॥”
	[ਅਗੇ ੪ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ:-]
੪੬੭/੧	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ”
੪੬੭/੨	“ਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ॥ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ”
੪੬੮/੧	“ਸਾਜੀਅਨਿ ਪਿਆਰੇ ਪਿਛੈ ॥ ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਹੀ”
	“ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੭॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੫॥੧੪॥”
	[੧/੫ ਹਿਸਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ ਅਗੇ]
੪੬੮/੨	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਂਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਕਛੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ”
	ਤਿਤੁਕੇ
੪੬੯/੧	“ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥”
੪੬੯/੨	“ਜਾਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫”
	[ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਸਬਦ ਨਹੀਂ, ਅਗਲਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੪੭੦/੧,੨	੪੭੧/੧,੨ ਖਾਲੀ
੪੭੨/੧	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ਏਕ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ”
੪੭੨/੨	“ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥੨੦”
੪੭੩/੧	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾ”
੪੭੩/੨	“ਵਉ ਰੰਗਿਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੭॥੨੮॥”
	[ਅਗੇ ੧/੪ ਹਿੱਸਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਅਖੀਰਲੇ ਸਬਦ ਦੇ ਸਿਰਨਾਵੇਂ ਨਾਲ ਬ੍ਰੀਕ ‘ਪੰਚਪਦਾ’ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]
੪੭੪/੧,੨	੪੭੫/੧ ਖਾਲੀ
੪੭੫/੨	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹ .. ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਤਿਨ”
੪੭੬/੧	“ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸ ਬਾਛੈ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿ”
੪੭੬/੨	“ਗਸਾਨੇ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮ ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ”
੪੭੭/੧	“ਪਛਾਣਿ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫”
੪੭੭/੨	“ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਸਭਿ ਤਿਸਕੇ ਕੀਏ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥”
	[੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅਗੇ ਸਾਰਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੪੭੮/੧,੨	੪੭੯/੧ ਖਾਲੀ
੪੭੯/੨	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਬੀਆ ॥੩॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੁ”
੪੮੦/੧	“ਸਹਾਈ ॥ ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਰੀ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ”
੪੮੦/੨	“ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੧੧॥੬੧॥”

੪੮੧/੧	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੪॥” ੧੪॥
੪੮੧/੨	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੫॥੬੬॥”
੪੮੨/੧	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਘਨ ਗਏ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥”
੪੮੨/੨	“ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਓਹ ਸਫਲ ਸਦਾ ਸੁ”
੪੮੩/੧	“ਖਦਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧॥” [ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਪਹਲੀਆਂ ੪ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਤੇ ਬਾਕੀ ਦੋ ਅਗੇ ਲਿਖਕੇ ਸਾਰਾ ਕਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਠ ਹੈ:- ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ਘਰਿ ਆਇਆ। ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ਛਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਿਨਸਿਆ ਦੂਖੁ ਸਥਾਇਆ ॥੧॥ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੋਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੇ ॥ ਦਾਸੁ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਵਖਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ੨॥੨੨॥” ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਸੋਰਠ ਵਾਲੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ (ਦੁਹਰਾ ਗਤਿ) ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦੇ ਹੇਠਲੇ ਅੱਧ ਪਰ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਥੋੜੇ ਪਾਠਾਂ ਤੋਂ ਭੇਦ ਨਾਲ ਉਪਰ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਛਡ ਕੇ ਇਸੇ ਸਫੇ ਪਰ ਆ ਚੁਕਾ ਹੈ।]
੪੮੩/੨	“ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਤੇਰੈ ਨਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੬॥੬੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫॥” [ਸ਼ਬਦ ੨੨, ੨੩, ੨੪ ਪੁਸ਼ਤੋ ਵਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਹਟਾ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰ ਅਗਲੇ ੩੦ ਤਕ ਸ਼ਬਦ ਠੀਕ ਸਿਰ ਥਾਂ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪੁਸ਼ਤੋ ਵਲ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛਡੀ।]
੨੮੪/੧	“ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ” [ਅਗੇ ਚਉਥਾ ਹਿੱਸਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੪੮੪/੨	ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ “ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਤਾ ਸੁਖ ਪਾਏ” ਚਉਤੁਕੀ
੪੮੫/੧	“ਭਾਈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਰਖੇ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥” ਦੁਤੁਕੀ
੪੮੫/੨	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲਾ ॥ ਤੂ” ਗੁਣ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥” [੧੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
੪੮੬/੧	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥ “ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ”
੪੮੬/੨	“॥੬॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੮॥੩॥” [੧੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
੪੮੭/੧	“ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ “ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ”
੪੮੭/੨	“ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੮॥੨॥” [੧੭ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
੪੮੮/੧,੨	ਖਾਲੀ
੪੮੯/੧	ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ “ਪਾਨੁ ਪੜਿਓ ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥” [੧੪ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
੪੮੯/੨	੪੯੦/੧ ਖਾਲੀ
੪੯੦/੨	“ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਵਾਰ ਮਹਲੇ ੪ ਕੀ ॥ ਸਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ॥ “ਸਲੋਕ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮ : ੧ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ਪਾਈਅਨੁ ਵਿਸਰਿਆ ਗੁਣ” [ਸੋਰਠਿ-ਵਾਰ ਵਿਚ ਮਹਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਸੇ ਕਲਮ ਦੇ ਹਨ, ਮਗਰੋਂ ਬਰੀਕ ਇਕ ਅੱਧ ਹੀ ਹੈ।]
੪੯੧/੧	“ਤਾਸੁ ॥ ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਹੁ ਕਿ”
੪੯੧/੨	“ਤੂ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾ” [ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਪਉੜੀ ੫ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤੁਕ “ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਦਾ” ਲਿਖੀ ਛੇਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦੀਆਂ ਛੇਕੜਲੀਆਂ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ “ਵਣਾ ॥ ਜਾਂ ਪਕੜੇ.....ਫਿਰਿ ਪਛਤਾਵਣਾ”]

੪੯੨/੧	“ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ” [ਪਉੜੀ ੯ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਦੀਆਂ ਪਹਲੀਆਂ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਹਨ “ਸਹਜੇ ਜਾਗੇ..... ਉਸਤਤਿ ਏਵੇ।]
੪੯੨/੨	“ਜੇ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆਂ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ” [੧੦ ਪਉੜੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਲੋਕ ਵਿਚੋਂ “ਸਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ” ਹਾਸ਼ੀਏ ਪੁਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]
੪੯੩/੧	“ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨਕੀ ਆਪਣਾ ਦਰਗਹ”
੪੯੩/੨	“ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ”
੪੯੪/੧	“ਸੇਵਦੇ ਜਿਨ ਪੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਧਨੁ ਧੰਨ ਸੁਹਾਵਾ ਸੇ ਸਰੀ”
੪੯੪/੨	“ਰੁ ਬਾਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ” [ਇਸ ਪੰਨੇ ਉਪਰ ੪੯੫ ਸੰਚੀ ਦਾ ਅੰਕ ਹੈ।]
੪੯੫/੧	“ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿ”
੪੯੫/੨	“ਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿ”
੪੯੬/੧	“ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰ ਸੇਈ ॥ ੨੯॥”
੪੯੬/੨	ਖਾਲੀ
੪੯੭/੧	ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਅਉਰਨ ਪਹਿ” । ਘਰੁ ੧ [ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ]
੪੯੭/੨	“ਜਾਨਾ ਚੁਕਾ ॥੩॥ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥੧੨॥ [ਇਸ ਸਫੇ ਪਰ ਅੱਠਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਾਦ “ਅਉਧੂ ਸੇ ਜੋਗੀ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਇਸ ਪਦ ਕਾ ਕਰੇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ” ਲਿਖ ਕੇ ਕਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਸਾਢੇ ਛੇ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਅਗੇ ੧੯ ਹੈ।]
੪੯੮/੧	“ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ .. ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩” ਘਰੁ ੨ [ਅਗੇ ਅੱਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੪੯੮/੨	“ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ . ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੭॥”
੪੯੯/੧	“ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ ॥ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੇਈ ॥੨॥੨” [ਵਿਚਕਾਰ ਜੇਹੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੯ ਪਾਲਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਪਰ ਵੀ ਖਾਲੀ ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਖਾਲੀ।]
੪੯੯/੨	ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ੧੯ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ “ਜੀਉ ਭਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ਰਹੈ ਲਿ” [੪ ਪਦ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤੁਕ “ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਲਾਗਿ ਰਹਾ” ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।]
੫੦੦/੧	“ਵਲਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਏ”
੫੦੦/੨	“ਕੇ ਜਾਣੈ ॥ ਕਾਜੀਸੇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥੯॥” [੨੨ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੦੧/੧	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੇ ਹੋ”
੫੦੧/੨	“ਇ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਧੇ ਵੇਖੈ ਅਧੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੮॥੭॥” [ਪੰਜਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰਹਾਉ ਦੀ ਤੁਕ “ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ.....ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ]
੫੦੨/੧	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥੧॥੯॥” [੧੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੫੦੨/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ “ਜੇ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥”

੫੦੩/੧	“ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾ” [ਇਸ ਪੰਨੇ ਉਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸ਼ਬਦ ਹੋਰ ਕਲਮ ਵਿਚ ਹੈ : ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ “ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ।”]
੫੦੩/੨	“ਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਸਾਹ”
੫੦੪/੧	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਭਵਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਾ ਪਾਇ”
੫੦੪/੨	“ਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ”
੫੦੫/੧	“ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇ”
੫੦੫/੨	“ਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੩॥੧੪”
੫੦੬/੧	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੧੮” [ਸਾਰੇ ੪ ਸ਼ਬਦ ਪੁਸ਼ਤੋ ਵਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਥਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।]
੫੦੬/੨	ਖਾਲੀ
੫੦੭/੧	[ਜੋ ਲਿਖਤ ਪੰਨਾ ਨੰ: ੫੦੩/੨ ਉਤੇ ਹੈ, ਉਹੀ ਇਥੇ ਹੈ।]
੫੦੭/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ “ਹਾਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੩॥੩੨੧ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫”
੫੦੭/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ “ਛੇਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩੨੪” [੨੨ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੦੮/੧	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪੨੮ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫” [ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।]
੫੦੮/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨੩੦॥” [੧੪ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੦੯/੧	ਖਾਲੀ
੫੦੯/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ “ਹਰਿ ਏਕ ਸਿਮਰਿ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧੩੧॥” [੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੧੦/੧	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ “ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ਮਾਨੈ ਜੇ ਜੇ ਹੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥”
੫੧੦/੨	“ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ॥੨॥੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫”
੫੧੧/੧	ਹੇਠ-ਲਿਖਿਆ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਕੇ ਕਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਫੇਰੀ : “ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ।” ਹਾਸ਼ੀਏ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਦੁਹਾਰਗਤ ਲਿਖਿਆ ਏਹੁ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਾ।” ਧਨਾਸਰੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਥਲੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਦੁਹਾਰਾਗਤਿ”
੫੧੧/੨	“ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭੇ ਮਾਂਗਉ ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ”
੫੧੧/੨	“ਬੋਕ ॥ ਮਾਨੁਖ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੧॥੫੨॥” [੧੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੧੨/੧	ਖਾਲੀ
੫੧੨/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪੜਤਾਲ ॥ “ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥੨੪੪॥” [੧੨ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੧੩/੧	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ॥ “ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹ ॥੪॥੪੫੮॥” [੧੬ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੧੩/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ “ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ... ਮਨਿ ਮੇਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ”
੫੧੪/੧	“ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ”
੫੧੪/੨	ਖਾਲੀ
੫੧੫/੧	ਖਾਲੀ

੫੧੫/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ॥ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ” ਨਾਵਣੁ
੫੧੬/੧	“ਭਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰੀ ॥੫॥੩॥”
੫੧੬/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ.. ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥” [੨੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੧੭/੧	“ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਅਮੋਲਈ ॥੪॥੧॥” [੨੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੧੭/੨	ਖਾਲੀ
੫੧੮/੧	“ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥” [੨੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੧੮/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ॥ ਗਹਰੀ ਕਰਕੈ ਨੀਵ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥” ੨॥੫॥” [ਅਗੇ ਪੰਜਵਾਂ ਛੇਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]
੫੧੯/੧	[ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਕੇ ੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੧੯/੨	“ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥” “ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਿੰਦਸ ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥” [੧੯ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਧੰਨੇ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਪੁਸਤਕੇ ਵਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਥਾਂ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਹੈ ।]
੫੨੦/੧	“ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੈ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਬਸਿਓ ਤਿਨ”
੫੨੦/੨	“ਮਾਤ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂਝਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ”
੫੨੧/੧	“ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥”
੫੨੧/੨	ਖਾਲੀ
੫੨੨/੧	“ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੇ ਕਹੀਅਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈਹੈ ਫੇਰਾ ॥੨॥੩॥੪॥” [੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੨੨/੨	“ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ”
੫੨੩/੧	“ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥੨॥੯॥੧੩॥” [੧੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੨੩/੨	“ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਗੁਰਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥” [੨੦ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੨੪/੧	ਖਾਲੀ
੫੨੪/੨	ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤੁ ॥ “ਸਲੋਕ ॥ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਉਦਮ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁਨ”
੫੨੫/੧	“ਗਾਵਹੀ ॥ ਭਰਮਹਿ ਜੋਨਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨ ਖਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥” [੧੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੨੫/੨	“ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਪੂਰਨ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ” [ਇਸ ਵਾਰ ਵਿਚ ਸਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ।]
੫੨੬/੧	“ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ”
੫੨੬/੨	“ਲਗੜਾ ਸੇ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਹੁ ਨਠੜੇ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ”
੫੨੭/੧	“ਪੇਖੀਦਿਆ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥” [ਹੇਠ ੩ ਪਾਲਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੫੨੭/੨	“ਜੈਤਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧॥” [੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੨੮/੧	“ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥”

	[੧੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਜਿਥੇ “ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ” ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਮੁਕਿਆ ਹੈ। ਅਗੇ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਖਕੇ ਅਗੇ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਫਿਰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਹਰਾਕੇ ੫੨੮/੨ ਪੁਰ ਹੈ।]
੫੨੮/੨	“ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ . ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੨” [੯ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੨੯/੧	“ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹਦਿਸ ਧਾਇਓ ॥ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਖੀਰਾ ॥੪॥੩੫॥” [੨੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੨੯/੨	ਖਾਲੀ
੫੩੦/੧	“ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚ”
੫੩੦/੨	“ਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੦॥ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥੧॥੫॥” [ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਦੋਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜੁਮਲਾ ੧੪ ਤੇ ੧੫ ਨਵੇਂ ਸਿਰਲੇਖ ਮਗਰੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ੨੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੩੧/੧	“ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਹਾਹਾ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭” [੧੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੩੧/੨	“ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰੂੜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲੋੜੈ ॥ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥” [੧੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੩੨/੧	“ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਐਸੇ ਗੁਨੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸ”
੫੩੨/੨	“ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ “ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਧਾਰੈ” ਦੇ ਅੰਤ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿਚ ਪਦ “ਸੁਧੁ” ਸਿੱਧਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। “ਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫” [ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੩੩/੧	“ਟੋਡੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰ ॥ ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋ ॥” [ਵਿਚਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੩੩/੨	“ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੨॥੬॥”
੫੩੪/੧	“ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥੧ ਬੈਰਾੜੀ ਮਹਲਾ ੫” [ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੩੪/੨	“ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤ ਪੇਸਿ ਤੇ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ” ਮ
੫੩੫/੧	“ਧਾਵੈ ॥ ਲਬ ਲੋਭ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥” [੭ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ]
੫੩੫/੨	“ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁਨੀਆ ਇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥੫॥” [੫ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ]
੫੩੬/੧	ਖਾਲੀ
੫੩੬/੨	“ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥੨॥”
੫੩੭/੧,੨	ਖਾਲੀ
੫੩੮/੧,੨	ਖਾਲੀ
੫੩੯/੧	ਖਾਲੀ
੫੩੯/੨	“ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬੰਦ ਕੇਤਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੨॥੩” [੧/੩ ਸਫਾ ਹੇਠ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੫੪੦/੧,੨	ਖਾਲੀ

੫੪੧/੧	[ਇਸ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਸਜਾ ਕੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤਤਕਰੇ ਵਿਚ “ਨੀਸਾਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਉ ਕੇ ਦਸਖਤ ਮਹਲਾ ੬” ਦਾ ਪਤ੍ਰਾ-ਅੰਕ ੫੪੦ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹਾਸੀਏ ਲਾਕੇ ਮੁੜ ਜਿਲਦ ਬੰਨ੍ਹਣ ਵੇਲੇ ਉਲਟਾ ਲਗ ਗਇਆ ਹੈ।]
੫੪੧/੨	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਗੰਠੜੀਐ ਮੇਲੈਗਾ ਸੋਈ ॥੨॥”
੫੪੨/੧	“ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ” [ਮਹਲੇ ੧ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਸਤਰ ਬਾਹਰ ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਹੈ “ਮਤ੍ਰ ਕੇ ਜਾਣੈ ਜਾਇ ਅਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥”]
੫੪੨/੨	“ਲਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥” [੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੪੩/੧	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਮੇਲਹੁ ਸੰਭੁ ॥ ਮਿਲਿ”
੫੪੩/੨	“ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿ ਆਇ ॥੨॥”
੫੪੪/੧	“ਨਾਮ ਦੇਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਧਿਆਨੁ”
੫੪੪/੨	“॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਤਿਨਕੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਗਏ॥”
੫੪੫/੧	“॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਰਨਾਗਤਿ ਪਇਆ ਅਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥” [੧੬ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੪੫/੨	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ... ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇਆ ॥”
੫੪੬/੧	“ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੬॥” [੨੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੪੬/੨	ਖਾਲੀ
੫੪੭/੧,੨	ਖਾਲੀ
੫੪੮/੧	“ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਸੇਵਾ ਬੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਸੋਹਾਗ ਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫”
੫੪੮/੨	“ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾ ਰੇ ॥੩॥੯॥੧੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫” ਕਸ
੫੪੯/੧	“ਕਵਨ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਾਕੇ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ” ॥੨੪॥
੫੪੯/੨	“ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫” ॥੨੭॥
੫੫੦/੧	“ਅਨਿਕ ਬੀਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ॥ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੭॥ਸੂਹੀ” [ਜੁਮਲੇ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਨ।]
੫੫੦/੨	[ਇਸ ਪੰਨੇ ਤੇ ਸ਼ਬਦ “ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਪਿ ਭਏ ਦਇਆਲ” ਲਿਖ ਕੇ ਕਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਫੇਰੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਸੀਏ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਦੁਰਾਗਤ ਲਿਖਿਆ”। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਗਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨੰਬਰ ਕੱਟ ਕੇ ਦਰੁਸਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਰਾਗਤ ਸ਼ਬਦ ੫੫੦/੧ ਤੇ ਨੰ: ੫੧ ਪਹਲੇ ਆ ਚੁਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਲੀ ਤੁਕ ਹੈ “ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ”
੫੫੧/੧	“ਮਹਲਾ ੫॥੩੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੨॥੩੩॥੩੯॥” [ਇਸ ਪੰਨੇ ਤੇ “ਦਰਸ਼ਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ” ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਿਖਤ ਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਪੰਚਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ ਆਪਣਾ, ਅੱਖਰ ਮਾਤ੍ਰਾ ਪਹਲੇ ਨੀਸਾਣ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।]
੫੫੧/੨	“ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੫॥੩੪॥੪੦॥” [੯ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੫੫੨/੧	ਖਾਲੀ ੫੫੨/੧ ਖਾਲੀ
੫੫੨/੨	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧ ਸਗਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥੩॥੪੩॥”
੫੫੩/੧	ਖਾਲੀ ੫੫੩/੨ ਖਾਲੀ

੫੫੪/੧	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ਮੋਹਨ ਲਾਲਨਾ ॥ ਅਬ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੪੬॥
	[੧੬ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
੫੫੪/੨ ੫੫੫/੧	ਖਾਲੀ “ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀਆ ਚਰਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥੪੭॥
	[੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
੫੫੫/੨ ੫੫੬/੧ ੫੫੬/੨	ਖਾਲੀ “ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ਸੰਤ ਸੰਗਿ” “ਉਧਰੈ ਜਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੫॥
	[ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ਪਿਛੋਂ ਮਹਲਾ ੫ ਲਿਖ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ]
੫੫੭/੧	“ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫॥੫੮॥”
	[ਅਗੇ ੧/੪ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ]
੫੫੭/੨ ੫੫੮/੧,੨ ੫੫੯/੧	ਖਾਲੀ ਖਾਲੀ “ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ॥ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰ ਜੀਉ॥੮॥੧॥੨॥”
੫੫੯/੨ ੫੬੦/੧ ੫੬੦/੨ ੫੬੧/੧	“ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ” “ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰੁ ਤੇ” “ਪਾਏ ॥੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੮॥੨॥
	ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ਜੇ ਮਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੀ ਆਰੈ ਧਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆ”
੫੬੧/੨ ੫੬੨/੧	“ਪੁ ਗਵਾਇ ॥੨੨॥ ਖਿਚੋਤਾਣਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥੯॥” ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ
	ਘਰੁ ੨ ॥੩੨॥੧॥”
੫੬੨/੨	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਲਾਇਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਘਰੁ ੧੦ ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥”
	[ਹੇਠ ੫ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ]
੫੬੩/੧	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਸੰਗਾ ਨਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥”
	[੧੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥੨॥”
੫੬੩/੨	[੧੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੯ ॥ ਜਿਨ ਡਿਠਿਆ ਮਨ ਰਹਸੀਐ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਓ ॥੮॥੧॥੩॥”
੫੬੪/੧	[੨੦ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
੫੬੪/੨ ੫੬੫/੧ ੫੬੫/੨	ਖਾਲੀ “ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥੮॥੨॥੫॥” ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ ੫੬੬/੧,੨ ਖਾਲੀ

੫੬੭/੧	“ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀ ॥ ਮੰਝ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥”
੫੬੭/੨	ਖਾਲੀ
੫੬੮/੧	“ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ਪੇਈਅੜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥”
	[੨੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੬੮/੨	“ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ਤਿਸਕੀ”
੫੬੯/੧	“ਨਾਰਿ ਸਥਾਈ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ਸਾਚ ਕੀ”
੫੬੯/੨	“ਮਤਿ ਕਿਉ ਟਲੈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੬॥੨॥੫॥”
੫੭੦/੧	“ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ”
੫੭੦/੨	“ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੀ”
੫੭੧/੧	“ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥”
੫੭੧/੨	“ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ”
੫੭੨/੧	“ਰਾਤੜੀਏ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੬॥੭॥੫॥੭॥੧੨॥”
	[ਹੇਠ ੫ ਸਤਰਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੫੭੨/੨	“ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ”
੫੭੩/੧	“ਮੂਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ”
੫੭੩/੨	“ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਸੁਖਿ ਬੁਧਿ”
੫੭੪/੧	“ਵਿਸਰਿ ਗਈ ਮਨ ਆਸਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥੪॥੨॥੬॥੫॥੭॥੬॥੧੮॥”
	[ਅੱਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]
੫੭੪/੨	“ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ਤੂ ਕਾਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਉਪਜਿਆ ਤਤ ਗਿਆਨੁ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ”
੫੭੫/੧	“ਇਕੁ ਹਰਿ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਏ ॥੪॥੨॥”
	[੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੭੫/੨	ਖਾਲੀ
੫੭੬/੧	ਖਾਲੀ
੫੭੬/੨	“ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ ਸਦੁ ਭਜੁ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥੪॥੧॥੩॥”
	[੧੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੭੭/੧,੨	ਖਾਲੀ
੫੭੮/੧	ਖਾਲੀ
੫੭੮/੨	“ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੇ ਬੈਰਾਗਰੇ ਮੈ ਜੇਹੀ .. ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥”
੫੭੯/੧	“ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ”
੫੭੯/੨	“ਕੀਨੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥ ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮ”
੫੮੦/੧	“ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਕੀਮਤਿ”
੫੮੦/੨	“ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀਜੈ ॥੪॥੧੦॥”
	[੨੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੮੧/੧,੨	ਖਾਲੀ
੫੮੨/੧	“ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਵਡਭਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੧॥”
	[੨੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੫੮੨/੨	ਖਾਲੀ

੫੮੩/੧	ਖਾਲੀ	ਮ : ੩
੫੮੩/੨	“ਵਾਰ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੂਹੇ ਵੇਸਿ ਦੇਹਾਗਣੀ ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ”	
	[ਮਹਲੇ ਬ੍ਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਕਿਤੇ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਉਪਰ ਮਗਰੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ।]	
੫੮੪/੧	“ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੋਖਿਆ ॥”	
੫੮੪/੨	“ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਭਾਉ ਭਾਉ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਸੇ ਸਚੁ”	
੫੮੫/੧	“ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੯॥ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੇ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥”	
	[ਉਪਰੋਂ ਪੰਜ ਸਤਰਾਂ ਛੱਡਕੇ ਤਿੰਨ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਲਗੀ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ :- ਮਹਲਾ ੧ ॥ “ਉਜਲ ਮੇਤੀ..... ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੀਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਤਕ ॥”]	
੫੮੫/੨	“ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ਅਨਹਦੁ ਸਬਦੁ”	
	[ਹੇਠੋਂ ਪੰਜ ਸਤਰਾਂ ਛੱਡਕੇ ਉਪਰ ਪੰਜ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ :- ਮ: ੧ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਇ..... ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ” ਤਕ ।]	
੫੮੬/੧	“ਵਜਾਇ ਜੋਤਿ ਧਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ”	
੫੮੬/੨	“ਲਗਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਤ ਜਪਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨੦॥”	
	[ਅਗੇ ਤੀਆ ਹਿੱਸਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ । ੧੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੫੮੭/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੫੮੮/੧	“ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਤਥਾ ਸਭਨਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਦੇ ॥ ਅਵਤਰਿ ਆਇ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥”	
	[ਬਾਹਰ ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਹਨ : ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥]	
੫੮੮/੨	“ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥੪॥੫॥”	
	[੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਹੇਠ ੨/੩ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]	
੫੮੯/੧	ਖਾਲੀ	
੫੮੯/੨	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਉ ਕੀ..... ॥ ਸਹ ਕੀ ਸਾਰੁ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾਨੈ ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੪॥੩॥”	
	[੨੦ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੫੯੦/੧	ਖਾਲੀ	
੫੯੦/੨	“ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੀ ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਲੁਹਿ ਲੁਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥੩॥੨”	
	[੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਅੱਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]	
੫੯੧/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੫੯੨/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੫੯੩/੧	ਖਾਲੀ	
੫੯੩/੨	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧	੧੯ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ..... ਹਰਿਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੪॥”
੫੯੪/੧	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿਬੇੜਾ ਨਰ”	
੫੯੪/੨	“ਮਨੁਖਾ ਨੋ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥੬॥੪॥੬॥੧੦॥”	
	[ਹੇਠ ਤਰੈ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]	
੫੯੫/੧	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩॥	੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੫੯੫/੨	ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ.....	ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ”
	“ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮ ਬੇਹਿਥ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗਿ ਤਿਸੁ ਪਰਿਗ ਲਾਵਨੇ ॥੨॥੧॥੭॥੪॥੬॥੭॥੧੭॥”	
	[ਹੇਠ ੬ ਸਤਰਾਂ ਖਾਲੀ ।]	

੫੯੬/੧	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥੪॥੩॥”
੫੯੬/੨	ਖਾਲੀ
੫੯੭/੧	ਖਾਲੀ
੫੯੭/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥੫॥”
	[ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ]
੫੯੮/੧,੨	ਖਾਲੀ
੫੯੯/੧	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੇ ਪਾਸਾਰਾ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹੁ”
੫੯੯/੨	“ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰੀ”
	[ਜੁਮਲੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ]
੬੦੦/੧	“ਜਾਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੪॥੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥੧੮॥”
	[੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੬੦੦/੨ } ੬੦੧/੧ }	[ਪਤਰਾ ਨਵਾਂ ਤੇ ਖਾਲੀ ਹੈ ਉਪਰ ਹਾਸ਼ੀਆ ਵੀ ਨਹੀਂ।]
੬੦੧/੨	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਕਵਨ ਸੰਜੋਗੁ ਮਿਲਉ ੨॥੯॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥”
	[ਇਸ ਪੰਨੇ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ੪ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਲਮ ਦੇ ਹਨ।]
੬੦੨/੧	“ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੩॥੧੨॥੩੦॥”
	[੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੬੦੨/੨	ਖਾਲੀ
੬੦੩/੧,੨	ਖਾਲੀ
੬੦੪/੧	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰਿ ਤੇਰੀਆ ਇਕ”
	[ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ਕਿਤੇ ਅਗੇ ਤੇ ਕਿਤੇ ਉਪਰ ਹਨ।]
੬੦੪/੨	“ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਅਬ ਮੁਕਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥”
	[ਜੁਮਲੇ ਪਿਛੇ ਹਨ।]
੬੦੫/੧	“ਹਰਿ ਚੀਤ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਨੀਚੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਿਨਉ”
	[ਜੁਮਲੇ ਤਿਵੇਂ।]
੬੦੫/੨	“ਬੁਲਾਵਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥”
	[ਜੁਮਲੇ ਉਸੇ ਤਰਾਂ।]
੬੦੬/੧	“ਉਚੇ ਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ਤਾਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥”
	[ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ਤਿਵੇਂ।]
੬੦੬/੨	“ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ੪॥੨੮॥੫੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫”
੬੦੭/੧	“ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ”
	[ਜੁਮਲੇ ਤਿਵੇਂ।]
੬੦੭/੨	“ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ੨੮॥੫੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥੬੪॥”
	[੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ ਪਿਛੋਂ। ਸਿਰਲੇਖ ਮਗਰੋਂ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।]
੬੦੮/੧,੨	ਖਾਲੀ
੬੦੯/੧	ਖਾਲੀ
੬੦੯/੨	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੫ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭ ਤਿਆਗਿਆ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥”
੬੧੦/੧	“ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥”
	[ਜੁਮਲੇ ਤਿਵੇਂ]

੬੧੦/੨	“ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥੮੦॥” [੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ‘ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫’ ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ।]
੬੧੧/੧,੨	ਖਾਲੀ
੬੧੨/੧	ਖਾਲੀ
੬੧੨/੨	“ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੬॥ ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ ਸ੍ਰਵਨੀ ਨਾਮੁ ਮਹਾਰਸੁ ਦੀਨੋ ॥੧॥” ਦੁਪਦੇ [ਜੁਮਲੇ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ।]
੬੧੩/੧	“ਦਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੬॥੮੬॥” [੧ ਸਤਰ ਲਿਖੀ ।]
੬੧੩/੨	ਖਾਲੀ
੬੧੪/੧	ਖਾਲੀ
੬੧੪/੨	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ” ਦੁਪਦੇ [ਜੁਮਲੇ ਤਿਵੇਂ ।]
੬੧੫/੧	“ਦੂਖ ਜਮ ਜਨੀਐ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਇਆਨਪ”
੬੧੫/੨	“ਤੇ ਸਭ ਭਈ ਸਿਆਨਪ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰੈ ਸੰਤ” [ਜੁਮਲੇ ਤਿਵੇਂ ।]
੬੧੬/੧	“ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੇ ਰਵਾਲ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ” ੧੦੭
੬੧੬/੨	“॥੨॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥”
੬੧੭/੧	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਬਨੀ [ਇਹ ਸਾਰਾ ਸ਼ਬਦ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।] ਨਾਨਕ ਨਹੀਂ ਡਰਾਣ ॥੨॥੩੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥੧੧੬॥” [੧੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਸਿਰਲੇਖ ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ।]
੬੧੭/੨	ਖਾਲੀ
੬੧੮/੧	ਖਾਲੀ
੬੧੮/੨	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੮ ॥ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰਹੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਤਿ”
੬੧੯/੧	“ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸ ਦਿਸੇ ॥੨॥੯॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥੧੨੫॥” [੧੪ ਲਿਖੀਆਂ । ਸਿਰਲੇਖ ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ।]
੬੧੯/੨	ਖਾਲੀ
੬੨੦/੧	ਖਾਲੀ
੬੨੦/੨	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੯॥ ਆਪਹਿ ਮੇਲ ਲਏ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥੨॥੨॥੧੨੭॥” [੯ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੨੧/੧	ਖਾਲੀ
੬੨੧/੨	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ਪੜਤਾਲ ॥ ਮੋਹਨ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੋ ॥੨॥੨॥ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥੧੨੯॥” [੧੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਸਿਰਲੇਖ ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ।]
੬੨੨/੧,੨	ਖਾਲੀ
੬੨੩/੧,੨	ਖਾਲੀ
੬੨੪/੧	ਖਾਲੀ
੬੨੪/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਸੇਈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੇ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥”

੬੨੫/੧	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰ ੧੦ ॥ ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪਰਵਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥”
	[੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੨੫/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥” ਘਰੁ ੧੧
੬੨੬/੧	“ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਦਇਆ ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥”
੬੨੬/੨	“॥੪॥ਆਸਣ ਸਿਧ ਸਿਖਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੫॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪”
੬੨੭/੧	“ਮੈਂ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਗਮ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਲਈਆ ॥੮॥੬॥੯॥੨॥੧॥੬॥੯॥” [੧੯ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੨੭/੨	ਖਾਲੀ
੬੨੮/੧,੨	ਖਾਲੀ
੬੨੯/੧	“ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ” ਘਰੁ ੧੨
੬੨੯/੨	“ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥੨॥” [੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
੬੩੦/੧,੨	ਖਾਲੀ
੬੩੧/੧	ਖਾਲੀ
੬੩੧/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਥਿਤੀ ਘਰੁ ੧੦ ਜਤਿ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥.. ਏਕਾਦਸੀ ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ।”
੬੩੨/੧	“ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ਹਮ ਤਾਕੇ ਦਾਸਾ ॥੨੦॥੧॥” [੨੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]
੬੩੨/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਵਾਰ ਸਤ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਆਦਿਤ ਵਾਰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਪਰਪੰਚੁ ਚੁਕੈ”
੬੩੩/੧	“ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥੨॥” [ਹੇਠ ੪ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ]
੬੩੩/੨	ਖਾਲੀ
੬੩੪/੧	ਖਾਲੀ
੬੩੪/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਦਖਣੀ ॥ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ”
੬੩੫/੧	“ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੪॥” [ਹੇਠ ੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ]
੬੩੫/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ਆਤ”
੬੩੬/੧	“ਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣ ਹਾਰਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥੪॥੨॥” [੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਅਗੇ ਸਾਰਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ]
੬੩੬/੨	ਖਾਲੀ
੬੩੭/੧	ਖਾਲੀ
੬੩੭/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੭॥੩॥” [੨੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੩੮/੧	ਖਾਲੀ
੬੩੮/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਮੰਗਲ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮੀਕੇ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੫॥”
੬੩੯/੧,੨ ਤੋਂ	੬੪੩/੧,੨ ਤੀਕ ਖਾਲੀ
੬੪੪/੧ ਤੋਂ	੬੪੪/੨ ਤੀਕ ਖਾਲੀ ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਪੱਤੇ ਖਾਲੀ
੬੪੫/੧,੨ ਤੋਂ	੬੪੬/੧ ਤੀਕ ਖਾਲੀ

੬੪੬/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੪ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ” [ਇਸ ਵਾਰ ਵਿਚ ਮਹਲੇ ਬੀਕ ਕਿਤੇ ਉੱਤੇ ਕਿਤੇ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਪਹਲੇ ਲਿਖੇ ਹਨ ।]
੬੪੭/੧	“ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੁਖੁ” [‘ਮ: ੩ ॥ ਆਸਾ ਸਨਸਾ... ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ’ ਤਕ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ।]
੬੪੭/੨	“ਦਾਤਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ”
੬੪੮/੧	“ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪੁਰ”
੬੪੮/੨	“ਖੁ ਸੁਜਾਨ ॥ ਪਉਚੀ ਭਿਤਿ ਸੁ ਸਭਨਾ ਭਾਵੈ ॥੧੩॥੧॥
੬੪੯/੧,੨	ਖਾਲੀ (੬੪੯/੨ ਤੇ ੬੫੦/੧ ਵਾਲੇ ਪੰਨੇ ਪਰ ਹਾਸ਼ੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ।)
੬੫੦/੧	ਖਾਲੀ (ਬਿਨਾ ਹਾਸ਼ੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਦੇ ।)
੬੫੦/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਐਸੇ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ” [ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਹਨ :- ਮੈਂ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੩॥]
੬੫੧/੧	“ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਓਲੈ ਦੇਵ ॥੨॥੧੨॥” [ਪੋਣੇ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ :- ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ਼.....ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥]
੬੫੧/੨	ਖਾਲੀ
੬੫੨/੧	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਮੇਕਉ ਗੁਰਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ” [੪ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅਗੇ ਖਾਲੀ ।]
੬੫੨/੨	“ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ ॥ ਦਾਰਦਿ ਦੇਖਿ ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਓਇ ॥੩॥੨॥” [੧੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੫੩/੧	“ਬਾਣੀ ਸਧਨੇ ਕੀ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੰਨਿਆ ਸਧਨਾ ਜਨ ਤੇਰਾ ॥੪॥੧॥” [੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]
੬੫੩/੨	ਖਾਲੀ
੬੫੪/੧	ਖਾਲੀ
੬੫੪/੨	“ਰਾਗ ਗੋਡ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਉਪਰਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ”
੬੫੫/੧	“ਤਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰਿ ॥੪॥੬॥ਛਕਾ ੧॥”
੬੫੫/੨	“ਰਾਗੁ ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਲੇ ॥੪॥੨॥ ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫॥” [੧੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਅਗੇ ਸਫਾ ਅੱਧਾ ਖਾਲੀ ।]
੬੫੬/੧	ਖਾਲੀ
੬੫੬/੨	“ਰਾਗੁ ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਬ ਭੋਟੇ”
੬੫੭/੧	“ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ”
੬੫੭/੨	“ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰ ਉਤਾਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੨॥੧੪॥”
੬੫੮/੧	“ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫ । ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਖ ਅਨਦੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ”
੬੫੮/੨	“ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੨੧॥” [ਇਸ ਪੰਨੇ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚ “ਅਚਰਜ ਕਥਾ ਅਨੂਪ” ਸ਼ਬਦ ਹੋਰ ਕਲਮ ਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਲਿਖਾਰੀ ਉਹੋ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲਾ ਸ਼ਬਦ ਜੇ ਪੰਨਾ ੬੫੯/੧ ਤੇ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਹੋਰ ਲਿਖਾਰੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ।]
੬੫੯/੧	“ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਪਾਵੈ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨੨॥੨੮॥ ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫” [੧੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਹੋਰ ਲਿਖਾਰੀ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ।]
੬੫੯/੨	ਖਾਲੀ

੬੬੦/੧	“ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥.... ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੮॥੧॥੨੬॥” [੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੬੦/੨	ਖਾਲੀ
੬੬੧/੧	ਖਾਲੀ
੬੬੧/੨	“ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਕਿਛੁ..... ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ਰੇ ॥੩॥੩॥ ਘਰੁ ੧ [੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਅਗੇ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]
੬੬੨/੧	“ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਭੁਜਾ ਬਾਧਿ ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਡੋਲੇ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥”
੬੬੨/੨	“ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੮॥
੬੬੩/੧	ਖਾਲੀ
੬੬੩/੨	“ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗਨੇ ਬਿਨ ਬਾਪੁਰੇ ਨਾਮਾ ॥੫॥੪॥” [੧੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਹੜਤਾਲ ਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ‘ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ’ ਤੋਂ ‘ਅਲਖ ਲਖਾਇਆ’ ਤੱਕ ਤ੍ਰੈ ਸਤਰਾਂ ।]
੬੬੪/੧	“ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਭਰਮਾਂ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੩॥” [੨੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰ ਹਨ “ਅਜੁ ਨਾਮੇ ਬੀਨੁਲ ਦੇਖਿਆ.....ਲੈ ਕਰਿ ਠੇਗਾ” ਤਕ ।]
੬੬੪/੨	“ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥੪॥੨॥” [੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੬੫/੧	ਖਾਲੀ
੬੬੫/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾ ਕਿਰਤਾ ... ਰਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ”
੬੬੬/੧	“ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥”
੬੬੬/੨	“ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਉਤਭੁਜ ਚ” [ਅੱਠਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅੰਕ ੩ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਾਠ ਹੈ :- “ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾ ਕੇ ਆਵੈ ਨਾ ਕੇ ਜਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ਤੀਜੀ ॥੩॥”]
੬੬੭/੧	“ਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੪॥੧੧॥”
੬੬੭/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥੬॥੧॥” [੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਅਗੇ ਅੱਧਾ ਭੁ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]
੬੬੮/੧	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੇ ਵਡਭਾਗਿ ਹੋਵਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ”
੬੬੮/੨	“॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥”
੬੬੯/੧	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਡਾ ਵਡ ਪੁਰਖ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੪॥੬॥” [੧੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੬੯/੨	“ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਜਹ ਅਵਗਤ ਨਾਬੁ”
੬੭੦/੧	“ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿ”
੬੭੦/੨	“ਲਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕ ॥”
੬੭੧/੧	“ਰੇਵਨਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕ ॥੧॥ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥” [੧੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੭੧/੨	ਖਾਲੀ
੬੭੨/੧	ਖਾਲੀ
੬੭੨/੨	“ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਾ”
੬੭੩/੧	“ਜਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ” [ਹੇਠਲੀ ਸਤਰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਹੇਠ ਅੱਧੀ ਦਬ ਜਾਣ ਤੇ ਫਿਰ ਬਣਾਈ ਹੈ ।]

੬੭੩/੨	“॥੨॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ॥੩॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ”
੬੭੪/੧	“ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਜਿਨਿ”
੬੭੪/੨	“ਏਹ ਸਿਰੀ ॥੩॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ”
੬੭੫/੧	“ਕੀਰਤਨ ਗਾਉ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ॥੨॥ ਜਾਨਣ”
੬੭੫/੨	“ਹਾਰੁ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ॥ ੪॥੨੩॥੩੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥”
੬੭੬/੧	“ਰਤਨ ਜਵੇਹਰੁ ਨਾਮ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥”
੬੭੬/੨	“ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪ”
੬੭੭/੧	“ਤਿ ਕਰੈ ॥੪॥੩੧॥ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ”
੬੭੭/੨	“ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸੈ”
੬੭੮/੧	“ਦ ॥੮॥੩੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥੪੯॥ ਗਾਵਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ”
੬੭੮/੨	“॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ਨਾਨਕ ਚਿਤਵੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪੫॥੫੬॥
੬੭੯/੧	ਖਾਲੀ
੬੭੯/੨	ਖਾਲੀ
੬੮੦/੧	ਖਾਲੀ
੬੮੦/੨	“ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਾ ਹੋਆ ਆਪਿ ॥੪॥੨॥੫੮॥”
	[੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੮੧/੧	ਖਾਲੀ
੬੮੧/੨	“ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਰ ਨਰਹ ਨਮਸਕਾਰੰ ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ ॥੨॥੨॥੬੦॥”
	ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩
	[੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੮੨/੧	ਖਾਲੀ
੬੮੨/੨	ਖਾਲੀ
੬੮੩/੧,੨	ਖਾਲੀ
੬੮੪/੧,੨	[ਇਹ ਅੰਕ ਕਿਸੇ ਪੜ੍ਹੇ ਪੁਰ ਨਹੀਂ ।]
੬੮੫/੧	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਸੋਈ ਚੰਦੁ ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ.. ਝੂਠੇ ਖੇਲੁ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਨਟੁਆ ॥”
੬੮੫/੨	“ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁ ਜਾਰੇ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲਿ ਪਾਂਡੇ ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥”
੬੮੬/੧	“ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੂਚਾ ਬਿ”
੬੮੬/੨	“ਆ ਸੋਚ ਕਰੀਜੈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਭਵਜਲਿ ਪਇਆ”
੬੮੭/੧	“॥ ੧ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥੧੨॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ”
੬੮੭/੨	“ਮਹਲਾ ੧ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿਲ”
੬੮੮/੧	“ਏ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਉਮੈ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੫॥੬॥”
	[੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੮੮/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ “ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿ” ਅਸਟਪਦੀਆਂ
੬੮੯/੧	“ਗੁਰਿ ਬੁਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮ”
੬੮੯/੨	“ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਠਾ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕ”
	[੧੩ਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰਹਾਉ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤੁਕ ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਹੈ । “ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤੁਕ ਹੋਈ ॥”]
੬੯੦/੧	“ਲ ਧਾਰੀ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਰ”
	[ਰਹਾਉ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤੁਕ ੧੪ਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ “ਏਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤੁਕ ।]

੬੯੦/੨	“ਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੧॥ ਰਵਿਆ ਸੂਬ ਥਾਈ ॥੨੧॥੫॥੧੪॥” [੧੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੯੧/੧	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥੩॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ”
੬੯੧/੨	“ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥”
੬੯੨/੧	“॥੮॥੩॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਨਾਨਕੁ ਵੰਞੈ ਵਾਰਨਾ ॥੮॥੫॥”
੬੯੨/੨	ਖਾਲੀ
੬੯੩/੧,੨	ਖਾਲੀ
੬੯੪/੧	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਸੁਖਦਾਈ ॥੬॥ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ” ਸੰਤਹੁ [੭ਵੀਂ ਅਸਟਪਦੀ ਦਾ ਪਹਲਾ ਸਲੋਕ ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਹੈ । “ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ.....ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੧॥” ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਸੂਚਨਾ ਹੈ “ਪਹਲੇ ਸਲੋਕੁ ॥” ਜੁਮਲੇ ਦੇ ਅੰਕ “ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥੬॥” ਕਰਕੇ ਦਿੱਤੇ ਕਲ।]
੬੯੪/੨	“ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੭॥..... ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਨਾਰੀ ॥੮॥੩॥ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥੮॥” [੧੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੬੯੫/੧	ਖਾਲੀ
੬੯੫/੨	ਖਾਲੀ
੬੯੬/੧,੨	ਖਾਲੀ
੬੯੭/੧	ਖਾਲੀ
੬੯੭/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ”
੬੯੮/੧	“ਭਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਜਿ”
੬੯੮/੨	“ਸ ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ॥ ਵਿਣ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾ”
੬੯੯/੧	“ਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ”
੬੯੯/੨	“ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ”
੭੦੦/੧	“ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੮੦॥੧॥”
੭੦੦/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
੭੦੧/੧	ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿ” “ਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥” [੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੭੦੧/੨	ਖਾਲੀ } [ਹਾਸੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਨਹੀਂ । ਇਹ ਪੜ੍ਹਾ ਵਾਧੂ ਹੈ । ਅਗੇ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਆ ਚੁਕੀ ਹੈ ।]
੭੦੧/੧	ਖਾਲੀ }
੭੦੧/੨	ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨ” [ਇਸ ਪੁਰ ੭੦੨ ਸੈਚੀ ਵਾਲਾ ਨੰਬਰ ਹੈ ।]
੭੦੨/੧	“ਰਾਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ ਕਟਿਆ ਦੁਖ ਹਰ”
੭੦੨/੨	“ਸਰਣਿ ਦਾਤਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥” [“ਛੰਤੁ” ਪਦ ਹੜਤਾਲ ਲਾ ਕੇ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਚਉਥੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ।]
੭੦੩/੧	“ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਛੂਟੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥” [੧੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਪੰਨੇ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੫ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਲੀ ਸਤਰ ਹੈ “ਰਣ ਝੰਡਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ” । ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ, ਹੜਤਾਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਫਿਰੀ ਹੋਈ । ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਕਲਮ ਹੋਰ ਹੈ । ਲਿਖਤ ਉਹੀ । “ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ ॥ ਰਣ ਝੰਡਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਸੇਵਿ ਸਖੀ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥”]

੨੦੩/੨	ਖਾਲੀ	
੨੦੪/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੨੦੫/੧	ਖਾਲੀ	
੨੦੫/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ਸਲੋਕੁ	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
	“ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ	ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥੩॥ਸਲੋਕ॥”
੨੦੬/੧	“ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ	ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿਆ ॥ ਹਾਰ ਡੋ”
੨੦੬/੨	“ਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ	ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥”
੨੦੭/੧	ਖਾਲੀ	
੨੦੭/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ	ਉਗਵਿਆ ਅਸ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿ”
੨੦੮/੧	“ਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਘਰਿ ਆਵੈ	ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ”
੨੦੮/੨	“ਮੁਕਤਿ ਕਿਵ ਹੋਈ ॥੧੫॥	ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਨੁ”
	[੧੮ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਲੀਆਂ ਦੇ ਸਤਰਾਂ “ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ... ..ਪਛਾਨਿਆ ॥੧੯॥” ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬੀੜ ਕਰਕੇ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।]	
੨੦੯/੧	“ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥	ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਰ”
੨੦੯/੨	“ਘਰਿ ਜਾਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥	ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ॥ ਬਾਨਿ ਮਾ”
੨੧੦/੧	“ਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ	ਇਕ ਰੰਗਿ ਰਚੈ”
੨੧੦/੨	“ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥	ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਣ ਨ”
੨੧੧/੧	“ਜਾਪਨੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ	ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ”
੨੧੧/੨	“ਧੀਰ ॥ ਹਉਮੈ ਖਧੈ	ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ”
੨੧੨/੧	“॥੫੪॥੧॥ ॥” [ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਖਾਲੀ।]	
੨੧੨/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
	ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ	ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾ”
੨੧੩/੧	“ਰੁ ॥ ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ	ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥”
੨੧੩/੨	“ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥	ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀ”
੨੧੪/੧	“ਸਰਿਆ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ	ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ”
੨੧੪/੨	“ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ	॥੪੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ”
੨੧੫/੧	“ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣ ॥	॥੪੮॥ ਸਬਦੁ”
੨੧੫/੨	“ਭਾਖਤ ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥	ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥”
੨੧੬/੧	“ਸਹਿਜ ਰਤਾ ਬੂਝੈ	ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ॥”
੨੧੬/੨	“ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਰੇ ਮਾਤਾ	ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾ”
੨੧੭/੧	“ਮਿ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥	ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੭੩॥”
੨੧੭/੨	ਖਾਲੀ	
੨੧੮/੧	“ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩ ॥ ਯੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਦਾ	ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋ”
	[‘ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮ: ੩’ ਧੁਨੀ ਉਸੇ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਸਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਹਲੇ ਬਾਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਪਿਛੋਂ ਲਿਖੇ ਹਨ।]	
੨੧੮/੨	“ਰੁ ਹੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ	ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ”
੨੧੯/੧	“ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ	ਪ੍ਰਿਗ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਿਗੁ”
੨੧੯/੨	“ਵਾਸੁ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ	ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁ”
	[ਅੱਠਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਲੋਕ ਦੀ ਇਕ ਤੁਕ “ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ.....ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥” ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖੀ ਹੈ।]	

੭੨੦/੧	“ਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ	ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾ”
੭੨੦/੨	“ਏ ਤਿਤੁ ਲਗੈ	ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ”
੭੨੧/੧	“ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥	ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਆਤ”
	[੧੨ ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ “ਸੋ ਅਉਧੁ ਜੋ.....ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ ॥੩॥” ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਹੈ ।]	
	ਮ: ੨	
੭੨੧/੨	“ਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥	ਜਪੁ ਤਪੁ ਸ”
੭੨੨/੧	“ਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿਐ ਅਵਰਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ	ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ”
	ਮ: ੧	
੭੨੨/੨	“ਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ	ਮੁਹਤ ਕਿਛੁ ਹੰਡੈ ॥ ਸਚੁ”
੭੨੩/੧	“ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਸੀਤਾ	ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੧॥”
	[੧੬ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਸਲੋਕ “ਮ: ੧ ॥ ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁੜਾ.....ਆਵੈ ਭਾਰ ॥ ੩॥” ਤੇ ੨੧ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦਾ ਪਹਲਾ ਸਲੋਕ “ਮ: ੧ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸ.....ਪੈਯਾ ਪਰਵਾਣਾ ॥” ਹੜਤਾਲ ਫੇਰ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹਨ ।]	
੭੨੩/੨	ਖਾਲੀ	
੭੨੪/੧	ਖਾਲੀ	
੭੨੪/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਮ: ੫	
	ਸਲੋਕ ॥ ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰ	ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ”
	[ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਦਾ ਪਹਲਾ ਸਲੋਕ ਹੜਤਾਲ ਪੁਰ ਹੈ । “ਮ: ੫ ॥ ਭੀੜਹੁ ਮੋਕਲਾਈ.....ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥”]	
੭੨੫/੧	“॥ ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤਿਨੁ	ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰ”
੭੨੫/੨	“ਹੈ ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥	ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਆਰਾ”
੭੨੬/੧	“ਧਿ ਮਨੁ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ	ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ”
	[੬ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਲੋਕ ਦੀ ਆਖਰੀ ਤੁਕ ਤੋਂ ਪਹਲੀ ਤੁਕ “ਅਠੈ ਪਹਰ.....ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰ॥” ਦੇਹਾਂ ਪਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖੀ ਹੈ ।]	
੭੨੬/੨	“ਦੇਹਾ ॥ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ	ਜਿਨ ਕਉ”
	[੬ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦਾ ਪਹਲਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥ “ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ.....ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੈ ॥੧॥ ਮ: ੫” ਤੀਕ ਹੜਤਾਲ ਪੁਰ ਹੈ ।]	
੭੨੭/੧	“ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ	ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ ॥”
	[੧੦ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦਾ ਪਹਲਾ ਸਲੋਕ ਹੜਤਾਲ ਪੁਰ ਹੈ “ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇਓ.....ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥ਮ: ੫ ॥”]	
੭੨੭/੨	“ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ	ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲ ॥ ਸਹੀ”
੭੨੮/੧	“ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ	ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹੀ”
	ਮ: ੫	
	[ਅਠਾਰਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਲੋਕ ॥ “ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ.....ਬੁਝੈ ਕੋਇ ॥”	
	ਮ: ੫	
	੧੬ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦਾ ਪਹਲਾ ਸਲੋਕ ॥ “ਛਤੜੇ ਬਾਜਾਰ.....ਖਟੇ ਸੋਧਣੀ ॥” ਹੜਤਾਲ ਪੁਰ ਲਿਖੇ ਹਨ ।]	
੭੨੮/੨	“ਜਾਤੀਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ	ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੨॥੧॥”
	[੧੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੭੨੯/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੭੩੦/੧	ਖਾਲੀ	
੭੩੦/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਰਾਇ ਬਲਵੰਤਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਭੂਮਿ ਆਖੀ ॥	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ	ਕੀਤੇਨੁ ਚਾਨਾਣ ॥”
੭੩੧/੧	“ਘੋੜਾ ਕੀਤੇ ਸਹਜ ਦਾ	ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥”
	[੪ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾ ਖਾਲੀ]	

੭੩੧/੨	ਖਾਲੀ	
੭੩੨/੧	“ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ	ਸੇ ਕਿਉ ਪੰਡਤ ਹਰਿ”
੭੩੨/੨	“ਨ ਕਹੈ ॥੧॥	ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ”
੭੩੩/੧	“ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥	ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰਤ ਨ ਮੰਤ ॥੮॥੯॥”
	[੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੭੩੩/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਬੰਧਚ ਬੰਧਨੁ ਪਾਇਆ	ਚੀਟੀ ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾਇ ॥੨॥੩॥”
	[ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ’ ਵਾਲਾ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪੁਸ਼ਤੋ ਵਲ ਹਾਸੀਆ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ।]	
੭੩੪/੧	“ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰ ੧ ॥ ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ	ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥”
੭੩੪/੨	“ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ	ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੇਰੇ ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ”
	[ਅੱਗੇ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ । ੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ।]	
੭੩੫/੧	“ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੋਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ	ਬੋਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੯॥”
	[੧੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੭੩੫/੨	ਖਾਲੀ	
੭੩੬/੧	“ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥	ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
		ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸ	ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰ ਸੁਨੇ ॥”
੭੩੬/੨	“ਕਿਲ ਬਿਖ ਪਾਪ ਨਾਮ ਹਰਿ	ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੩॥੯॥”
੭੩੭/੧	“ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਰਾਮ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ	ਕਹ ਆਵੈ ॥੪॥੧॥”
	[੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੭੩੭/੨	“ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਉਲਾਹਨੇ ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥	ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥੮॥”
੭੩੮/੧	“ਨਟ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥	ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥੧॥੧੦॥”
	[੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੭੩੮/੨	“ਨਟ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ	ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਸਤਿ”
੭੩੯/੧	“ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰੁ	ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥”
੭੩੯/੨	“ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ	ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥”
	[੯ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੭੪੦/੧,੨	੭੪੧/੧,੨; ੭੪੨/੧,੨ ਖਾਲੀ	
	[ਨੋਟ :- ੭੪੨ ਅੰਕ ਦੇ ਵਾਰੀ ਹੈ । ਦੋ ਪੰਤ੍ਰੇ ਹਨ, ਚਾਰ ਸਫੇ । ਪਹਿਲਾ ਪੰਤ੍ਰਾ (ਦੋਵੇਂ ਸਫੇ) ਖਾਲੀ । ਇਸ ਉੱਤੇ ਹਾਸੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਨਹੀਂ । ਦੂਜਾ ਪੰਤ੍ਰਾ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ । ੭੪੨/੧ ਤੋਂ ਰਾਗ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।]	
੭੪੨/੧	“ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ	ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀ”
੭੪੨/੨	“ਐ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲਾ ॥	ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਸੁਆ”
੭੪੩/੧	“ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀਂ ਖਾਏ ਬਿਲਾਸੁ ॥	ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥”
	[੧੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੭੪੩/੨	ਖਾਲੀ	
੭੪੪/੧	“ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ	ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥”
	[੧੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	

੭੪੪/੨	“ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ.....ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਦਸਾਰੇ॥੨॥੩॥” [ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਕੇ ੧੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੭੪੫/੧	ਖਾਲੀ	
੭੪੫/੨	“ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਲੋਕੁ	੧ੳ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੭੪੬/੧	ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ	ਪਦਮ ਨਿਜਾਵਲ ਜਲ ਰ”
੭੪੬/੨	“ਸ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਰੇ	ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿ”
੭੪੭/੧	“ਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥	ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥”
੭੪੭/੨	“ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ	ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥੧੨॥”
੭੪੮/੧	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ ਬੈਸਾ ਸੁਆਮੀ	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੪॥ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩॥”
੭੪੮/੨	“ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ	ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨॥”
੭੪੯/੧	[੭੪੮/੨, ੭੪੯/੧ ਦਾ ਇਕ ਪੱਤਾ ਵਾਧੂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]	
੭੪੯/੨	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ	ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ”
੭੪੯/੧	“ਆਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੈਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ	ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ”
੭੪੯/੨	“ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੭॥	ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੮॥”
[ਅੰਤਲੀਆਂ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ “ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾਰੇ.....ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ” ਤਕ ਇਕ ਪਦਾ ਪੰਚਮ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਭੋਗ ‘ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥’ ਪਰ ਸੀ, ਫਿਰ ਜੁਮਲੇ ਦੇ (੨॥੮) ਅੰਕ ਕੱਟ ਕੇ ਪਦਾ ਵਧਾਇਆ ਤੇ ਜੁਮਲਾ ਅਖੀਰ ਕੀਤਾ। (ਇਹ ਚਉਥੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ) ਅਗੇ ਅੱਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]		
੭੫੦/੧	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਸਹਨ”
੭੫੦/੨	“ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ	ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤ ਸੰਗਿ”
੭੫੧/੧	“ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ	ਵਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥੯॥”
	[੧੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੭੫੧/੨	ਖਾਲੀ	
੭੫੨/੧	ਖਾਲੀ	
੭੫੨/੨	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖ ਦਾਤਾ	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ”
੭੫੩/੧	“ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥੨॥	ਪਤਿ ਪੂਰੀ ਬਿਸਰ”
੭੫੩/੨	“ਤ ਰਲੀਐ ਖਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥	ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥੭॥੧੬॥”
	[੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੭੫੪/੧	ਖਾਲੀ	
੭੫੪/੨	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਉਤਪਾਤੀ ॥	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਮਿਟਹਿ”
੭੫੫/੧	“ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦ	ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ”
੭੫੫/੨	“ਨ ਤਾਰਨ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲੇ	ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥”
	[੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੭੫੬/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੭੫੭/੧	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਦੁਪਦੇ ॥ ਛੇਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥੬॥੨੯॥”

੭੫੭/੨	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥ ॥੨॥੭॥੩੦॥” [੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]	
੭੫੮/੧	ਖਾਲੀ	
੭੫੮/੨	“ਮਾਰੂ ਅੰਜੁਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥” [ਅਖੀਰਲਾ ਸ਼ਬਦ “ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ” ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ‘ਕੁਰਬਾਨ ਹੇ’ ਤਕ ਕਲਮ ਬਦਲੀ ਹੈ, ਲਿਖਾਰੀ ਉਹੋ ਹੈ । ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ‘ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਜੁਲੀ’ ਵੀ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੧੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅੱਧਾ ਸਫਾ ਹੇਠ ਖਾਲੀ ।]	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੭੫੯/੧	ਖਾਲੀ	
੭੫੯/੨	“ਮਾਰੂ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥”	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੭੬੦/੧	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾਂ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾ”	
੭੬੦/੨	“ਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥ ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾਲ ਕੀ ॥”	
੭੬੧/੧	“ਕਿਨਿ ਕੀਮਤ ਕੀਜੈ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ਅਹਿਨਿਸ ਦਾਤਿ ਸਮਾ” [ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ੭ ਅੰਜੁਲੀ ਦਾ ਟਵਾਂ ਪਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :- “ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥” ਤਕ।]	
੭੬੧/੨	“ਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ॥ ਆਵਨਿ ਵੰਵਨਿ”	
੭੬੨/੧	“ਨਾ ਰਹਨਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆਹ ॥੨॥ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭॥੩॥੧੧॥” [੧੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੭੬੨/੨	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥੧॥” [੧੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੭੬੩/੧	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ ਜੁ ਨਿਕਟ ਆਵੈ ਸੀ”	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੭੬੩/੨	“ਤ ਤਾਕਾ ਜਾਇ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ॥੮॥੩॥” [੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅੱਗੇ ਸਾਰਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]	
੭੬੪/੧	ਖਾਲੀ	
੭੬੪/੨	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਚਾਂਦਨਾ ਚਾਂਦਨੁ ਆਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਚਰਣ ਸੰਤ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥੮॥੩॥੬॥” [੨੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੭੬੫/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੭੬੬/੧	ਖਾਲੀ	
੭੬੬/੨	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਅੰਜੁਲੀਆ ॥ ਜਿਸ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹੁ ਚਿੰਤਾ ॥ ਗੁਣ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥੮॥੨॥੮॥” [੨੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੭੬੭/੧	ਖਾਲੀ	
੭੬੭/੨	“ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾ”	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੭੬੮/੧	“ਸੰ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ॥ ਘਰਿ ਵਰੁ ਸਹ”	
੭੬੮/੨	“ਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਧੁੰਧੁਕਾਰੈ ॥”	
੭੬੯/੧	“ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ਕਰਤਾ”	
੭੬੯/੨	“ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ”	
੭੭੦/੧	“ਨੇੜੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰੇ । ਬੁਝਹਿ ਲਿਵਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥”	

੭੭੦/੨	“ਕੇਤੇ ਜੁਗ ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਦੀ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ”
੭੭੧/੧	“ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਹੇ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ”
੭੭੧/੨	“ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ”
੭੭੨/੧	“ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਚੂਕੇ ॥ ਜਮ”
੭੭੨/੨	“ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਕਬਹੁ ਮੂਕੈ ॥ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥”
੭੭੩/੧	“ਇਹ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾ”
੭੭੩/੨	“ਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ ਜਲਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥”
੭੭੪/੧	“ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ਮਨਮੁਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਰੋਵੈ ॥”
੭੭੪/੨	“ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ”
੭੭੫/੧	“ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ”
੭੭੫/੨	“ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਬਿਸਮਾਦ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥”
੭੭੬/੧	“ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਉਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥”
੭੭੬/੨	“ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੇਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਆਤ”
੭੭੭/੧	“ਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇ”
੭੭੭/੨	“ਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ”
੭੭੮/੧	“॥੬॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧਿਰੁ ਗਵਾਇ”
[ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :- “੨੨ ਬਾਈਹਵਾਂ ਸੋਲਹਾ ਪਤੀ ੮੦੫ ਸਹੀ ਹੈ। ਮਹਲੇ ੧ ॥ ਪਹਲੇ ਕਾ” ਇਸ ਸਫੇ ਪਰ “ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥੧॥੪॥੨੧॥” ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੈ। “ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ” ਵਾਲਾ ਸੋਲਹਾ ਜੋ ਅਗਲੇ ਸਫੇ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਮੁਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ੮੦੦ ਪੰਨੇ ਪਰ ਹੈ ਪਰ ਏਥੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਤ੍ਰਾ ੭੬੬/੨ ਪਰ ਹੈ]	
੭੭੮/੨	“ਆ ॥੭॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੪੪॥੨੩॥”
	[ਅੱਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]
੭੭੯/੧	“ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਹੋਰ ਨ”
੭੭੯/੨	“ਹੋਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਹੇ ॥੫॥”
੭੮੦/੧	“ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਫਿਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ”
੭੮੦/੨	“ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿ”
੭੮੧/੧	“ਨਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ”
੭੮੧/੨	“ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਕ”
੭੮੨/੧	“ਮਾਏ ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥”
੭੮੨/੨	“ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥”
੭੮੩/੧	“ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਭੇ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈ”
੭੮੩/੨	“ਐ ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿ”
੭੮੪/੧	“ੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਹਰਿਨਾਮੁ ਕਾ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁ”
੭੮੪/੨	“ਖੁ ਭੁਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥੧੪॥”
੭੮੫/੧	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ਸਬ”
੭੮੫/੨	“ਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥”
੭੮੬/੧	“ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ”
੭੮੬/੨	“ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ”
੭੮੭/੧	“ਭਾਣੈ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਜਿਸਨੇ ਸੁਣਿ ਮਨ ਵਸਾਇਦਾ ॥੭॥”

੭੮੭/੨	“ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥”
੭੮੮/੧	“ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਗਵਾਇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੨੪॥” [ਹੇਠੋਂ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਹੈ । ਇਸ ਸਫੇ ਉਪਰੋਂ ਤੀਜੀ ਸਤਰ ਵਿਚ “ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੮॥੨੨॥” ਤੋਂ ਬਾਅਦ ੨੪ਵਾਂ ਸੋਲਹਾ ਹੈ ‘ਨਦਰੀ ਭਗਤਾਂ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਏ’ ਵਾਲਾ ਪਰ ਵਿਚਕਾਰ ਚਰਖੜੀ ਦੇ ਕੇ ਹਾਸੀਏ ਪਰ ਸੂਚਨਾ ਹੈ :- “ਤੇਈਵਾਂ ਸੋਲਹਾ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਦਾ ਪਤੀ ੭੭੮ ਹੈ “ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਰੇ”]
੭੮੮/੨	“ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ ਤਿ’
੭੮੯/੧	“ਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਣੀ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥”
੭੮੯/੨	“ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਾ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਜਿਨਿ ਧਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥
੭੯੦/੧	ਖਾਲੀ
੭੯੦/੨	“ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ਹਉ ਰੇਣ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਾਸਾ ਹੇ ॥੧੫॥੧॥੨॥”
੭੯੧/੧	ਖਾਲੀ
੭੯੧/੨	“ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥੩॥”
੭੯੨/੧	ਖਾਲੀ
੭੯੨/੨	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ਹੇ ॥੯॥੪॥” [੧੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੭੯੩/੧	ਖਾਲੀ
੭੯੩/੨	“ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੫॥”
੭੯੪/੧	ਖਾਲੀ
੭੯੪/੨	“ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਏਕੇ ਤੂ ਹੈ ॥ ਰਿਦ ਗਾਇਣਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨਾਮੈ ਕ”
੭੯੫/੧	“ਉ ਤਰਸਹਿ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੨॥੭॥” [੨੧ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਹੇਠ ੮ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ]
੭੯੫/੨	ਖਾਲੀ
੭੯੬/੧	“ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ ਕਿਆ ਮਿਨਾ ॥੧੩॥”
੭੯੬/੨	“ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥”
੭੯੭/੧	ਖਾਲੀ
੭੯੭/੨	“ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ “ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ਖੜਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥” ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥”
੭੯੮/੧	“ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥੧੯॥ ਕਿ”
੭੯੮/੨	“ਰਣਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਅਪਨਾ ਸਿਮ”
੭੯੯/੧	“ਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ਉਹ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾਲਕਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥” [ਹੇਠਾਂ ੮ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]

੭੯੯/੨	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥” [ਇਹ ਮਹਲੇ ਪਹਲੇ ਦਾ ਸੋਲਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਥਾਂ ਪਿਛੇ ਪੱਤ੍ਰਾ ੭੭੮ ਪਰ ਸੀ। ਪਰ ਥਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਕਾਹਲੀ ਪਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਹੈ। ੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੮੦੦/੧	“ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥੧੨॥ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ”
੮੦੦/੨	“ਸੂਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੧੫॥੧॥੧੪॥੨੨॥੨੪॥੨॥੧੪॥੬੨॥” [੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੮੦੧/੧,੨	ਖਾਲੀ
੮੦੨/੧	ਖਾਲੀ
੮੦੨/੨	“ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮ: ੧ ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣ ਵੇਚੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚੁ ॥੨॥” [ਵਾਰ ਮਾਰੂ ੩, ‘ਮਹਲੇ’ ਬ੍ਰੀਕ ਉਪਰ ਕਿਤੇ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।]
੮੦੩/੧	“ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ”
੮੦੩/੨	“ਮੰਗੀਐ ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਜਿਆ ਗਾਇਆ” [ਨੌਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਲੋਕ ਦੀ ਇਕ ਸਤਰ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਲਿਖੀ ਹੈ :- “ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥”]
੮੦੪/੧	“ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੩॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਥੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥”
੮੦੪/੨	“ਦੇਹੀ ਨੋ ਸਬਦੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਤਿਵ ਹੀ ਕੋ ਨਚਾ ॥੨੨॥੧॥” [ਇਥੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਸੂਚਨਾ ਹੈ :- ਇਕੀਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦੇ ਥਾਇ ਬਾਵੀਹਵੀਂ ਲਿਖੀ। ਬਾਵੀਹਵੀਂ ਦੇ ਥਾਇ ਇਕੀਹਵੀਂ ਦੇਹਿ ਪਉੜੀਆਂ ਸਮਾਲਿ ਲਿਖਣੀਆਂ। ਉਪਰ ੧੮ ਪਉੜੀ ਦੀ ਅੰਤਲੀ ਤੁਕ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਹੈ :- “ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾ ਰਸ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ॥੧੮॥”]
੮੦੫/੧	[ਵਾਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਪਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਪੰਨਾ ੮੦੫/੧ ਪਰ “ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ” ਵਾਲੇ ਦੇ ਸਲੋਕ ਤੇ ਪਉੜੀ ਦਰਜ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਪਉੜੀ ਥਾਂਇ ੨੧ ਗਾਵਣੀ ਲਿਖਣੀ।”] “ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨੧॥” [ਇਹ ਪਉੜੀ ਥਾਂਇ ੨੧ ਗਾਵਣੀ ਲਿਖਣੀ] [ਇਹ ਟੁਕ ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪਉੜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਮਤਨ ਵਿਚ ਹੈ। ੮ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ।]
੮੦੫/੨	“ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡਖਣੇ ॥ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮ: ੫ ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ ਡਖਣੇ” [ਵਾਰ ਡਖਣੇ ਵਿਚ ‘ਮਹਲੇ’ ਬ੍ਰੀਕ ਲਿਖੇ ਹਨ।] ਮ: ੫
੮੦੬/੧	“ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਮੁਹਡੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ”
੮੦੬/੨	“ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥” ਹਰਿ ਜੀਉ
੮੦੭/੧	“ਪਵੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੰ ॥”
੮੦੭/੨	“ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥”
੮੦੮/੧	“ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਸਭੇ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥”
੮੦੮/੨	“ਭੋਗਹੁ ਭੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥੧॥”
੮੦੯/੧	ਖਾਲੀ [ਉਪਰਲੀਆਂ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ ਪਰ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਹੈ।]

੮੦੬/੨

“ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ
ਪਡੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥੭॥”

੮੧੦/੧

“ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥
ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੧॥

[੮੧੧॥੮॥ ਦੇ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ‘ਚਾਰ ਮੁਕਤਿ’ ਲਿਖਿਆ ਗਇਆ। ਦਸਖਤ ਕਲਮ ਇਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਮਿਲੇ, ਉਹ ਹਨ: ‘ਰਾਜਨ ਕਉਨ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ’ ਅਤੇ ‘ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ’। ਉਪਰ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਪਿਛੋਂ ਥੋੜੀ ਥਾਂ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਉਥੇ ਲਿਖੇ ਗਏ। ਫਿਰ ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ‘ਦੀਨ ਬਿਸਾਰਿਓ ਹੈ ਦੀਵਾਨੇ’ ਲਿਖਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਥੇ ਥਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਇਆ। ਤਿੰਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕਲਮ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਖੀਰ ਲਫਜ਼ ਹੈ: ੨॥੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ॥੮॥੧॥੮॥ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜੁਮਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਪਰ]

੮੧੦/੨

“ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਜੈ ਦੇਉ ਜੀ ਕੀ
ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥”

[ਅੱਗੇ, ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਦਾ ਕਟਿਆ ਸ਼ਬਦ] ਇਸ ਪੰਨੇ ਪੁਰ ਬੀ ਜੁਮਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦਾ, ਨਾ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਦਾ। ਇਸ ਪੰਨੇ ਸੰਚੀ ਦਾ ਅੰਕ ੮੧੧ ਦਰਜ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅੱਡ ਅੱਡ ਕਲਮ ਵਿਚ ਹਨ। ਲਿਖਾਰੀ ਇਕੋ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖ ਕੇ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਫੇਰੀ ਹੋਈ।]

੮੧੧/੧

“ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਰਾ ਮਾਹਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤੂ ਸੁਣਿ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ”

੮੧੧/੨

“ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ”

੮੧੨/੧

“ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ”

੮੧੨/੨

“ਪੂਛਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਿਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥”

[ਪੱਤ੍ਰਾ ਵਿਚਾਲਿਓਂ ਕੁਝ ਫਟਣ ਕਰਕੇ ਉਪਰ ਸਿਧੀ ਚੋਪੀ ਲਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪਰ ਪਾਠ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਬਣਾਏ ਅੱਖਰਾਂ ਦੀ ਮਗਰੋਂ ਦੀ ਹੈ।]

੮੧੩/੧

“ਸਾਜਨ ਦੇਸ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਆਚਾਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ”

੮੧੩/੨

“ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੇ ਜੋ ਤੁਮ ਧਿਆਵਹਿ ਜਗਦੀਸ ਤੇ ਜਨ ਭਉ”

੮੧੪/੧

“ਬਿਖਮੁ ਤਰਾ ॥ ਬਿਖਮ ਭਉ ਤਿਨ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਾਥੁ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ”

੮੧੪/੨

“ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿਕਹਿ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥੬॥੪॥੧੦॥”

੮੧੫/੧

“ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥੧॥੧੧॥”

[੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅੱਧਾ ਕੁ ਸਫਾ ਖਾਲੀ]

੮੧੫/੨

ਖਾਲੀ

੮੧੬/੧

ਖਾਲੀ

੮੧੬/੨

“ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧”

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੪॥੧॥”

[੧੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਇਸ ਪੰਨੇ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ” ਲਿਖਤ ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਲਿਖਾਰੀ ਉਹੋ ਹੀ ਨਿਰਸੰਸੇ, ਸਿਆਹੀ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਘੱਟ ਹੈ।]

੮੧੭/੧	ਖਾਲੀ	
੮੧੭/੨	“ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	“ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ	ਪੁਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ॥ ੨॥ ੧॥ ੨॥”
	[੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ।]	
੮੧੮/੧	“ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਮਾਈ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾਗੀ	ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ੨॥ ੧॥”
	[੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੮੧੮/੨	“ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ”
	ਦੀਨ ਬਿਨਉ ਸੁਨ ਦਇਆਲ	ਲਗਿ ਸੰਤਨਾ ਪਗ ਪਾਲ ॥੨ ॥੧॥ ੨॥”
	[੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੮੧੯/੧	“ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ	ਲਿਖਤ ਪੁਰਿ ਮਾਥਾ ॥ ੨॥ ੬ ॥ ੮ ॥”
	[੨੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੮੧੯/੨	ਖਾਲੀ	
੮੨੦/੧	“ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥	ਬਹੁਰਿ ਜਮੁ ਨਹੀਂ ਲੁਝੈ ॥੨ ॥ ੭ ॥ ੧੫॥”
	[੨੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੮੨੦/੨	ਖਾਲੀ	
੮੨੧/੧	“ਕੇਦਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਮਿਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰਿਆ	ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧॥”
	[੧੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੮੨੧/੨	ਖਾਲੀ	
੮੨੨/੧	ਖਾਲੀ	
੮੨੨/੨	“ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੇਉ ਬਿਬਰਜਤ	॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ਰਾਮ”
੮੨੩/੧	“ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਬੁ ਜਾਤਿ ॥ ੨ ॥੬ ॥”	
	[੧ ਸਤਰ ਲਿਖੀ। ਅਗੇ ਸਾਰਾ ਖਾਲੀ।]	
੮੨੩/੨	“ਰਾਗ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤ ਹੈ	ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥੩ ॥੧॥”
	[੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੮੨੪/੧	ਖਾਲੀ	
੮੨੪/੨	“ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ	ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ
		ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਇ	ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥”
੮੨੫/੧	“॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ	ਨਾਨਕ ਝੋਲਿ ਪੀਆ ॥ ੫ ॥੭ ॥੮ ॥”
	[੨੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੮੨੫/੨	“ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰ ੧ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ	ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ”
੮੨੬/੧	“ਉਧਾਰਣ ਹਾਰੁ ॥੨॥ ਬਿਨੁ	ਪ੍ਰਿਗੁ ਪ੍ਰਿਗੁ ਮਨ ਮੁਖਿ”
੮੨੬/੨	“ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ	ਭੇਖ ਕਰੈ ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ”

੮੨੭/੧	“ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥੧੧॥੨੧॥੮॥੨੧॥੨੬॥” [੪ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]	
੮੨੭/੨	“ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤਿਨ ਨਕ ਕਾਟੇ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੀ ॥੩॥”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੮੨੮/੧	“ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਦਹਦਿਸ”	
੮੨੮/੨	“ਪਵਨ ਝੁਲਾਇਆ ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫” [ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।]	
੮੨੯/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੮੩੦/੧	“ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੮੩੦/੨	“ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਮੋਹਨ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੇ ਹੋਇ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਤੇ।”	
੮੩੧/੧	“ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ਜਿਸ ਪਾਪੀ ਕਉ”	
੮੩੧/੨	“ਮਿਲੈ ਨ ਢੇਈ ॥ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ ੧॥ ਸਖੀ ਸ”	
੮੩੨/੧	“ਹੇਰੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ਕੋਟਿ ਆਘਾ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿਨਾਮੁ”	
੮੩੨/੨	“॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ”	
੮੩੩/੧	“ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭ ਨਸੈ ਪੁਰਖ ਗੁਣ ਤਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ”	
੮੩੩/੨	“ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥”	
੮੩੪/੧	“ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਸੰਜਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਚਰ”	
੮੩੪/੨	“ਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਾਧਹੁ ਨਿੰਦਕ ਝੂਠ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ” [ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਦੇ ੫੧ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਪਹਲੀਆਂ ਦੇ ਤੁਕਾਂ “ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦ... ਚਿੰਦ” ਤਕ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।]	
੮੩੪/੨	“ਹਾਥ ਪਛੋਰਹਿ ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ ॥੪॥੪੩॥੫੬॥” [ਇਸ ਸਫੇ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ੫੪ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੋਵੇਂ ਅੱਡ ਅੱਡ ਸਮੇਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਲਿਖਾਰੀ ਦਾ ਹੱਥ ਉਹੋ ਹੈ। ਪਹਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪੁਸ਼ਤੋ ਵਲ ਹਾਸੀਆ ਵੀ ਕੁਝ ਵਧੀਕ ਛਡਿਆ ਹੈ।]	
੮੩੫/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੮੩੬/੧	“ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ॥ ਪਰਿਤਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਗਲ ਵਲ ਪੁਨੀ ॥੨॥੧१॥੫੭॥” [੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਇਸ ਪੰਨੇ ਤੇ ਭੈਰਉ ਮ: ੫। ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਲਿਖ ਕੇ ਕਟਿਆ ਹੈ, ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਫੇਰੀ। ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਸੀਏ ਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :- ‘ਏਹੁ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਗਤਿ ਚੜਿਆ ਹੈ ਬਾਵਜਹ ਹੈ।’]	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
੮੩੬/੨	“ਭੈਰਉ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੮੩੭/੧	ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਾਮ ਮਹਿ ॥੧੨॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ”	
੮੩੭/੨	“ਸਭ ਕੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ॥੩॥ਕੋਟਿ ਪੂਰੀਅਤ” “ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਦ ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥ ੮॥੩॥੬॥” [੨੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੮੩੮/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੮੩੯/੧	“ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੮॥” [ਹੇਠਲੀ ਇਕ ਸਤਰ ਪੁਰ ਚਿਟੀ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਹੈ, ਉਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ।]	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੮੩੯/੨	“ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ”	

੮੪੦/੧	“ਰਾਤਾ ॥ ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁਨਾਥ ॥੩॥੧੦” [“ਸਤਰ ਸੈ ਸਾਲਾਰ ਹੈ ਜਾਕੈ” ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਪਹਲੀਆਂ ੩ ਪਉੜੀਆਂ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ੨ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]	
੮੪੦/੨	“ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅਗਮ ਦੁਗਮ ਗੜ [ਹੇਠਾਂ ੬ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਭੈ ਪਦ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨ ॥੮॥੨॥”
੮੪੧/੧	“ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੧॥ ਰੇ ਜਿਹਬਾ ਕਰਉ ਅਠ ਖੰਡ [੨੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਪਾਸੇ ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਤੁਕ ਹੈ “ਕਬਹੂ ਘਰ ਘਰ ਟੁਕ ਮੰਗਾਵੈ ॥”]	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥੩॥੬॥”
੮੪੧/੨	“ਭੈਰਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜ [੨੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ੧/੩ ਕੁ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮੁ ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਤਾ ॥੫॥੩॥”
੮੪੨/੧	“ਸੁਲਤਾਨ ਪੂਛੈ ਸੁਨੁਬੋ ਨਾਮਾ [ਹਾਸੀਏ ਪੁਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ: “ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਨਿੰਦਕ ਭਇਆ ਖੇਦੁ। ਨਾਮੇ ਨਰਾਇਨ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ॥੨੮॥” “ਜਉ ਗੁਰ ਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾ ਟੂਟੈ.....ਜਨਮ ਮਰੈ ॥੮॥”]	ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੬॥੧॥੨॥”
੮੪੨/੨	ਖਾਲੀ } [ਇਸ ਪਤਰੇ ਤੇ ਹਾਸੀਏ ਦੀਆਂ ਲਕੀਰਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਦੇਹੀ ਪਾਸੀਂ ਕਾਗਜ਼ ਭੀ ਹੋਰ ਹੈ। ਅੰਕਾਂ ਦੇ	
੮੪੩/੧	ਖਾਲੀ } ਨੰਬਰ ਦੁਹਰੀ ਵਾਰੀ ਲਗੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਪਤਰਾ ਅੰਕ ੮੪੨ ਦੇ ਵਾਰ ਹੈ।]	
੮੪੨/੨	“ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ਘਰੁ ੨॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀਂ ਆਸਾ [੧੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਇਸ ਪੰਨੇ ਤੇ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਸ਼ਬਦ “ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ” ਹੋਰ ਕਲਮ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੈ। ਅਗੇ ਅੱਧਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੪॥
੮੪੩/੧	“ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਦੁਤਕੇ ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ “ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਰਬ ਤੋਹ “ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ “ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ “ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ “॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ “ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ॥ “ਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨ ਮਨੁਆ [੨੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਹੇਠਾਂ ੨ ਕੁ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]	੧ੳ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ॥” ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥” ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕੋ” ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥” ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਗਾਉ ਪਾਇ ॥” ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥੧੮॥੩੦॥”
੮੪੬/੧	“ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ॥ “ਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨ ਮਨੁਆ [੨੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਹੇਠਾਂ ੨ ਕੁ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹ” ਮੰਤ੍ਰ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੰਵ ॥੪॥੫॥੭॥੧੨॥੬੭॥੩੭॥”
੮੪੬/੨	“ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤਕੇ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿ	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫”

੮੪੭/੨	“ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਰਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਪਤਿਤ”
੮੪੮/੧	“ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਕਾਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ”
੮੪੮/੨	“ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥੧੩॥ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫” [੯ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]
੮੪੯/੧,੨	ਖਾਲੀ
੮੫੦/੧	ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੧੭॥” [੧੯ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੮੫੦/੨	“ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫: ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੇਖ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧੮॥” [੬ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੮੫੧/੧	“ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਹਿੰਡੋਲ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥” [੧੯ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]
੮੫੧/੨	ਖਾਲੀ
੮੫੨/੧	“ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਘਰੁ ੧ ਦੁ ਤੁ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਆ ਜਗੁ ਕਉਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀਂ ਚੀਤਿ ਅਪਾਰ ॥੪॥ ਏਕੇ ਤਖਤੁ ਏਕੇ”
੮੫੨/੨	“ਪਾਤਿ ਸਾਹੁ ॥ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥”
੮੫੩/੧	“ਬੇ ਮੁਹਤਾਜ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥੧॥੯॥”
੮੫੩/੨	“ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤਕੀਆ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੨॥” [ਹੇਠਾਂ ੫ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]
੮੫੪/੧	[ਇਹ ਪੰਨਾ ਹੇਠ-ਲਿਖੀ ਲਿਖਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ :-] “ਬਸੰਤ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [ਇਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ ।]
੮੫੪/੨	“ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥ [੧੦ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਕੇ]
੮੫੫/੧	“ਬਸੰਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਘਰੁ ੧॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ਮਉਲਿਆ ਆਕਾਸ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥ਪ੍ਰੰਜੀ ਹਿਰਾ” [ਛੇਕੜਲੀ ਤੁਕ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰ ਹੈ ।]
੮੫੫/੨	“ਨੀ ਬਨਜੁ ਟੂਟ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥” [ਹੇਠ ੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ । ਪਹਲੀ ਡੇਢ ਸਤਰ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਹੈ ।]
੮੫੬/੧	“ਬਸੰਤ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਮਤਿ ਕੋਉ ਮਾਰੈ ਈਟ ਢੇਮ ॥੪॥੭॥” [੭ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖਕੇ ਖਾਲੀ, ਫਿਰ ੫ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖਕੇ ਖਾਲੀ ।]

੮੫੬/੨	ਖਾਲੀ	
੮੫੭/੧	ਖਾਲੀ	
੮੫੭/੨	ਖਾਲੀ	
੮੫੮/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੮੫੯/੧	ਖਾਲੀ	
੮੫੯/੨	“ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧	ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਆਸ਼੍ਰਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	“ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ॥.....	ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ”
੮੬੦/੧	“ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ	ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥”
	[ਹੇਠ ੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]	
੮੬੦/੨	“ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰ ੩ ਦੁਪਦਾ	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ	ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ”
੮੬੧/੧	“ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ਤਟ ਤੀਰਥ	ਦੂਖ ਗਏ ਸਭਿ ਭਗੇ ॥੨॥੬॥੧੩॥੩॥੧੩॥੧੬॥”
	[ਹੇਠ ੧੧ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]	
੮੬੧/੨	“ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੮੬੨/੧	ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥	ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨ ਜਾਇਗੋ”
	“ਇਕ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾਂ	ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧ”
	੧॥ ਰਹਾਉ॥	
੮੬੨/੨	“ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਈਐ ॥	ਖੋਲਿ ਭੀਤਿ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾ ਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥”
	[੧੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ । ਅੰਧਿਓ ਵੱਧ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]	
੮੬੩/੧	ਖਾਲੀ	
੮੬੩/੨	“ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਕੈਸੇ ਕਹਉ ਮੋਹਿ ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ	ਨਾਨਕ ਮਨ ਤਨਿ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥੨॥੫॥੧੬॥
	[ਹੇਠੋ ੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ । ਅਖੀਰਲਾ ਸ਼ਬਦ ਉਸੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨੇ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਲਮ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ । ਜੁਮਲੇ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਨ ।]	
੮੬੪/੧	ਖਾਲੀ	
੮੬੪/੨	“ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਮਨ ਕਹਾਂ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ	ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥੨॥੪॥
	[੧੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫॥ ੨੩”
੮੬੫/੧	ਖਾਲੀ	
੮੬੫/੨	“ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੪ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਕਰਉ ਜੋਦਰੀਆ	ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਜਿਹ”
੮੬੬/੧	“ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨ ਨਹੀਂ ਪਾਵਤ ਸੋਥਾਨੀ	ਆਸਾ ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫”
੮੬੬/੨	“ਚਰਨਹ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ	ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ॥”
੮੬੭/੧	ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥	ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥੨॥”
੮੬੭/੨	“॥੩੫॥੫੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਨੀ	ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ”
੮੬੮/੧	“ਹਾਰੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ	ਮਿਲਿ ਸੰਤਹ ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥”
੮੬੮/੨	“ਪੰਚ ਦੇਖ ਛਿਦ੍ਰੁ ਇਆ ਤਨ ਮਹਿ	ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੇ ਸੰਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ”

੮੬੬/੧	“ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ੨ ॥ ੬੬॥੬੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫”
੮੬੬/੨	“ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰ ਭਵਜਲ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰ ॥੨॥”
੮੭੦/੧	“੭੬/੧੦੨॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਮਣ ॥ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥”
੮੭੦/੨	“ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਹਰੀਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖ ਚਾਹਤ” [੧੧੭ ਵਾਂ ਸ਼ਬਦ ਸਾਰਾ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਪਾਠ ਹੈ :-]
੮੭੧/੧	“ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦਿ॥੨॥੬੪॥੧੧੭॥” “ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥” [ਸਾਰੰਗ ਮ: ੫ ਹਰਿਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪਤਿ ਸਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨੇ ਸ਼ਬਦ ਕਲਮ ਬਦਲ ਕੇ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਲਿਖਾਰੀ ਓਹੋ ਹੈ। ਸਿਆਹੀ ਖੁਸ਼ਕ ਹੈ।]
੮੭੧/੨	“ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਅ ਚਰਨ ਆਸਰੇ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥” [੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੮੭੨/੧,੨	ਖਾਲੀ
੮੭੩/੧	ਖਾਲੀ
੮੭੩/੨	“ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥” “ਹਰਿ ਭਜਿ ਆਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ਗੋਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧॥੧੨੯॥” [੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਅਗੇ ਸਾਰਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]
੮੭੪/੧	“ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਪੜਤਾਲ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥”
੮੭੪/੨	ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ਗੁਨ ਅਮੋਲ ॥ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥੨॥੭॥ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥੧੩੩॥” “ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹੇ ॥੨॥੧੦॥੧੩੩॥੩॥੧੩॥੧੫੫॥” [੧੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੮੭੫/੧	ਖਾਲੀ
੮੭੫/੨	“ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥” [ਹੇਠ ੭ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]
੮੭੬/੧	“ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥”
੮੭੬/੨	ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀਂ ਚੇਤੇ ਆਵਾਗਉਣੁਸੰ” “ਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥” [੧੯ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]
੮੭੭/੧	ਖਾਲੀ
੮੭੭/੨	“ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀ ਘਰੁ ੬ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧੨॥੧॥੨੦॥” [੨੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੮੭੮/੧	ਖਾਲੀ
੮੭੮/੨	“ਸਾਰੰਗ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥” ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥੮॥੧॥” [੧੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਅੱਧਾ ਭੁ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]
੮੭੯/੧	ਖਾਲੀ
੮੭੯/੨	“ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਇ ਮਹਮੇ ਹਸਨੇ ਕੀ ਧੁਨਿ॥ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥” ਮ: ੨ ਸਲੋਕ ॥ ਗੁਰ ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ ਨਿਵਲ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥” [ਸਾਰੰਗ ਵਾਰ ਦੀ ਧੁਨੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਖੀਰ ਤੇ ‘ਸੁਧੁ’ ਪਦ ਹੈ। ਮਹਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਗਏ। ਬਰੀਕ ਕਲਮ ਨਾਲ ਵਿਚ, ਉੱਤੇ ਜਿਥੇ ਥਾਂ ਮਿਲੀ ਲਿਖੇ ਹਨ।]

	ਮਹਲਾ ੨॥	
੮੮੦/੧	“ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ..... ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ”	
੮੮੦/੨	“ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਭ ਸਿਧਿਹੈ..... ਸਭਿ ਧਰਤੀ ਸਭਿ ਭਾਰ ॥ ਸਭੇ ਪਾਣੀ”	
੮੮੧/੧	“ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥..... ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੁਐਬਾਜੀ”	
	ਮਹਲਾ ੧	
੮੮੧/੨	“ਹਾਰੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ..... ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥	
੮੮੨/੧	“ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੇ ਸਾਂਤਿ ਹੈ..... ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ”	
	[ਇਕੀਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਲੋਕ ਦੇ ਅੰਤ ਡੇਢ ਕੁ ਸਤਰ ਉਪਰ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਾਠ ਕੁਝ ਪੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। “ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ..... ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਿਵੇ ਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਊਤਮ ਸੋਈ ਕਿ ਪਾਪਾਂ..... ਰੋਗ ਨ..... ਹੀ” ਅਗੇ ਮ: ੩ ਦਾ ਸਲੋਕ ਹੈ।]	
੮੮੨/੨	“ਨਾਨਕ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥..... ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਅਸਥਿ”	
੮੮੩/੧	“ਰੁ ਜਗਿ ਸੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ..... ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸਨੋ”	
੮੮੩/੨	“ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ..... ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਆਨੇਰੁ ਹੈ”	
੮੮੪/੧	“ਸਬਦੇ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ॥..... ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਇ ॥੩੬॥ ॥੧॥	
੮੮੪/੨	ਖਾਲੀ	
੮੮੫/੧	“ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
	“ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ਬੋਰੀ ਬਾਤ ॥..... ਤਾਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੨॥੩॥	
	[੨੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੮੮੫/੨	[ਇਸ ਪੰਨੇ ਤੇ ‘ਛਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕੇ ਸੰਗ’ ਇਕੋ ਤੁਕ ਵਖਰੀ ਸਤਰ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਗੇ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਫੇਰੀ ਹੋਈ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ “ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ” ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।]	
	“ਸਾਰੰਗ ॥ ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥..... ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੁ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥”	
	[ਜੁਮਲਾ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਥਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਬਦ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਲਿਖੇ ਹਨ।]	
੮੮੬/੧	“ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧॥ ੧ੳ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ	
	ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
	“ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ..... ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅ”	
੮੮੬/੨	“ਰਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ..... ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੪॥੪॥੬॥”	
	[ਹੇਠੋਂ ੬ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]	
੮੮੭/੧	“ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
	“ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰੁ ਹੈ..... ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾ”	
੮੮੭/੨	“ਇਆ ॥੪॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਵਸੈ..... ਇਹੁ ਭਵਜਲ ਜਗਤ”	
੮੮੮/੧	“ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥..... ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥੫॥੪॥੧੩॥੬॥	
	੧੩।੨੨।”	
੮੮੮/੨	“ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
	ਅਨੁ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ..... ਸਤਿ ਸੰਗਿਤ ਸਾਧ ਪਾਈ”	
੮੮੯/੧	“ਵਡਭਾਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥..... ਨਿਮਖ ਪਲੇ ਮੁਖਿ ਲਾਰੀ	
	॥੨॥੨॥੬॥੬॥੧੩॥੬॥੩੧॥”	
	[ਹੇਠ ੫ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ।]	
੮੮੯/੨	“ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ	
	ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ..... ਤੁਮ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥	
	[ਹੇਠ ੪ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]	

੮੯੦/੧	ਖਾਲੀ	
੮੯੦/੨	“ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੮੯੧/੧	ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ.....	ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੁ ਧਾਇਆ ॥੧॥”
੮੯੧/੨	“ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ.....	ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥”
	[ਅਖੀਰਲੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕਲਮ ਅੱਡ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਲਿਖਾਰੀ ਉਹੋ ਹੈ।]	
੮੯੨/੧	“ਅੰਗੀ ਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ.....	ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧੪॥੧੮॥”
	[੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੮੯੨/੨	“ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
੮੯੩/੧	ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ.....	ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪॥੨੧॥”
	[ਇਥੇ ਵੀ ਅੰਤਲਾ ਸ਼ਬਦ ਚਲਦੇ ਵਹਾ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਪਰ ਲਿਖਾਰੀ ਉਹੋ ਹੈ।]	
੮੯੩/੨	ਖਾਲੀ	
੮੯੩/੧	“ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
	ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਆ ਦਇਆਰ.....	ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥੮॥੩੦॥”
	[੨੪ਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਦੋ ਤੁਕਾਂ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ : “ਆਨ ਉਪਾਵ.....	
	ਗੋਬਿੰਦਹ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥” ਹੇਠੋ ੭ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]	
੮੯੩/੨	ਖਾਲੀ	
੮੯੪/੧	“ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	“ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਦ ਨਹਿ ਚਾਹੇ.....	ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥”
	[ਅਖੀਰਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ੪ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਲਗੀ ਉਪਰਿ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ : “ਚਾਤ੍ਰਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ	
	ਤੇ.....ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ”।]	
੮੯੪/੨	“ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	“ਅਖਲੀ ਉਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ.....	ਮੁਕਤਿ ਨਹੀਂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ ॥੮॥੨॥੫॥”
	[ਹੇਠੋ ੫ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]	
੮੯੫/੧	“ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ.....	ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥”
੮੯੫/੨	“ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ.....	ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥”
	[੧੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]	
੮੯੬/੧	ਖਾਲੀ	
੮੯੬/੨	“ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ.....	ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥”
	[੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅਗੇ ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ।]	
੮੯੭/੧	ਖਾਲੀ	
੮੯੭/੨	“ਵਾਰੁ ਮਲਾਰ ਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਕੀ ਧੁਨਿ	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ	
	ਮਹਲਾ ੩	
	ਸਲੋਕ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ.....	ਮਨਮੁਖ ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ”
	[ਧੁਨਿ ਮਗਰੋਂ ਲਿਖੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਥੋੜੇ ਥਾਂ ਵਿਚ, ਕਲਮ ਹੋਰ, ਸਿਆਹੀ ਦਾ ਰੰਗ ਹੋਰ ਹੈ। ਮਹਲੇ ਬਰੀਕ	
	ਕਲਮ ਨਾਲ ਜਿਥੇ ਥਾਂ ਮਿਲੀ ਵਿਚ ਜਾਂ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਹਨ।]	
੮੯੮/੧	“ਮੂਰਖੁ ਕਚਿਆ ॥ ਆਪਿ ਭਿੜੈ.....	ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੈ”

੮੯੮/੨	“ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ..... ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ਉਪਾਇ ਮੇਦਨੀ ॥”	
੮੯੯/੧	“ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥”	
	ਮ: ੩	
੮੯੯/੨	“ਸਲੋਕ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਬੋਲਿਆ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ”	
੯੦੦/੧	“ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ”	
	ਮ: ੧	
੯੦੦/੨	“ਉਰਿਧਾਰਿ ॥੨੨॥ਸਲੋਕ ॥ ਰੂਪੈ ਕਾਮੈ ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨਕਾ ਦਾਨੁ”	
੯੦੧/੧	“ਨ ਲੈਣਾ ॥ ਦੋਦਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ..... ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥”	
੯੦੧/੨	“ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀਂ ਤੂ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨੮॥੧॥”	
	[੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]	
੯੦੨/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੯੦੩/੧	“ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਸੇਵੀਲੇ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ..... ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥੩॥੨॥”	
	[੨੧ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ]	
੯੦੩/੨	“ਮਲਾਰ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਨਾਗਰ ਜਨਾ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ ॥੩॥੩॥”	
	[੧੪ ਲਿਖ ਕੇ ੮ ਖਾਲੀ, ਫਿਰ ੫ ਲਿਖ ਕੇ ੧੦ ਖਾਲੀ]	
੯੦੪/੧	“ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧॥	੧ੳ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
		ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥”	
੯੦੪/੨	“ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੨॥੩॥੯॥ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪”	
੯੦੫/੧	“ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ ॥..... ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੬॥੧੨॥”	
	[ਅੰਤ ਵਿਚ ਪੰਜ ਕੁ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ]	
੯੦੫/੨	ਖਾਲੀ	
	[ਇਸ ਪੰਨੇ ਦੇ ਮੁੱਢ ਵਿਚ ਕੁਝ ਲਿਖ ਕੇ ਉਪਰ ਨੀਲੇ ਜੇਹੇ ਰੰਗ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ]	
੯੦੬/੧	“ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥”	
	“॥੩॥੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜੀਉ ਤੁਹਾਰੇ ਬਾਹੁੜਿ ਕਾਲ ਨਾ ਖਾਇ ॥੨॥੧੧॥”	
੯੦੬/੨	[੧੨ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਅੰਤਲਾ ਸ਼ਬਦ ਮੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]	
੯੦੭/੧	“ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	“ਕਥੀਐ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ॥..... ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥੨॥੯॥੧੯॥”	
	[ਹੇਠ ੬ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ]	
	ਖਾਲੀ	੬
੯੦੭/੨	“ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੯੦੮/੧	ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿ ਕਿਰ”	
	“ਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬੇਸੇਰੇ..... ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ ੧੩॥੩੨॥੨॥”	
੯੦੮/੨	[੧੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ]	
੯੦੯/੧	“ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥	੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਪ੍ਰਭ ਪੂਜ ਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ..... ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥੨॥੧॥੩੩॥”	
	[੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	

੯੦੯/੨	“ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ.....	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੰਗਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥”
੯੧੦/੧	“ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਤਿਖ ਬੁਝਿ ਗਈ ਗਈ.....	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਨਾਉ ॥੨॥੨॥੩੬॥”
	[੭ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ੬ ਖਾਲੀ, ੮ ਲਿਖ ਕੇ ਬਾਕੀ ਖਾਲੀ ।]	
੯੧੦/੨	“ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ.....	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੨॥੪੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥”
	[ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ‘ਕਾਨੜਾ ਮ: ੫ ਘਰੁ ੯ “ਤਾਤੇ ਜਾਪਿ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ”.....ਤੋ.....ਅੰਤ ਤਕ ਦਸਖਤ ਹੋਰ ਹੈ। ਹੇਠ ਤੀਆ ਹਿੱਸਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹੇਠ “ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਗਾਇ” ਤੁਕ ਲਿਖ ਕੇ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਤਰ ਉਪਰਲੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਪਰ ਨਾਲ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਹੈ।]	
੯੧੧/੧	“ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦॥ ਐਸੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤਹੁ.....	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ॥ਹਰਿ”
	[੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ੬ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ, ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਸਫਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ। ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ਇਸ ੫੦ਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਰਹਾਉ ਦੀ ਅੱਧੀ ਤੁਕ ਹੈ :- “ਜਤਿ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ”]	
੯੧੧/੨	“ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ॥੨॥੫॥੫॥”	
	[੨ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅਗੇ ਸਾਰਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ਹੈ।]	
੯੧੨/੧	“ਕਾਨੜਾ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧॥ ਜਪਿ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੇ.....	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੇ ॥੩॥
੯੧੨/੨	“ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥਰ.....	ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੇ ॥੮॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪॥”
੯੧੩/੧	“ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੇ ॥.....	ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੇ ॥੮॥੬॥ਛਕਾ ॥੧”
	[੧੪ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੯੧੩/੨	ਖਾਲੀ	
੯੧੪/੧	“ਕਾਨੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ.....	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥”
	[੧੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੯੧੪/੨	“ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਮੁਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਮ: ੪	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਸਲੋਕ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ..... ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ”	
	[ਵਾਰ ਵਿਚ ਮਹਲੇ ਬ੍ਰੀਕ ਵਿਚ, ਉੱਤੇ ਆਦਿ ਬਾਈ ਹਨ]	
੯੧੫/੧	“ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰ.....	ਆਨਦ ਮੂਲ ਰਾਮੁ ਸਭ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸ”
੯੧੫/੨	“ਬਦੀ ਗੋਵਿੰਦ ਗਜਿਆ.....	ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ”
	[ਦਸਵੀਂ ਪਉੜੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਲੋਕ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਦੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।]	
੯੧੬/੧	“ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੇ ਪੜੈ.....	ਜੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੇ ॥੧੫॥੧॥”
	[ਹੇਠ ੪ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]	
੯੧੬/੨	“ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ.....	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੀਠਲ ਐਸਾ॥੨॥੧॥”
	[੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	

੯੧੭/੧	“ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥	ੴ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮ ਰਮ ਰਾਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਭ ਤੇ ਉਚ ਠਾਕੁਰੁ ਭ”
੯੧੭/੨	“ਗਵਾਨੈ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੧॥੭॥”	
	[੨੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]	
੯੧੮/੧	“ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੰ ੧॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕੈ ਦਰਿ ਸ”
	[੧੧ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂ । ਅੱਧ ਤੋਂ ੧੦ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਸਫਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ।]	
੯੧੮/੨	“ਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੇ ॥੨॥੭॥੧੦॥”	
	(ਅਗੇ ਅਧਾ ਕੁ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ੧੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।)	
੯੧੯/੧	“ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੇ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਉਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਭ ਸਿਸਟਿਚਰ”	
੯੧੯/੨	“ਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ”	
	[੧੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੯੨੦/੧	“ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ਛਕਾ॥੧॥”	
	[੧੯ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ।]	
੯੨੦/੨	ਖਾਲੀ	
੯੨੧/੧	ਖਾਲੀ ਬਿਭਾਸ	
੯੨੧/੨	“ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥	ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ਸਮਝਾਈ ॥ਤੰਤ ਕਉ”
੯੨੨/੧	“ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਜੇ ਕੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੋਲ ਕਰੇ ਸਭ”	
੯੨੨/੨	“ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਭਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੫॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧”	
੯੨੩/੧	“ਗੀਤ ਨਾਦ ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥”	
੯੨੩/੨	“ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਨਿ ਤਿਨ”	
੯੨੪/੧	“ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੭॥੧੭॥੭॥੨੪॥”	
	[ਅਗੇ ਤੀਆ ਕੁ ਹਿੱਸਾ ਸਫਾ ਖਾਲੀ ।]	
੯੨੪/੨	“ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਬਿਭਾਸ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਉਨਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪॥”	
	ਮਿਲਿ	
੯੨੫/੧	“ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੭॥	
	[ਹੇਠੋਂ ੯ ਪਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ।]	
੯੨੫/੨	“ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ ॥	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਭ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫”	
੯੨੬/੧	“ਮਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨ”	

੯੨੬/੨	“ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥” [੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੯੨੭/੧	ਖਾਲੀ	
੯੨੭/੨	“ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਬਿਭਾਸ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧॥੧੩॥” [੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੯੨੮/੧	“ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ ॥ ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ॥੨॥੨॥੧੪॥” [੭ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੯੨੮/੨	“ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਭਾਸ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ਮਨ ਬਉਰਾਇਆ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥ ਮਨਸਾ”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੯੨੯/੧	“ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ਝਗੜੁ”	
੯੨੯/੨	“ਚੁਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੭॥” [ਹੇਠ ਦੋ ਭੁ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]	
੯੩੦/੧	“ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਬਿਭਾਸ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖ ਤੂ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥੭॥੨॥੯॥”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੯੩੦/੨	“ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੯੩੧/੧	“ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਗੁਣਤਾਸ ॥੮॥੩॥” [੧੨ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੯੩੧/੨	ਖਾਲੀ	
੯੩੨/੧	ਖਾਲੀ	
੯੩੨/੨	“ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥”	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੯੩੩/੧	“ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਦ ਆਕੁਲ ਰਹੈ ॥੪॥੩॥” [ਮੁਢ ਵਿਚ ੧੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ, ਬਾਕੀ ਸਫਾ ਪੂਰਾ ਲਿਖਿਆ।]	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੯੩੩/੨	“ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ॥ ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ਮਸਤਕ ਪਾਤੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥੧॥” [ਮੁਢ ਵਿਚ ੧੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ, ੧੦ ਲਿਖ ਕੇ ਫਿਰ ੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ।]	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
੯੩੪/੧	“ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੪॥” [੧੦ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਪਹਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਪਾਠ ‘ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥’ ਅਗੇ ਵਖਰੀ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਹੈ :- ੴ ਤੇ ਫਿਰ ਅਗੇ ਹੈ “ਨਿਹ ਫਲੰ ਤਸਯ..... ॥੪॥”	ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੯੩੪/੨	“ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥	ੴ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
੯੩੫/੧	“ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ	॥੧੭॥ ਘੋਰ ਦੁਖੰ ਅਨਿਕ ਹਰੁੰ”
੯੩੫/੨	“ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ॥	ਨਾਨਕ ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ”
੯੩੬/੧	“ਸੁਜਨਹ ॥੩੯॥ ਮੰਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮੰ	ਜਠਰ ਰੋਗਣਹ ॥ ਤੇਨ ਕਲਾ”
	“ਅਸਥੰਭੰ ਸਰੋਵਰੰ	ਬ੍ਰਹਮਣਹ ਸੰਗਿ ਉਪਰਣੰ ਬ੍ਰਹਮ”
	[ਹੇਠ ੪ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਪਰ ਪਾਠ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਲ ਥਾਂ ਥੋੜੀ ਜੇਹੀ ਛਡੀ ਹੋਈ ਹੈ।]	
੯੩੬/੨	“ਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹ ॥	ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਨ ਸੰਸਯਹ ॥੬੭॥
	[੩ ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਫਿਰ ੬ ਲਿਖੀਆਂ, ਫਿਰ ਖਾਲੀ।]	
੯੩੭/੧	ਖਾਲੀ	
੯੩੭/੨	“ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਥਾ	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਗੰਧਾ	ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥੨੪॥”
	[ਇਸ ਪੰਨੇ ਤੇ ‘ਗਾਥਾ’ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ। ਪੱਤ੍ਰ-ਅੰਕ ੯੩੮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੰਚੀ ਦਾ ਅੰਕ।]	
੯੩੮/੧	ਖਾਲੀ	
੯੩੮/੨	“ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਹਾਥ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾਵਤੀ	ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਈ॥”
੯੩੯/੧	“ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ	ਸਭ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥੨੩॥”
	[੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੯੩੯/੨	“ਚਉਬੋਲੇ ਮਹਲਾ ੫	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ	ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥”
	[੧੫ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਅੰਤਲੀਆਂ ਸਾਢੇ-੩ ਸਤਰਾਂ ਪੁਸ਼ਤੇ ਵਲੋਂ ਥਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਲਿਖੀਆਂ ਤੇ ਕਲਮ, ਸਿਆਹੀ ਬਦਲੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ੧੦ ਤੇ ੧੧ ਸਲੋਕ ਹਨ।]	
੯੪੦/੧	“ਸਲੋਕ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਓ ਕੇ	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ	ਜਾਹਿ ॥੩੩॥ ਕਬੀਰ”
	[ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ੧੯ ਵਾਂ ਸਲੋਕ ਹੈ:- “ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ-ਬਿਲੋਵਨ ਹਾਰ ॥੧੯॥” ਪਰ ਵਿਚ ਵੀ ੧੯ ਅੰਕ ‘ਮਾਇਆ ਰੋਰਟੀ’ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਗੇ ਅੰਕ ਬਦਲੇ ਨਹੀਂ।]	
੯੪੦/੨	“ਬੋੜਾ ਜਰਜਰਾ	ਕਬਹੁ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੬੩॥”
	[ਹਾਸ਼ੀਏ ਪਰ ੫੮ ਅੰਕ ਦਿੱਤਾ ਇਕ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਹੈ “ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੇ-ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੫੮॥” ਤੇ ‘ਕਬੀਰ ਨਾ ਮੁਹਿ ਛਾਨ’ ਦਾ ਵੀ ਵਿਚ ੫੮ ਅੰਕ ਹੈ।]	
੯੪੧/੧	“ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਦਰ ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ	ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਉ ਚੀਤ ॥੯੪॥
੯੪੧/੨	“ਕਬੀਰ ਕਾਰਨ ਬਪੁਰਾ	॥੧੨੭॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ”
੯੪੨/੧	“ਕੀ ਗੋਲ ਨ ਛੋਡੀਐ	ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਜੁਬਾ”
੯੪੨/੨	“ਹਿਆ ਏਕ ॥	॥੧੯੦॥”
੯੪੩/੧	“ਕਬੀਰ ਗੁੰਗਾ ਹੂਆ ਬਾਵਰਾ	ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ਪਾਰਖੁ”
੯੪੩/੨	“ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥	ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੇ ਤਾਕੇ ਬਡੇ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੧॥”
	[ਜੁਮਲਾ ੨੪੧ ਹੈ ਪਰ ਦੋ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਾਲੇ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ੨੪੩ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ੨੩ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਇਸ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਅੰਕ ੨੩੬ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਲੋਕ “ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡ ਰੇਤ ਮੈਂ ਬਿਖਰੀ” ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਕ ੨੪੧ “ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੇ ਬਡੇ ਅਭਾਗ” ਤਕ ਕਲਮ ਹੋਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਇਕ ਸਲੋਕ “ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਪਟੰਤਰੈ ਲੇਖੇ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹਿ। ਕਿਆਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖ ਦੇਇ ਚਉਪ ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ” ਲਿਖ ਕੇ ਕਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ‘ਇਹ ਸਲੋਕ ਅਗੇ ਹੈ।’ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਭੀ ਲੀਕ ਮਾਰ ਕੇ ਕਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਲਿਖਤ ਦਾ ਹੈ।]	

੯੪੪/੧,੨	ਖਾਲੀ	
੯੪੫/੧	“ਸਲੋਕ ਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੇ ਧਨਵਰੀ.....	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥”
	[ਇਸ ਪੰਨੇ ਤੇ ਹੇਠ-ਲਿਖੇ ੩ ਸਲੋਕ ਹਾਸੀਏ ਤੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ :- ਮ: ੩ (੧) ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ— [ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਸੀਏ ਵਿਚ ੧੩ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ‘ਬੀੜ’ ਵਿਚ “ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ ਲੋਇਣ—” ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ੧੩ ਅੰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।] (੨) ਫਰੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀਆ ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸ ॥ [ਇਹ ਉਲਟਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਕ ੨੦ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ‘ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਹੁੰਦਾ ਵਾਰਿਆ’ ਦਾ ਵੀ ਅੰਕ ੨੦ ਹੈ।] (੩) ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗਮੁ ਅਥਾਹੁ [ਇਸ ਨੂੰ ‘ਧੰਨ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਉ’ ਤੋਂ ਬਾਦ ਰਖਿਆ ਹੈ, ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।]	
੯੪੫/੨	“ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ.....	ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧੈ ਪਇਆ ਲੋਕੁ”
	[ਇਸ ਪੰਨੇ ਤੇ ਸਲੋਕ ੪੮ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਾਸੀਏ ਤੇ ਮ: ੩ ਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਸਲੋਕ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।] “ਇਹ ਤਨੁ ਸਭੇ ਰਤੁ ਹੈ.....	ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥”
੯੪੬/੧	“ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥.....	ਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾਹਾਹਾ॥”
	[ਹਾਸੀਏ ਪਰ ਇਕ ਸਲੋਕ ਹੈ :- “ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢਢੇਲਿਆ ਸਗਲੇ ਖਾਇਆ ਮਾਸ.....ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥” ਵਿਚ ੮੬ ਅੰਗ “ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੮੬॥” ਤੋਂ ਬਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ।]	
੯੪੬/੨	“ਇਕਨਾ ਨੋ ਸਭ ਸੋਝੀ ਆਈ.....	ਹਿਯਾਉ ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀਦਾ ॥੧੨੫॥”
	[ਇਸ ਪੰਨੇ ਦੇ ਹੇਠ ਅੰਤਲੇ ਸਲੋਕ ਹੋਰ ਕਲਮ ਨਾਲ ਲਿਖੇ ਹਨ।]	
੯੪੭/੧	“ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖੁ ਬਾਕ ਮਹਲਾ ੫	ੴ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ.....
		ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੯॥
੯੪੭/੨	“ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ ਮਹਲਾ ੫	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਧੀ.....	ਉਧਰਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ”
੯੪੮/੧	“ਸੰਤ ਆਪਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੮॥.....	ਥਾਟਹਿ ਕਰ ਥਾਟੁਆ ॥੨॥੧੧॥
	[੬ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]	
੯੪੮/੨	ਖਾਲੀ	
੯੪੯/੧	“ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ.....	ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੯॥”
	[ਸਵਯੇ ਭੱਟਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।]	
੯੪੯/੨	“ਸਵਈਏ ਮੁਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ੨	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਸੋਈ ਪੁਰਖ ਧੰਨੁ.....	ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥੧੦॥
੯੫੦/੧	“ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩	ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ.....	ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ ਨਿਜ ਜਗਤ”
੯੫੦/੨	“ਪਿਤ ॥ ਸਕਯਥ.....	ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ”
	[ਨਵੇਂ ਪੈਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ.....ਚਰਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ।.....ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ।]	

੯੫੧/੧	“ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਤੇਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥” [ਨਵੇਂ ਪੈਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ /ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ/ਪਹਿਰ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹ..../ਘਨ ਹਰ ਬੰਦ-੧੪ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੯੫੧/੨	“ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਵਉ ਸਹਜ ਤਰੇਵਰ ਫ”
੯੫੨/੧	“ਲਿਓ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਲਾਗੇ ਅਵਰ ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀ” [ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮ—ਜਿਸਹਿ ਧਾਰਉ.....ਪੈਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ]
੯੫੨/੨	“ਅਉ ॥ ਸਸਿ ਰਿਖ ਨਿਧਿ ਸੂਰ ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥੮॥੧੨॥”
੯੫੩/੧	“ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ਰਾਮਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੩॥”
੯੫੩/੨	“ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਾ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹੁ ०”
੯੫੪/੧	“ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮ ਦਾਸ” [ਨਵੇਂ ਪੈਰੇ ਅਗਮ ਅਨੰਤ-ਤੀਨਿ ਭਵਨ—ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ।]
੯੫੪/੨	“ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥੨॥੬੦॥” [ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ—ਮੇਹੁ ਮਨਿ ਬਿਵਸਿ ਕੀਅਉ]
੯੫੫/੧	“ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ ੫ ੧੯ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਾਰੰਤਰਿ ਪੂਰੀ ਪੜੀ ॥੩॥੧੨॥”
੯੫੫/੨	“ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਆਪ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਅਰਜਨੁ ਕਉ ਦੇ ਆਇਅਉ ॥੨॥੨੧॥” [ਨਵਾਂ ਪੈਰਾ.....ਅਜੈ ਗੰਗੁ ਜਲ ਅਟਲ]
੯੫੬/੧,੨	ਖਾਲੀ
੯੫੭/੧,੨	ਖਾਲੀ
੯੫੮/੧,੨ } ੯੫੯/੧,੨ }	ਇਹ ਸਫੇ ਨਹੀਂ ਹਨ।
੯੬੦/੧,੨ ਤੋਂ	੯੬੪/੧,੨ ਤਕ ਖਾਲੀ ੯੬੩/੨ ਅਤੇ ੯੬੪/੧ ਪਰ ਹਾਸ਼ੀਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ।
੯੬੩/੧	ਸਾਰਾ ਖਾਲੀ। ਉਪਰ ਸਿਰੇ ਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਇਹ ਲਫਜ਼ ਲਿਖੇ ਹਨ:- [ਪਰ ਇਹ ਬਾਣੀ ਪੰਜਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪਰਵਾਨ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਚੜ੍ਹੀ ਨਹੀਂ।] [ਇਹ ਪਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ]
੯੬੪/੧,੨	[ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮ: ੧ ਵਿਚ ੩ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਲੋਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।]
੯੬੬/੧	“ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮਹਲਾ ੧ ੧੯ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਤੰਗੀ ਪੈ ਓਹਰੀ ਹਉਮੈ ਆਵਉ ਜਾਉ॥” [ਪੰਜਵਾਂ ਛੇਵਾਂ ਸਲੋਕ “ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੀ.....ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਕਾ।]
੯੬੬/੨	“ਹੈਨਿ ਵਿਰਲੇ ਨਾਹੀ ਘਣੇ ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥੨੯॥” [੧੫, ੧੬, ੧੭, ੧੮, ੧੯, ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਲੋਕ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਹਨ “ਮਨਹੁ ਜਿਅੰਧੇ ਘੁਪ.....ਪਰਗਟ ਹੋਇ ॥੧੯॥” ਅਤੇ ਪਾਠ “.....ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ”]
੯੬੭/੧	“ਪਬਰ ਤੂ ਹਰੀਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ” [੮ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਅਗੇ ਹੜਤਾਲ ਫਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ੯ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਫਿਰੀ ਹੜਤਾਲ ਹੇਠ ੧ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। “ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ। ਇਕ ਹੋਰ ਤੁਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ “ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥” ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਤੁਕ “ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪ ਹੈ”।]

੯੬੭/੨	“ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ”
੯੬੮/੧	“ਚਕਈ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੬॥”
੯੬੮/੨	“ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ”
੯੬੯/੧	“ਕਰਣਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪੪॥
੯੬੯/੨	“ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ”
੯੭੦/੧	“ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਤਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀ” [ਇਸ ਪੰਨੇ ਤੇ ਸਲੋਕ “ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ.....ਤੈ.....ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰਜ ਸੰਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥” ਤੀਕ ਲਿਖਕੇ ਕਟਿਆ ਹੈ, ਹੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਫੇਰੀ, ਅੱਗੇ ਨੰਬਰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਾਏ।]
੯੭੦/੨	“ਚਾਰ ॥ ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਕਰਣੁ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥੬੯॥” [੯ ਪਾਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ।]
੯੭੧/੧	“ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ੧੦॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ” ਵਡਭਾਰੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ੧੦॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ”
੯੭੧/੨	“ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥੨੨॥
੯੭੨/੧	“ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ ॥੩੦॥ [ਉਪਰਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ੪ ਸਤਰਾਂ ਹੜਤਾਲ ਉਪਰ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ। ੨੩॥ “ਸਭਨਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚ ਸੋ ਭਲਾ-ਜਿਉਂ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥”]
੯੭੨/੨	“ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ੧੦॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ” ਰਤੇ ਸੋਈ ਜਿ ਮੁਖ ਨ ਮੋੜੰਨਿ ਸਭਨਾ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੨॥
੯੭੩/੧	“ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿਨ ਵਸਤੂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥” [ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਦੀਆਂ ਤੇ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਦੀਆਂ ੭ ਪਾਲਾਂ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਅੰਕ ੧ ਹੈ। ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਦੇ ਅੰਤ ਭੀ ਅੰਕ ੧ ਹੈ।]
੯੭੩/੨	ਖਾਲੀ } [ਹਾਸ਼ੀਆ ਨਹੀਂ ਦੋਹੀ ਪਾਸੀਂ।]
੯੭੪/੧	ਖਾਲੀ }
੯੭੪/੨	ਰਾਗ ਮਾਲਾ ੧੦॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ “ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗਿ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨ ਅਠਾਰਹਿ ਦਸ ਬੀਸ ॥੧॥੧॥ [ਰਾਗ ਮਾਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ, ਇਸੇ ਪੰਨੇ ਤੇ ਮੁਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਚਾਰ ਪੱਤਰੇ ਖਾਲੀ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਦੋ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਾਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਾਸ਼ੀਆ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਹਾਸ਼ੀਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਹੀ ਪਰ ਚੋਪੀਆਂ ਬਲੇ ਆ ਗਇਆ ਹੈ]

ਅੰਤਕਾ ੧

ਨਕਲ ਚਿਠੀ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਤੀ ਮਿਤੀ ੩੧—੮—੪੬

੧੯ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ। ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਪਤਰ ਕਈ ਦਿਨ ਹੋਏ ਪੁੱਜਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਮੋਹਨ ਜੀ ਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪੁਛਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੇਠ ਦੋਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਖਿਮਾਂ ਬਖਸ਼ਣੀ, ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਕਾਪੀ ਪਰ ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਸੰਚੀਆਂ ਦੇ ਨੋਟ ਲਿਖੇ ਸਨ ਉਹ ਮੇਰੀ ਲਾਏਬੇਰੀ ਵਿਚ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਲ੍ਹ ਇਕ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲੀ ਹੈ।

- (੧) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਰਹਿਰਾਸ ਨਾਮ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਿਰੀਰਾਗ ਰਾਗ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਜਪੁ ਜੀ ਬਾਰੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਨੇ ਆਦਿ ਬੀੜ ਵਿਚ ਸੂਚਨਾ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਪੁ ਤੋਂ ਨਕਲ ਕੀਤਾ।’
- (੨) ਪਹਲੀ ਪੋਥੀ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਪਹਲਾ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਦਿਤਾ ਹੈ “ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪ ਦੇਵੇ” ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪੋਥੀ ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ “ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾ ਕਿਰਤਾ ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ।”
- (੩) ‘ਜਿਤ ਦਰ ਲਖ ਮੁਹੰਮਦਾ’, ‘ਬਾਇ ਆਤਿਸ਼ ਆਬ’ ਰਤਨਮਾਲਾ, ਹਕੀਕਤ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਰਾਜੇ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਸੰਚੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ।
- (੪) ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਇਕ ਰਾਗ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ ਤਰਤੀਬ ਬੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੀ ਹੈ।
- (੫) ਪੰਨੇ ਪਹਲੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ੩੦੦ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਦੇ ੨੨੪, ਜੁਮਲਾ ੫੨੪ ਪੰਨੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ੧੦੪੮ ਸਫ਼ੇ ਬਣਦੇ ਹਨ।
- (੬) ਹਰਿ ਇਕ ਸਫ਼ੇ ਪਰ ੧੩ ਸਤਰਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰਿ ਪਾਲ ਵਿਚ ੧੩ ਅਖਰ* ਇਕੋ ਜਹੇ ਮੋਟਾਈ ਦੇ ਲਿਖੇ ਹਨ।
- (੭) ਦੋਹੇ ਸੰਚੀਆਂ ਇਕੋ ਹਥ ਲਿਖਤ ਦੀਆਂ ਹਨ ਕੇਵਲ ਦੋ ਥਾਂ ਲਿਖਤ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਕਲਮ ਤੋਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਲਿਖਤ ਬਾਬੇ ਜੇਠੇ ਜੀ (ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ) ਦੇ ਅਖਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ—ਹੇਠ ਪੰਨਾ ੯੪ ਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਗੁਲਾਮ ਮਸਤਾਨ ਜੇਠ ਚੰਦ”
- (੮) ਸੰਚੀਆਂ ਦੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਅਖਰ ਦੀ ਲੰਮਾਈ ਅਧੀ ਇੰਚ ਅਤੇ ਮੋਟਾਈ ਤਿੰਨ ਸੂਤਰ ਹੈ। ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਕਈ ਅੱਖਰ ਸ਼ਾਰਦਾ ਤੇ ਟਾਕਰੀ ਦੇ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਹਨ।
- (੯) ਦੋਹਾਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਬਾਉਂ ਬਾਈਂ ਪੰਨੇ ਕੋਰੇ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਹਨ।
- (੧੦) ਦੋਹਾਂ ਪੋਥੀਆਂ ਦਾ ਹਾਸ਼ੀਆ ਇਕੋ ਜਿਨਾ ਛਡਿਆ ਹੈ।
ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਣਾ।

*ਭਾਵ ਸ਼ਬਦ (ਲਫਜ਼) ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤਕਾ ੨

ਨਕਲ ਚਿਠੀ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਹੋਤੀ, ਮਿਤੀ ੧੦—੯—੧੯੪੬

ੴ

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਸਰਦਾਰ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ। ਆਪਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਤਰ ਪੁਜਾ, ਯਾਦਆਵਰੀ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ। ਉਤਰ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ

- (੧) ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਮੋਹਨ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਮੀਰਾਬਾਈ ਅਤੇ ਸੂਰਦਾਸ ਦੇ ਦੋਨੋਂ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਹਨ।
- (੨) ਕਬੀਰ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਬਦ “ਦੇਖੋ ਲੋਗਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਗਾਈ” ਨਹੀਂ ਹੈ।
- (੩) ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਜਿਨੇ ਦੋਹਾਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਹਨ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਚਾੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ।
- (੪) ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਵਿਚੋਂ ੭ ਸ਼ਬਦ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇ, ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।
- (੫) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ੧੫ ਰਾਗ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਹੋਰ ੧੫ ਬੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ* ਨੇ ਰਚੇ ਹਨ। ਇਕ ਰਾਗ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਰਚਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦੇ ੩੧ ਰਾਗ ਬਣਦੇ ਹਨ।

* * * *

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਲਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਆਪ ਨੂੰ ਲੰਮੀ ਆਯੂ ਬਖਸ਼ੇ ਤਾਕਿ ਆਪ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਮੇਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰ ਪਰ ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਲਾਇਕ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਦਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਦੇ ਰਹਿਆ ਕਰੋ।

*ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਨੇ।

ਅੰਤਕਾ ੩

[ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਦੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਦਾ ਨਮੂਨਾ]

ਰਮਕਾਨੀ

ਸੁਰ ਤਿ ਸਕ ਦ, ਸਾਥੀ ਮੰਗੇ ਸਿਫੀ
 ਵ. ਜੇ ਨਿ ਤੁ ਬੁਣੇ ॥੨॥ ਕੀ ਨੀ ਮ. ਰੁ ਨ
 ਕੀ ਤਾਈ ਗੁਪਿਸਾ ਨਾਉ ਪੁੰਜੇ ॥੧॥
 ਬ. ਬ. ਸੋਚੇ ਤ. ਹੈ ॥ ਗੁ ਗੁ ਸੁਭਿਨਿ ਗੋਇ
 ਉਹਾਨੀ ਕਤੇ ਨ ਬਾਹਨਿ ਕੁ. ਕੋ ॥੭॥
 ੨੫ ਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪੁਣ ਦਿ ਪਾਣ ਬੁਧਿ
 ਗਏ ਹਾਂਦੁ ਸੁ, ਹਤੁ ਮੁਖਿ ਦੀਬੇ ॥
 ਮਸਟ ਤੀਵਲ ਕਥੁ ਧਰਤੀ ਦੀ ਸੀ ਬੇਤੇ
 ਗੁਣ ਵਿ ਸੁਰੇ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ
 ਸੁਰ ਤੇ ਹੀਸਾ ਤੁਹਤ ਪੀਰ ਪੁਰਖ
 ਬਤੁਰੇ ॥ ਭੇਡਿ ਤਪਿਤਾ ਤ ਕੋਰਤਿ
 ਸੁ. ਪ. ਤ ਮਤੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੩॥
 ਕ. ਹੁ ਦੁ ਨੁ ਟੁ ਰਤੋ ਓਹਤ ਸੰਗੀ ॥
 ਤੇ ਸੰਪ. ਦੀ ਕਥੁ ਰਤੇ ॥ ਸੈਸ ਤਹਤ
 ਮਿਲਤਿ ਤੁਤੁ ਫਿ ਤੁ. ਤਿਕ ਤਿਤੁ
 ਤਮੁ ਕ. ਤਿ ਕਰੇ ॥੪॥੪॥

੧੬ ਮਥਿਲੁ, ਪਾਹਦੁ, ਸਦੁ, ਨਤੁ
 ਕਰਤੁ, ਨਿਰ ਭਥੁ ਨ ਗਕਰੁ, ਸਕਲੁ
 ਮੁਰਤ ਸਤੁਨੀ ਸੰਤਕ

ਅੰਤਕਾ ੪

[ਨਮੂਨਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰੀ ਬੀੜ]

ਸਾਕੇ ਧੁੰਦੁੰ ਫੁੱਟ ਮੀਰ ॥੧॥ ਖਸਟ ਮੇਘ ਰਾਏ ਫੈਗਾ ਫੁਰਿ ॥ ਪਾਂਚ ਉਸੰਗਿ ਬਰੰਗ ਨ ਲਾਵ
 ਭਿਸੇਗਿ ਰੰਗ ਮਲਾਰੀ ਪੁਨੀ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਅਸਾਨੁ ਨੁਨੀ ॥ ਭੁਭੈ ਭੁਭਿਸੁ ਭੁਭਿ
 ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਘ ਰਾਸਿ ਉਪ ਚਉਚੀਨੀ ॥੧॥ ਬੈਰਾਧ ਗਜ ਪਰੇ ਕੇਵਲਾ ॥ ਸਬਦੀ
 ਧਨੁ ਟ ਅਭਿਜਲ ਪਸਾ ॥ ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਕਰ ਅਭਿਸਿਖ ਮਾ ॥ ਮੇਘ ਰਾਗ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਕੇ
 ਨ ਮਾ ॥੧॥ ਖਸਟ ਰਸ ਉਨਿ ਗਾਏ ਸੰਗਿ ਰਾਨੀ ਤੀਸਾ ॥ ਸਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਨੀ ਕੇ ਅਲਾਤ
 ਦਸ ਬੀਸ ॥੧੦੧॥

੧੬

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰ
 ਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰ
 ਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ॥ ॥